

கற்றது கைம்மன்னாவு
கல்லாதது உலகளாவு
நியூ செஞ்சரிபிள்ளை

2ஞ்சன்நூலகம்

மாத திதி

திருவள்ளுவராண்டு 2047
மலர் - 8 இதழ் - 2 மே - 2016

கெளரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ்.சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

நூ. சரிதா

ஐ. சரவணன்

நியூ செஞ்சரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.com

இணையதள முகவரி: www.keetru.com

நன்கொடை ₹ 20.00, ஓர் ஆண்டு ₹ 240.00

வெளிநாட்டுச் சந்தா - 25 டாலர்

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட.,
41-B, ஸீட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எண்டே,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஒ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

தமிழ்நாட்டில் கலைச்சொல் வழக்கீல்

இருமொழி வழக்கு இருந்தே தீரும்

டாக்டர் ச.ந.ரேந்திரன் - 12

“இந்தியாவின் வேறுபட்ட மதச்சார்பின்மை பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்திற்கான கதவுகளைத் திறந்துவிட்டிருக்கிறது”

இர்பான் ஹபீப்

தமிழில்: பா.ஆனந்தகுமார்- 16

தேனி மாவட்ட வட்டார வழக்கு

பார்வைக் கிளைமொழி ஆய்வு

முனைவர் ஆ.கார்த்திகேயன் - 24

பெண்மையைப் போற்றிய மதுரகவி

வ.மோகன கிருஷ்ணன் - 28

கலைஞன் 60

சுப்ரபாரதிமணியன் - 30

இள்மத் சுக்தாயின் வாழ்வும் படைப்பும்:

ஒரு வரலாற்று ஆவணம்

ஜெ.மணிமாலா - 32

மகா வாக்கியம்

முரளி அருபன் - 39

படித்துறை செய்த பாவமும் அரச மரத்தின் சாபமும்

குருசாமி மயில்வாகனன் - 42

நாளை இருக்குமா? நம் தாய்மொழி?

த.சுந்தரராஜ் - 46

டாக்டர் அம்பேத்கரும் பெண் விடுதலைக் கருத்தும்

ஏ.எம்.சாலன் - 50

சங்ககால தினைக்குழக்கள்

முனைவர் கோ.சதீஸ் - 56

மருவும் பெயர்களும் மாறும் வரலாறுகளும்

முனைவர் இரா.வெங்கடேசன் - 64

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

1927 மார்ச்சில் நிகழ்ந்த மஹத் மாநாடு, சாதி இந்துக்களின் அடக்குமுறைக்கு ஆளானபோதிலும் கொங்கன் பகுதியில் வாழ்ந்த தீண்டத்தகாதோரிடம் நல்ல முறையிலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இப்பகுதியில் வாழ்ந்த குன்பிகள், பிராமணர்கள் ஆகியோரிடம் பல நூற்றாண்டுகளாக இரந்துண்டு வாழ்ந்த இம்மக்கள் இதைக் கைவிட்டனர். அத்துடன் இறந்த விலங்குகளை அப்புறப்படுத்தும் வேலையைச் செய்ய மறுத்தனர். இது இச்சமுகங்களுக்கிடையில் மோதலை உருவாக்கியது.

பெரும்பான்மையான தீண்டத்தகாத மக்கள் ஆதிக்க சாதியினருக்கு எதிராகப் போராட்டனர். தலித் இயக்கச் செயல்பாட்டாளர்கள் இப்பகுதியில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு இவர்களை வழிநடத்தினர்.

மஹத் போராட்டம் வெற்றி பெற்றால் அது கொங்கன் பகுதியில் மட்டுமின்றி மராத்தி மொழி பேசும் பகுதிகளிலும், ஏனைய பகுதிகளிலும் நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அது தோல்வியற்றாலோ இயக்கத்தை அழிப்பதுடன் இவ்வியக்கத்தின் தொடக்கநிலையிலேயே இம்மக்களின் மனமூதியைச் சிதைத்துவிடும் என்பதை அம்பேத்கர் உணர்ந்தார். எனவே இப்போராட்டத்தில் வெற்றி அடையும் வரை இவ்வெழுச்சி உணர்வைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள விரும்பினார்.

முதல் மஹத் மாநாட்டின் போராளர்கள், சௌதார் குளம் நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றதும் அதில் தண்ணீர் பருகியதும் சாதி இந்துக்களிடம் கடுமையான எதிர்வினையை ஏற்படுத்தியது. இச்செயலானது எவ்விதச் சீர்திருத்தங்களையும் சாதி இந்துக்கள் எளிதில் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தியது. போராட்டத்தை தீவிரப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை இது உணர்த்தி நின்றது.

போராட்டத்தை தீவிரப்படுத்தாவிட்டால் தலித்துகளுக்குத் தோல்வியாக மட்டுமின்றி, மாநாட்டின் சாதனைகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிடும். எனவே சௌதார் குளத்தின் மீதான உரிமையை நிலைநாட்டும் வரை போராட்ட உணர்வுடன் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். இதை நிலைநாட்ட, அதிகக் கால இடைவெளி இல்லாமல் பெரிய அளவில் அறப் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும்.

இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு முழுமையான தயாரிப்புடன், சௌதார் குளம் மீதான உரிமையை நிலைநாட்டும் வகையில் அறப்போருடன் பிணைப்பு கொண்ட மாநாட்டை நடத்த அம்பேத்கர் முடிவெடுத்தார். இதன் அடிப்படையில் மும்பையில் தலித்துகள் வாழும் பகுதிகளில் நாள்தோறும் கூட்டங்கள், நிகழ்ந்தன. பொதுக்கூட்டங்கள், துண்டறிக்கைகள், சுவர் விளம்பரங்கள் வாயிலாக மும்பையிலும் மராத்தி பேசும் பகுதிகளிலும் கருத்துப்பரப்பல் நிகழ்ந்தது. அறப்போருக்கான நிதிக்காக மக்கள் தாராளமாக நன்கொடை வழங்கலாமினர். மிகவும் விரிந்த முறையில் தீண்டத்தகாத மக்களால் திட்ட மிட்டு நடத்தப்பட்ட முதல் வரலாற்று நிகழ்வாக இது அமைந்தது என்பது நூலாசிரியரின் மதிப்பீடாகும்.

மாநாட்டின் ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க மட்டுமின்றி பாதுகாப்புகளை மேற்கொள்ளவும் சூழ்களை உருவாக்குவது குறித்தும் அம்பேத்கர் சிந்தித்தார்.

•••

மஹத் போராட்டத்தில் பிராமணர் அல்லாதாரின் தலைவர்களிடம் இருந்தும் ஆதரவு கிட்டியது. தம் ஆதரவை செய்தித்தாள்களில் இரு கடிதங்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்தனர். இதில் ஒரு கடிதம், பிராமணர் எவரையும் இணைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற நிபந்தனையைக் குறிப்பிட்டிருந்தது. இந்திப்தனை குறித்து ‘பகிஷ்கரத் பாரத்’ என்ற இதழில் (29-07-1927) எழுதிய தலையங்கத்தில் அவர் தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தினார். அதில், பிராமணராகப் பிறந்த எவரும் சீர்திருத்த எண்ணம் உடையவராக இருக்க முடியாது என்ற கருத்தைத் தாம் நம்பவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். பிராமணரோ பிராமணர் அல்லாதவரோ, நம் இலட்சியங்கள் மீது அனுதாபம் கொண்ட அனைவரின் ஆதரவும் நமக்குத்

படித்துப் பாருங்களேன்...

மஹத் : முதல் தவித் எழுச்சி உருவாக்கம்
ஆண்ந்த் டெல்டடும்டே (2016)

Mahad: Anand Teltumbde (2016)
Published by aakar books

தேவை என்பதை
அத்தலையங்கத்தில்
குறிப்பிட்டிருந்தார்.
பிராமணர்களை விலக்கி
வைப்பபதென்பது, கொள்கை
அடிப்படையில் மட்டுமின்றி
நடைமுறைச் செயல்பாட்டின்
அடிப்படையிலும் தவறானது
என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இறுதியாக, தீண்டாமையை வேர்
அறுக்கவே, அறப்போராட்டம்
என்பதையும், வேறு எவ்விதக்
குறிக்கோளும் இணைக்கப்படாத
இப்போராட்டத்தில்
தீண்டத்தகாத மக்கள்
பிரிவினருடன் அனைவரும்
இணைந்து கொள்ளலாம் என்றும்
வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

சாதி இந்துக்களின் சூழ்ச்சி
சௌதார் குளத்தின் மீதான தம்
மனித உரிமையை நிலைநிறுத்த
அம்பேத்கரும், அவரது
தோழர்களும், மஹர் மக்களும்
ஓன்றுதிரண்டு செயல்பட்டுக்
கொண்டிருக்க, மற்றொரு பக்கம்
சாதி இந்துக்கள் தம் சூழ்ச்சிகளை
உருவாக்கலாயினர்.

முன்னர் குறிப்பிட்ட, ‘போல் தீர்மானத்தின்’ அடிப்படையிலேயே மஹத் நகராட்சி 1924 சனவரியில் இருந்து, அனைத்துப் பொது இடங்களையும் தீண்டத் தகாத் மக்கள் பிரிவினர் பயன்படுத்தும் உரிமையை வழங்கியது.

20 மார்ச் 1927 இல் சௌதார் குளத்து நீரை அம்பேத்கரும் அவருடன் வந்தோரும் பருகியதற்கு இத்தீர்மானம் பக்கபலமாக இருந்தது.

எனவே நகராட்சியின் தீர்மானம், சட்ட விரோதமானது என்று நிறுவ சாதி இந்துக்கள் திட்டமிட்டனர். இதன் அடிப்படையில், சௌதார் குளமானது பொதுச் சொத்தல்ல, தனியார் சொத்து என்று நிறுவும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால் இதற்கான சான்றுகளை அவர்களால் திரட்ட முடியவில்லை.

எனவே ‘போல் தீர்மானத்தை’ நடைமுறைப் படுத்தும்படி அரசு வலியுறுத்தக் கூடாது என்ற கருத்தை முன்மொழிந்தனர். மும்பை மாநிலத்திலும், கொங்கன் பகுதியிலும் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்று அரசு விரும்பினால், அனைத்து நீர்நிலைகளும் பொது இடங்களும் அனைவருக்கும் பொதுவானது என்ற ‘போல் தீர்மானத்தை’ நிறைவேற்றக் கூடாது என்றனர். இக்கருத்தை உள்ளடக்கிய தீர்மானத்தை 4 ஆகஸ்ட் 1927இல் மஹத் நகரசபை நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பியது.

அதிகாரிகளின் மன்றிலை

தன் முந்தைய நிலையில் இருந்து பின்வாங்கி, மஹத் நகராட்சி நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை கொலபா மாவட்டத்தின் காவல்துறைக் கணகாணிப்பாளர் வரவேற்று தன்னுடைய இரகசியக் குறிப்பேட்டில் எழுதினார். தற்போது பொதுமக்களிடம் நிலவும் கருத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது அதன் பழைய தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்தமுடியாது என்பது அவரது கருத்தாக இருந்தது. இருந்தபோதிலும் எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் தீண்டத்தகாத் மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் கிடைப்பதில் உள்ள சிரமத்தைப் போக்கவேண்டும் என்றும் அதில் பதிவு செய்திருந்தார்.

ஆனால் மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதி மஹத் நகரசபையின் இத்தீர்மானம் மோசமானது என்ற கருத்தை, தன் பணிதொடர்பான குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்தார். பிரச்சினைகளைச் சிக்கலாக்குவதுடன், தம் உரிமையை நிலைநாட்ட மேலும் துடிப்பான நடவடிக்கைகளை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எடுப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

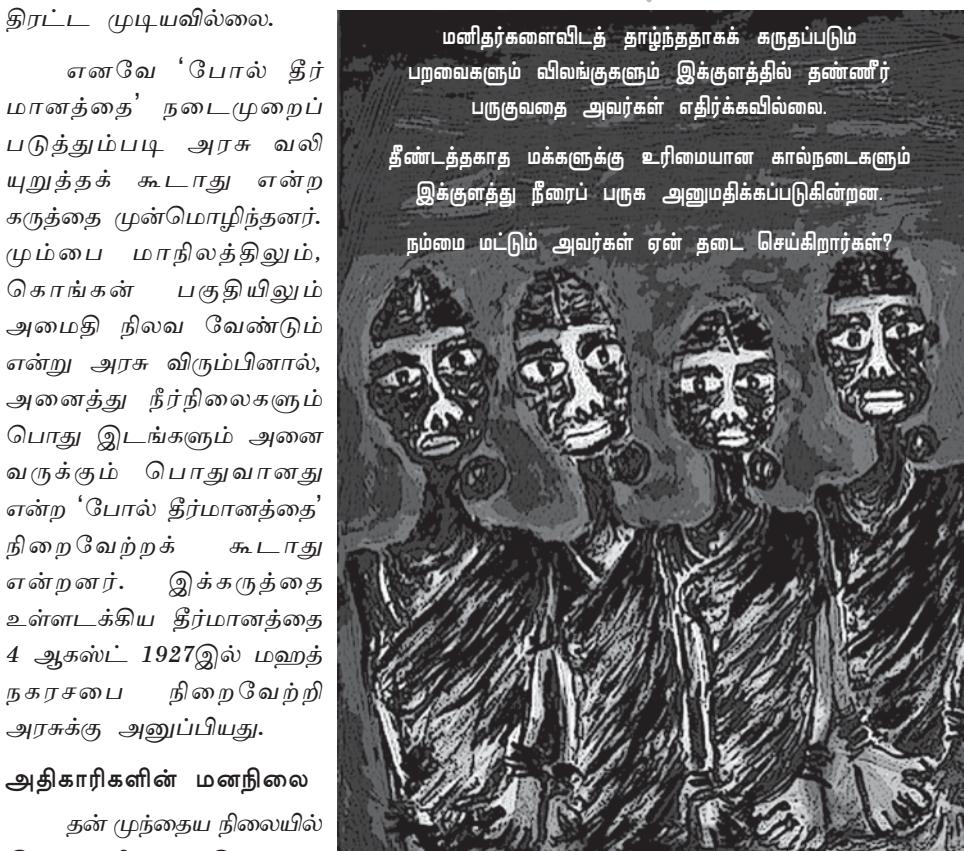
உள்துறையின் கணிப்பு

ஆனால் மும்பை மாநில அரசின் உள்துறை (அரசியல் பிரிவு) மஹத் நகராட்சி முதலில் எடுத்த முடிவையே ஆதரித்தது. தற்போது எடுத்துள்ள முடிவு சரியானதல்ல என்று கருதியது. அதே நேரத்தில், சாதி இந்துக்களுக்காக என்றே கட்டப்பட்டு பின்னர் நகராட்சியால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நீர் நிலைகளுக்கு மட்டும் விதிவிலக்களித்தது.

நகராட்சியோ, சாதி இந்துக்களோ, தாழ்ந்த சாதியினர், தம் உரிமையை நிலைநாட்டுவதைத் தடுக்கும் செயலைக்கு மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதி உதவக் கூடாது என்றும் வலியுறுத்தியது.

நகராட்சியின் குளத்தை தீண்டத்தகாதவர் ஒருவர் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் செயலானது மரபு சார்ந்த ஒன்றே தவிர சட்டப் படி சரியானதல்ல. சௌதார் குளம் சாதி இந்துக்களுக்கு ரிய குளம் என்போர் தம் உரிமையை சட்டப்படி நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று உள்துறை வழிகாட்டியது.

சௌதார் குளத்தின் உரிமையைப் பொறுத்த தளவில் அதைத் தமது என்று நிருபிக்கும் ஆவணங்கள் எவ்வளவு சாதி இந்துக்கள் தரப்பில் இல்லை என்று கொலாபா மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதி உறுதி செய்தார். அது கிராமத்தின் பொதுச் சொத்தாக இருந்துள்ளது. அது யாரால் எப்போது உருவாக்கப் பட்டது என்பதற்கும், இது சாதி இந்துக்களுக்கானது என்பதற்கும் சான்றில்லை. இக்குளத்தை மஹத் நகரசபை தன் பொறுப்பில் எடுத்த போது ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரின் பயன்பாட்டிற்கு மட்டுமே உரியது என்ற விதிமுறைக்கு உட்படவில்லை.

அதே நேரத்தில் இக்குளத்தின் மீதான மஹர்களின் உரிமைக்கு எதிராகவும் சில கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

(1) சாதி இந்துக்களது குடியிருப்புப் பகுதியின் மத்தியில் சௌதார் குளம் உள்ளது. (2) இதில் இருந்து, தீண்டத் தகாதவர்கள் நீர் எடுக்கும் வழக்கம் இருந்ததில்லை (3) நகராட்சியால் பராமரிக்கப்படும் கிணறு ஒன்று இக்குளத்தில் இருந்து இரண்டு பர்லாங் (1/4மைல்) தொலைவில் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கென்று உள்ளது. (4) குளத்தைச் சுற்றிலும் குடிஇருக்கும் சாதி இந்துக் களுக்கென்று இருபது படித்துறைகள் குளத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் உள்ளன. மூன்று படித்துறைகள் நகராட்சியால் கட்டப்பட்டு பராமரிக்கப்படுகின்றன.

இக்குளத்தை 50(2)(பி) பிரிவின் கீழ் நகராட்சி பராமரித்து வருகிறது. ஆனால் இப்பிரிவு ‘பொது வானது’ என்ற சொல்லை வரையறுக்கவில்லை.

சௌதார் குளம் தனியார் சொத்து என்று நிலைநாட்ட மஹத் நகர சாதி இந்துக்கள் முயற்சி செய்வதாகவும், தீண்டத் தகாதவர்கள் டிசம்பர் மாதத்தில் இக்குளத்திற்குள் கூட்டமாகத் திரண்டு செல்ல முயற்சி செய்தால் அச்செயலானது அமைதியை நிலைநாட்ட உதவாது என்றும் ஆபத்தான கல வரத்தை தாம் எதிர்பார்ப்ப தாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார். தீண்டத் தகாதவர்கள் குளத்தில் நுழைவதையோ சாதி இந்துக்கள் அதைத் தடுப்பதையோ தடுத்து நிறுத்துவதற்கு, கடுமையான வழிமுறையைத் தாம் மேற்கொள்ள அனுமதிக்கும் வகையில் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டியிருந்தார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக மாவட்ட அதிகாரி களுக்கும், உள்துறைக்கும் இடையே கடிதப்போக்கு வரத்து நடந்தது. மஹர்களின் நியாயமான வேண்டு கோளை நிறைவேற்றும் ஆர்வத்தைவிட, சௌதார் குளத்தை மையமாகக் கொண்டு உருவாகும் சட்ட ஒழுங்குச் சிக்கலை எதிர்கொள்வது குறித்தே மாவட்ட உயர் அதிகாரிகள் சிந்தித்தையே இக்கடிதப் போக்கு வரத்து வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆனால் உள்துறையின் அனுகுமுறை மஹர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தது.

மகாநாட்டுக்கான ஆயத்தம்

நவம்பர் 1927இல் மாநாட்டுக்கான பணிகள் முழு விச்சடன் நிகழலாயின் துண்டுப் பிரசரங்கள் மஹத்திலும், சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் விதியோகமாயின.

முந்தைய மார்ச் திங்கள் மாநாட்டின்போது தீண்டத் தகாதவர்களைத் தாக்கிய ஒன்பதுபேர் தண்டிக்கப் பட்டனர். இதைச் சுட்டிக்காட்டி, சௌதார் குளத்தில் தண்ணீர் எடுக்க சுட்டப்படி தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு உரிமை இருப்பதாக இவ்வெளியீடுகள் குறிப்பிட்டன.

தம் உரிமையை நிலைநாட்ட டிசம்பர் 25இல் நிகழும் மாநாட்டிற்கு வரும் படி வேண்டுகோள் விடுக்கப் பட்டது.

நவம்பர் 5 ஆவது நாள் வெளியான ‘கொலாபா சமாச்சர்’ என்ற இதழில் டிசம்பரில் நிகழ இருக்கும் அறப்போர் குறித்த செய்தி வெளியானது. அவசர சுதியில் அல்லாமல் அமைதியாக இச்சிக்கலை எதிர்கொள்ளும் படி அம்பேத்கருக்கு அறி வரை கூறியது. அதே நேரத்தில், குளத்தை, தூய்மையாக வைத்திருத்தல் என்ற கட்டுப் பாட்டுடன் அதைப் பயன் படுத்த தீண்டத்தகாத மக்களை அனுமதிக்கும்படி மஹத்தின் சாதி இந்துக் களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது. இவ்வாறு மாநாடு குறித்த செய்தி எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரவியது.

மாங்கள் வட்டத்தில்

- நிதி திரட்டலையும், அறப்போரில் பங்குபெற அழைப்பு
- விடுத்தலையும் மஹர்கள் மேற்கொள்வதாக 19 நவம்பரில் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் குறிப்பிட்டார்.

மற்றொரு பக்கம் மஹர்களின் அறப்போரை எதிர்கொள்வது குறித்து திட்டமிட 17 நவம்பரில் சாதி இந்துக்கள், வீரேஸ்வரர் கோவிலில் கூடியதையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிராமணர்கள், குஜார்கள், மராத்தியர் என 200 பேர் இங்குக் கூடியதாகவும், அவர்களில் சிலர் அறப்போருக்கு ஆதரவளித்ததாகவும் அவர் குறிப்

பிட்டார். இக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்க ஒருவரும் விரும்பவில்லை என்றும், எந்த முடிவையும் எடுக்காது இக் கூட்டம் முடிவுற்றதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

சில சாதி இந்துக்கள், அறப்போருக்கு ஆதாவு தெரிவித்தனர், ‘மராத்தி’, ‘கேசரி’ என்ற பத்திரிகைகளின் துணை ஆசிரியர்கள் 30 நவம்பரில் வீரேஸ்வரர் கோவிலில் நடந்த கூட்டத்தில், தீண்டத்தகாதோரை இனியும் சாதி இந்துக்கள் புறக்கணிக்கக் கூடாது என்றும், ஸ்வராச்சியம் என்ற விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவர்களையும் தம்முடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தினர்.

சாதி இந்துக்களில் ஒரு சிறு பகுதியினரே அறப்போராட்டத்துக்கு ஆதாவு அளித்தனர். பெரும்பாலோர் மஹர்களின் சமூக உரிமைப் போராட்டத்திற்கு எதிராகவே இருந்தனர். குளத்தினுள் தீண்டத்தகாதோர் நுழைவதை எதிர்ப்பது அனுமதிக்கப்படாது என்று மாவட்ட குற்றவியல் நீதிபதி அறிவித்தார். இருந்த போதிலும் சாதி இந்துக்கள் தம் எதிர்ப்புநிலையில் இருந்து பின்வாங்கவில்லை.

அறப்போருக்கான ஆயத்தங்கள்

சாதி இந்துக்களின் எதிர்வினைகளுக்கு இடையே மாநாட்டுக்கான ஆயத்தங்களை மஹர்கள் மேற் கொண்டனர். மஹத் அறப்போருக்காக நிதி திரட்டலில் அம்பேத்கர் ஈடுபட்டார். உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞர் களை நேரடியாகச் சந்தித்து நிதி வேண்டினார். சாதி இந்துக்கள் பெரும்பாலோர் நிதி வழங்கவில்லை. இல்லாமியர்களும் யூதர்களும் நிதி வழங்கினர். இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருந்த நிலையில் நூறு ரூபாய்க்கு மேல் சேகரிக்க முடியவில்லை.

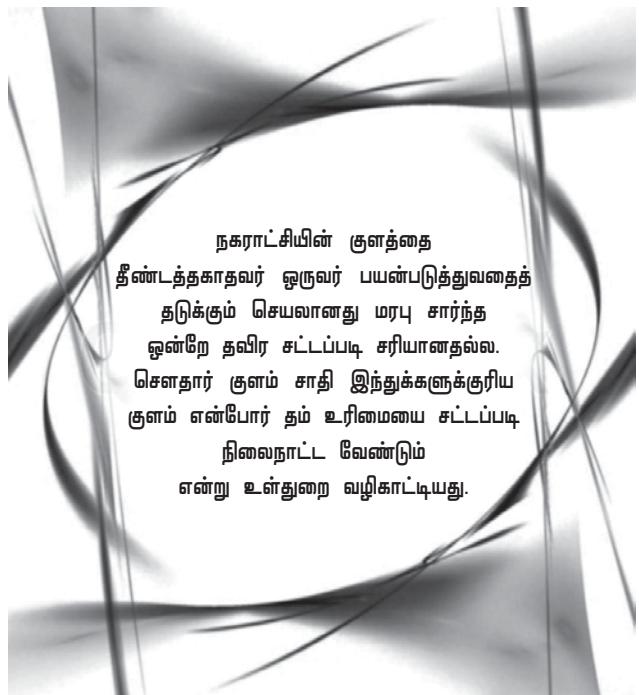
இவ்வளவு பெரியதொகையை எப்படிப் பெறுவது என்று அம்பேத்கர் கவலையடைந்தார். பாபுரங் பெர்கார்கர் என்ற நாடகக் குழு உரிமையாளர், எல்பின்ஸ்டன் அரங்கில் நாடகம் ஒன்றை நடத்தி அதன் வாயிலாகக் கிட்டிய 200 ரூபாயைக் கொடையாக வழங்கினார். மஹத் அறப்போருக்கு என்று அறிவிக்காமல் ‘பகிஷ்ஹரத் ஹிதகர்ணி சபை’ நடத்தும் கல்வி நிறுவனங்களுக்காக என்று அறிவித்து நாடக வாயிலாகக் கிடைத்த நிதி வழங்கப்பட்டது.

இந்திகழவைத் தொடர்ந்து சக்கராம் என்பவர் நாடகம் நடத்தி அதன் வாயிலாகத் திரட்டிய 100 ரூபாயைக் கொடையாக வழங்கினார். நிர்மல் என்பவரும் நாடகம் நடத்தி 150 வழங்கினார்.

மஹத் அறப்போருக்காக நாடகங்கள் வாயிலாக நன்கொடை திரட்டப்பட்டதை அறிந்த பாத்தே

பாபுராவ் என்பவரும் இம்முறையில் நிதி உதவு முன்வந்தார். பிராமணரான இவர் கீழ்நிலைச் சாதியினரின் கலைவடிவமாகக் கருதப்பட்ட ‘தாமாஷா’ நாடகங்களை நடத்தி வந்தார். மஹர்களுடன் தங்கும் இவர் அவர்கள் மீது மதிப்புக் கொண்டிருந்தார். அம்பேத்கர் தொடங்கியுள்ள அறப்போருக்கு நிதியுதவி செய்ய அவர் முன்வந்தார்.

இதன் பொருட்டு 10 செப்டம்பர் 1927இல் தமது கலைக்குழுவில் உள்ள இரு மஹர் வகுப்பு பெண் கலைஞர்களுடன் அம்பேத்கரரைச் சந்திக்க வந்தார். நன்கொடைக்காக நான்கு நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக் கொடுப்பதாக அவர் அம்பேத்கரிடம் கூறினார். அம்பேத்கர் கோபத்துடன் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். இம் மறுப்புக்கான காரணம் என்ன என்று அவரிடம் கேட்டபோது.

நகராட்சியின் குளத்தை
தீண்டத்தகாதவர் ஓருவர் பயணபடுத்துவதைத்
தடுக்கும் செயலாளரு மரபு சார்ந்த
ஒன்றீர் தவிர சட்டப்படி சரியானதல்ல.
சௌதார் குளம் சாதி இந்துக்களுக்குரிய
குளம் என்போர் தம் உரிமையை சட்டப்படி
நிலைநாட்ட வேண்டும்
என்று உள்துறை வழிகாட்டியது.

“தாமாஷா நாடகத்தில் மஹர் பெண்களை நடனமாடச் செய்து, இந்த பிராமணன் பணம் சம்பாதிக்கிறான். இப்பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் படி என்னிடம் கூறுகிறீர்கள். சுயமரியாதை என்பதன் பொருளை நீங்கள் அறியவில்லை.”

என்று விடையளித்தார் (நம்மில் பலர் உணரவேண்டிய செய்தி இது).

மும்பை நகரிலும், அதற்கு வெளியிலும் மஹத் அறப்போருக்கான ஆயத்தமாக நூறு கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. சில முக்கிய தலைவர்களின் கூட்டம் 11 செப்டம்பர் 1927 இல் நடந்தது. இக்கூட்டத்தில்

அறப்போர் குழு குறித்தும் நிதி சேகரிப்புக்கான இயக்கம் குறித்தும் மாநாட்டுக் குழுக்களின் பெயர் குறித்தும் முறையான அறிவிப்பு அறிவிக்கப்பட்டது.

15 செப்டம்பர் 1927இல் அம்பேத்கர் அலுவலகத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் 1927 டிசம்பர் 25, 26ஆம் தேதிகள் அறப்போருக்கான நாட்களாக அறிவிக்கப்பட்டன.

தடை ஆணை

அறப்போராட்டத்திற்கு பத்து நாட்களுக்கு முன்னதாக டிசம்பர் 12 ஆவது நாள், அம்பேத்கர் மற்றும் நால்வருக்கு எதிராக மஹத்தின் இரண்டாவது துணை நீதிபதியின் நீதிமன்றத்தில், சாதி இந்துக்கள் வழக்குத் தொடுத்தனர். அவ்வழக்கில் பின்வரும் வாதங்களையும் வேண்டுகோள்களையும் முன் வைத்தனர்.

பிரச்சினைக்குரிய இக்குளம் சௌதார் குளம் என்பதாகும். இது தனியாருக்கு உரிமையானது. நடைமுறை மரபுப்படி இக்குளத்தில் இருந்து தண்ணீர் எடுக்க தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. எனவே டாக்டர் அம்பேத்கர் தலைமையில் டிசம்பர் 25 ஆம் நாள் நிகழ இருக்கும் போராட்டம் சட்ட விரோதமானது.

எனவே அம்பேத்கருக்கும் அவரது தோழர்களுக்கும் இப்போராட்டத்தை நிறுத்தும்படி உரிய ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

இம்முறையீட்டின் அடிப்படையில், இதைப் பெற்றுக்கொண்ட அன்றே, துணை நீதிபதி வைத்யா தடையாணை பிறப்பித்தார். (இத்தடை ஆணையின் நகல் இந்நாலில் முழுமையாக இடம் பெற்றுள்ளது). அம்பேத்கரும் மற்றவர்களும் இக்குளத்திற்குள் செல்வதோ, அதன் தண்ணீரைத் தொடுவதோ கூடாது என்றும், அவ்வாறு செய்தால் அதைக் குற்றச் செயலாகக் கருதி அவர்களுக்கு எதிராகச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் தடையாணையில் அவர் குறிப் பிட்டார்.

எதிர்த்தரப்பு வாதங்களைக் கேட்காமல் நீதிபதி இத்தடையாணையை விதித்துள்ளார். இத்தடை ஆணை மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதிக்கு உவப்பானதாக இருந்தது. ஆனால் அரசின் உள்துறைக்கு இதில் மகிழ்ச்சியில்லை. சட்ட நடவடிக்கைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியதாக இத்தடை ஆணையை அது கருதியது.

மஹத்தின் நிலை

சாதி இந்துக்களின் எதிர்ப்பால் மஹத்தில் மாநாடு நடத்த இடம் கிடைப்பது எவிதாக இல்லை. ஃபதே கான் என்ற இல்லாமியர் மகிழ்ச்சியுடன் இடம் கொடுத்து உதவினார். இதை அறிந்தவுடன் குஜார்

பிராமணர்கள் அவரைச் சந்தித்து மாநாட்டிற்காக இடம் தரவேண்டாம் என்று வேண்டினார்கள். தாம் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீற்மாட்டேன் என்று அவர் கூறிவிட்டார்.

பின்னர் ஏழாயிரத்தில் இருந்து எட்டாயிரம் பேர் வரை அமரும் வகையில் பெரியபந்தல் அமைக்கப் பட்டது. தோரணங்களாலும் கொடிகளாலும் பந்தல் அலங்கரிக்கப்பட்டது. மராத்தி அருட்கவிஞர்களின் கவிதைவரிகளும் சாதி வேறுபாடுகளை எதிர்க்கும் முழக்கங்களும் எழுதப்பட்ட பெரிய அட்டைகளும் பந்தலில் தொங்கவிடப்பட்டன.

உள்ளூர் வணிகர்களின் புறக்கணிப்பினால் வெளியூரில் இருந்து உணவுக்கான பொருட்கள் வந்தடைந்தன.

அம்பேத்கரின் உரை

1927 டிசம்பர் 24இல் அம்பேத்கர் மும்பையில் இருந்து மஹத்துக்குப் பயணமானார். மாநாட்டில் அவர் ஆற்றிய தலைமை உரை ஓர் ஆய்வுரையாகவும் எழுச்சி உரையாகவும் அமைந்தது. பதினொன்னரைப் பக்க அளவில் இவ்வரை இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வரையில் அவர் வெளிப்படுத்திய முக்கிய செய்திகள் வருமாறு:

- இந்த ஆண்டு மார்ச் 20 ஆம் நாள் சௌதார் குளத்திற்குள் நாம் நுழைவதை சாதி இந்துக்கள் எதிர்க்கவில்லை. பின்னர் நம்மீது வன்முறைத் தாக்குதலை நடத்தினார்கள். நம்மைத் தாக்கியவர்கள் இன்று சிறையில் உள்ளார்கள். நான்கு மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது.
- நமது செயலை சாதி இந்துக்கள் எதிர்க்காமல் இருந்திருந்தால், இன்று மகாநாடு நடத்த வேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்காது.
- சௌதார் குளம் பொதுக்குளம். இக்குளத்தில் இருந்து தண்ணீர் எடுக்க பிற சமயத்தினரை அனுமதித்துள்ளார்கள். இதன்படி எவ்விதத் தடையும் இன்றி இல்லாமியர்கள் தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள்.
- மனிதர்களை விடத் தாழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் பறவைகளும் விலங்குகளும் இக்குளத்தில் தண்ணீர் பருகுவதை அவர்கள் எதிர்க்க வில்லை.
- தீண்டத்தகாத மக்களுக்கு உரிமையான கால்நடைகளும் இக்குளத்து நீரைப் பருக அனுமதிக்கப்படுகின்றன.
- நம்மை மட்டும் அவர்கள் ஏன் தடை செய்கிறார்கள்? இக்கேள்விக்கு விடை

காண்பது அவசியமானது. இவ்விடையைக் காணாவிடில் இன்றைய கூட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் அறிந்துள்ளதாக நான் கருதமாட்டேன்.

- இந்துக்கள் தம் புனிதநால்களின்படி நான்கு வருணங்களையும் நடைமுறையில் அய்ந்து வருணங்களையும் கொண்டுள்ளார்கள். இவ் வருணங்கள் ஒரே தகுதி உடையன அல்ல. ஒன்றைவிட ஒன்று உயர்வானது என்ற தகுதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்றை ஒன்று வேறு படுத்தும் வகையில் எல்லை வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது.
- இதுவே, திருமணம், ஒன்றாக அமர்ந்து உணவுண்ணல், பொது நீர்நிலையைப் பயன்படுத்தல் என்பனவற்றைத் தடை செய்துள்ளது.
- சௌதார் குளத்தின் நீரைப்பருக நீங்கள் அழைக்கப்படவில்லை. இக்குளத்து நீரைப் பருகுவதால் நீங்களோ நானோ சாகாநிலையை அடையப்போவதில்லை.
- நாம் தண்ணீர் குடிப்பதற்காக அல்லாமல் மற்றவர்களைப் போல் நாமும் மனிதர்கள்தான் என்பதை நிலைநிறுத்தப் போகிறோம்.
- இன்று நாம் நடத்தும் கூட்டத்திற்கும் 5 மே 1789 இல் பிரான்சின் வெர்சைல்ஸ் நகரில் கூடிய புரட்சிகர தேசியக் கூட்டத் திற்கும் இடையே பெருத்த ஒற்றுமை உள்ளதை நினைவில் கொள்ளுங்கள் (அழுத்தம் அம்பேத்கருடையது).

இக்கருத்துக்களை வலியுறுத்திப் பேசியதுடன் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பிராமணர்கள் மேலாதிக்கம் செலுத்தி வந்ததையும், அதிகாரம் மிக்க பிராமணர்களுக்கும் அதிகாரமற்ற மக்கள் பிரிவினருக்கும் இடையில் உள்ள சாதியினர் தீண்டத்தகாத சாதியினர் மீது மேலாதிக்கம் செலுத்த விழைவதையும் விளக்கினார்.

சமூகப் புரட்சியை வலியுறுத்திய அவர், இப் புரட்சியானது, வன்முறை சார்ந்ததா, வன்முறையற்றதா என்பதை சாதி இந்துக்களின் நடத்தைதான் முடிவு செய்யும் என்று குறிப்பிட்டார். சில முக்கிய தீர்மானங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டன. மாநாட்டின் தொடக்கநாள் நிகழ்வாக மனுதர்ம ஏரிப்பு நடந்தது. இதற்கென்று தனியாக அமைக்கப்பட்ட ஏரியூட்டு மேடையில், தீண்டத்தகாத சாதியைச் சேர்ந்த சாதுக்களும் துறவிகளும் ஏரியூட்டும் சடங்கைச் செய்தனர்.

மாநாட்டின் இரண்டாம் நாள்

மஹத் மாநாட்டின் இரண்டாம் நாள் நிகழ்வு காலை ஒன்பதுமணிக்கே தொடங்கிவிட்டது. அன்றுதான் அறப்போர் குறித்த முடிவை எடுக்க வேண்டி இருந்தது. அறப்போராட்டத்தை முன்மொழிந்து அம்பேத்கர் உரையாற்றினார்.

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் தம்மைச் சந்தித்த தாகவும் அறப்போராட்டத்திற்குத் தாம் எதிரானவர் அல்ல என்று கூறியதுடன், சாதி இந்துக்கள் இதற்குத் தடை வாங்கியுள்ளதால் சௌதார் குளத்திற்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டதாகவும் கூறினார். இறுதியாக, நீதிமன்ற ஆணையை மீறி சௌதார் குளத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என்பதை அம்பேத்கர் வலியுறுத்தினார். அதன் பொருட்டுத் தண்டனை கிடைத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறினார். அறப்போராட்டத்தை ஆகரித்துப் பன்றிருந்தும், என்னமர் எதிர்த்தும் உரையாற்றினார்.

தீண்டாமைக்கு ஆட்படுத்தப்படாத சமூகத்தில் இருந்து கலந்துகொண்டோரும் அறப்போராட்டத்தை ஆகரித்துப் பேசினார்.

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் இடையீடு

போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை செல்ல ஆயத்த மாக உள்ளோரின் பெயர்ப் பட்டியலைத் தயாரிக்க அம்பேத்கர் சிலரை நியமித்தார். ஒரு மணி நேரத்திற்குள் 3884 பேர் தம் பெயரைப் பதிவு செய்தனர். சிறை செல்வோரின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் சலிப் படைந்துவிட்டனர். அனைவருமே சிறை செல்ல ஆயத்தமாக இருக்கையில், பட்டியல் தயாரிப்பது பொருளாற்று என்று வெளிப்படையாக அவர்கள் அறிவித்துவிட்டனர்.

அம்பேத்கரின் அனுமதியுடன் மாநாட்டிற்கு வந்த மாவட்ட ஆட்சியர், தீண்டத்தகாத மக்கள் பிரிவின் சார்பாகவே அரசு இருக்கிறது என்று உறுதியளித்தார். நீதிமன்ற ஆணையை மீறுவதைத் தவிர்க்கும்படியும், வழக்கை நல்ல தயாரிப்புடன் நடத்தும்படியும் அறிவுறுத்தினார்.

ஆனால் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டோரில் மிகப்பெரும்பாலோர், (சாதி இந்துக்கள் சிலர் உட்பட) போராட்டத்தைத் தொடர்வதை வலியுறுத்தினார்.

இதன் அடுத்தகட்டமாக அன்றிரவு நடந்த முக்கிய பொறுப்பாளர்களின் கூட்டத்தில், நடந்த விவாதத்தில் அறப்போராட்டத்தைத் தற்காலிகமாகத் தள்ளிவைப் பதென்றும் மறுநாள் அனைவரும் ஊர்வலமாகச் செல்வதென்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டது.

மாநாட்டின் மூன்றாவது நாள்

இம்முடிவானது பின்வரும் தீர்மானமாக மாநாட்டில் முன்மொழியப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

‘மஹத்தில் வாழும் சாதி இந்துக்கள், தீண்டத்தகாத மக்களுக்கு எதிராகத் தடையாணையைக் கடைசி நிமிடத்தில் பெற்றுள்ளனர். இச்செயலின் மூலம் அரசுடன் தீண்டத்தகாத மக்கள்பிரிவை மோத விட்டுள்ளனர். நேற்று காலையில் மாவட்ட ஆட்சியர் அவர்களிடம் உரையாற்றியபோது சமத்துவ உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான இம்மக்களின் போராட்டத்தின்பால் அரசு அனுதாபம் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். அறப்போராட்டம் மேற்கொள்ள முடிவெடுத் திருந்த இம்மக்கள், அவரது உரையைக் கேட்ட பின்னர் உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வரும் வரை அறப் போராட்டத்தை ஒத்தி வைக்க முடிவு செய்துள்ளனர்’.

இத்தீர்மானத்தை மாநாடு ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டோர் அனைவரும் ஊர்வலமாக மஹத் நகருக்குள் செல்ல ஆரம்பித்தனர். நான்கு பேர் கொண்ட வரிசையாக அனிவகுத்துச் சென்ற ஊர்வலம் 10-30 மணிக்குத் தொடங்கி 12

மணிக்கு முடிவுற்றது. ஊர்வலத்தின் முன்பகுதியில் சென்றவர்கள் பந்தலுக்குத் திரும்பி வந்தபோது, பின்பகுதி பந்தலை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஊர்வலம் சௌதார் குளத்தையும் சுற்றி வந்தது. சாதி இந்துக்கள் வெளியில் நடமாடாது வீட்டிற்குள்ளேயே முடங்கிவிட்டனர்.

மாநாட்டின் முடிவு

அறப்போராட்டமாக அறிவிக்கப்படாத நிலையில் 1927 மார்ச்சில் மஹத் நகரில் நிகழ்ந்த மாநாடு சௌதார் குளத்தில் தண்ணீர் பருகி, தீண்டாமையை முறியடித்தது. இதே ஆண்டில் டிசம்பரில் தண்ணீர் பருகும் உரிமைக்கான அறப்போராட்டம் நீதிமன்ற ஆணையால் நடைபெறாது போன்று.

ஆயினும், தீண்டப்படாத மக்களை ஒன்றிணைப் பதில் இம்மாநாடு வெற்றிபெற்றது. இம்மக்கள் பிரிவினரின் வலிமையை வெளிப்படுத்தியது.

• • •

(சௌதார் குளம் தொடர்பாக சாதி இந்துக்கள் பெற்றிருந்த தடையாணைக்கெதிராக அம்பேத்கர் நீதிமன்றத்தில் வாதாடி அதை நீக்கி, சௌதார் குளம் அனைவருக்கும் உரிமையானது என்பதை நிலை நிறுத்தினார்).

நியூ செஞ்சரியின்

2ஞ்சன்னாலகம்

நியூ செஞ்சரியின்

உங்கள் நூலகம்
மாத திதமுக்கு
வருடாந்திர சந்தா
கணக்கு முழுந்தவர்களுக்கு
தொடர்ந்து இதழை
அனுப்ப இயலாது.
ஆகவே தங்களது
ஆண்டுச் சந்தாவை
புதுப்பித்துக்கொள்ளுமாறு
கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

ஆண்டுச் சந்தா 240/-

சந்தா தொகையை மணியாடர் மற்றும் DD அனுப்புவோர்

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்ப வேண்டும்.

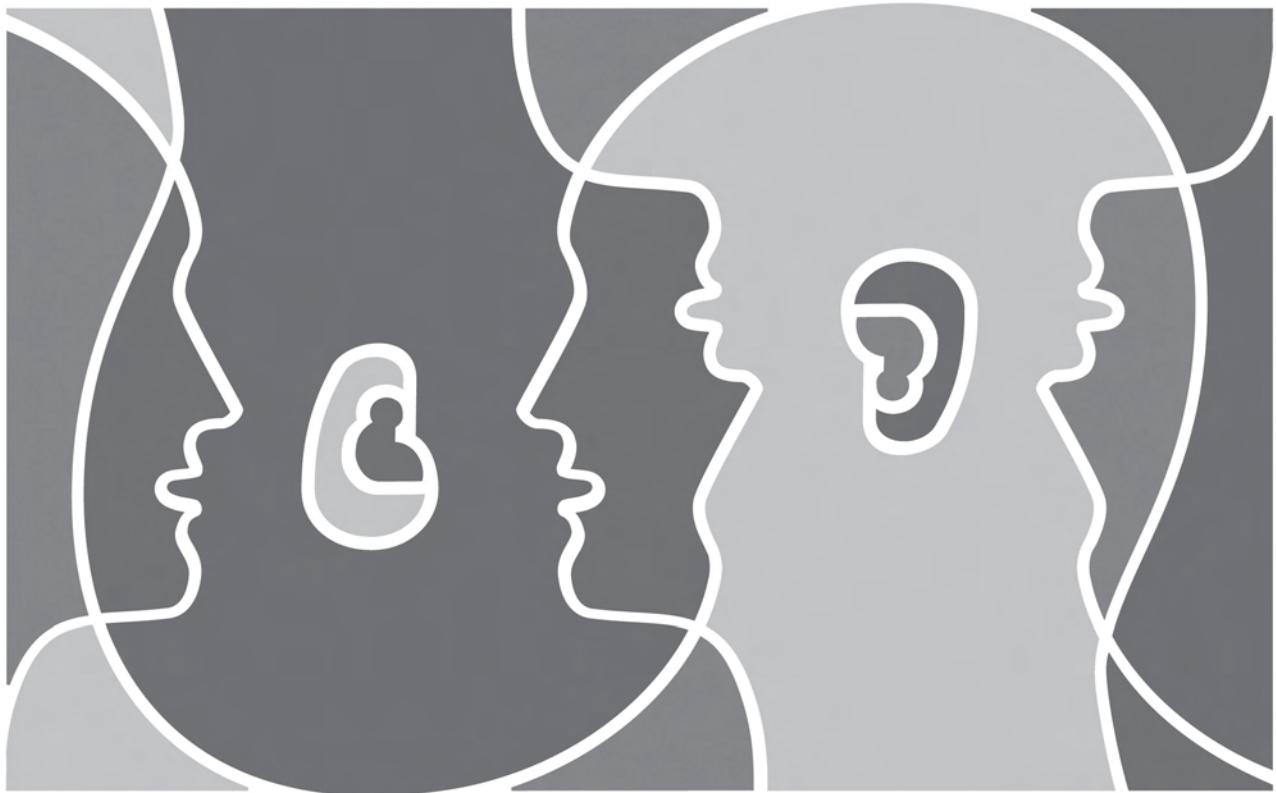
நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம் திதமுக்கு சந்தா அனுப்ப விரும்புவோர்

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

41 - B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

தமிழ்நாட்டில் கலைச்சொல் வழக்கில் கிருமாழி வழக்கு கிருந்தே தீரும்

◆ டாக்டர் சு.ந.ரேந்திரன்

“மனித சமுதாயம் வெகுதூரம் முன்னேறி விட்டது. இன்றைய சமுதாயத் தேவையும் மாறி விட்டது. (தமிழ்) மொழி அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சங்கத் தமிழ்க்கூறுகள் இன்று மொழியில் மாறிவிட்டன. எழுத்தில் சொல்லில், பொருளில் இன்று மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இவற்றை நோக்கும்பொழுது தமிழில் இன்றைய நிலையைக் காணும்பொழுது அதன் வளர்ச்சி நிலை நமக்கு முலப்படும்”. (ஓ. பாலகிருஷ்ணன்)

“மொழியில் பொருள் வளம், மொழியைப் புதிய பொருள் துறைகளில் பயன்படுத்தினால் தான் கூடும். தமிழுக்கு வேண்டிய புதிய பொருள்களில் ஒன்று அறிவியல். மொழி பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் கருவி என்று சொல்லும் போது இன்றைய அறிவியல் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் கருவி என்று சொல்லும்போது இன்றைய அறிவியல் பண்பாட்டை தமிழ் வெளிப்படுத்த வில்லை என்றால் தமிழை இக்காலத் தமிழர்களின் மொழி என்று சொல்ல முடியாது”. (அண்ணாமலை)

“அறிவியல் கருத்துக்களைத் தமிழில் தருவதில் கலைச்சொற்களே உயிர் நாடியாக விளங்குகின்றன”. (இராதா செல்லப்பன்)

“மொழிநடை, உரைப்பாங்கு ஆகியவைகளும் அறிவியல் தமிழ்க்கு அவசியம். எப்படியானாலும் கலைச்சொல்லாக்கம் அறிவியல் தமிழில் ஒரு முக்கிய பிரச்சினை என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது” (சண்முகம்).

அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சியில் கலைச்சொல்லின் தன்மையை அறிஞர்கள் மேற்கண்டவாறு எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

ஆனால் இன்றைய நிலையில் அறிவியல் உரையாடலில் அல்லது எழுத்தில் தமிழ்க் கலைச்சொற்களின் பயன்பாடு குறைந்து ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவது மிகுதியாக உள்ளது. சில சமயங்களில் சில ஆங்கிலச் சொற்களை மட்டும் பேச வதும், மற்றும் சில சமயங்களில் வாக்கியங்களை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் பேசுவதும் நடை முறையில் உள்ளன.

மருத்துவத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அந்திலைக்கு ஆளாக்கப்படுவதற்கான காரணம் மருத்துவரும், செவிலியரும் தம் பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் கற்று வருவதினாலேயே ஆகும். மேலும், மருத்துவத்திற்கு உபயோகப்படும் கருவிகள் பல ஆண்டுகள் பயன்படுத்தப்பட்ட பிறகே அதற்கான தமிழ்க்கலைச் சொற்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. இக்கால இடைவெளியும் அச்சொற்களை நடைமுறையில் கொணரத் தடைவிதிக் கிறது. மேலும், மருத்துவ உண்மைகளை ஆங்கிலம் தெரிந்த பொதுமக்களும் ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்களும், சஞ்சிகை, பத்திரிகை மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தின் மூலம் படித்து உடன் நடைமுறைக்கு, அன்றாடப் பழக்கத்திற்குக் கொணர்ந்து விடுவதும் ஒரு காரணம். இந்தியா ஆங்கில அடிமைத்தனத்தில் 200 ஆண்டுகள் இருந்ததும் மற்றொரு காரணமாக அமைகிறது. இவை களைல்லாம் விட மிக முக்கியமாக சிறப்பான கண்டுபிடிப்புகளில் மருத்துவத்துறைக்கு தமிழர்களின் பங்களிப்பு மிக மிகக் குறைவேயாகும்.

ஆகவே, கலைச்சொற்கள் தமிழில் உருவாக்கப் பட்டாலும் எல்லா இடங்களிலும், நடைமுறையில் தமிழில் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. (எ.கா) ஒருவர் தாம் அறுவை சிகிச்சைக்கு உட்படும் பொழுது, அதை மற்றொருவருக்குக் கூற நேர்க்கையில் ‘எனக்கு ஆபரேஷன்’ என்று கூறுவதும், வயிற்றில் புண் ஏற்பட்டதை ‘வயிற்றுப்புண்’ என்று கூறாது ‘வயிற்றில் அல்சர்’ என்று சொல்வதும் பழக்கத்தில் உள்ள ஒன்று. இதே போல் “Gastroscope” என்ற சொல் இரைப்பை அகநோக்கி என்று

கலைச்சொல்லாக எழுதப்பட்டாலும், அறுவை அரங்கில் வேலைபார்க்கும் பொழுது மருத்துவர், செவிலியர் மற்றும் மருத்துவ உதவியாளர் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் பேச்சின் பொழுது அந்நோக்கியை ‘ஸ்கோப்’ என்றே கூறுகின்றனர். காரணம், சொல்லின் எளிமையும் அன்றாடப் பழக்கமும் ஆகலாம்.

மருத்துவர் நோயாளியிடம் பேசும்பொழுது அடிக்கடி ஆங்கில வார்த்தைகளையே கூறுவது சாதாரணமாகக் காணப்படும் ஒரு செயல். இதற்குக் காரணம், ஆங்கிலத்தில் வார்த்தைகளை அடிக்கடிப் பேசினால் நோயாளி தன்னைப் பெரிய படிப்பு படித்த பெரிய மருத்துவர் என்று நினைப்பார் என்றும், அதற்கு ஒரு தனி மரியாதை உண்டு என்றும் எண்ணுவதாலும் ஆகும். சில சமயங்களில் அவரே பழக்கத்தில் ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழ் என நினைத்துக் கொள்வதும் உண்டு. (எ.கா) ஆம்ப்யுல். இதற்கு மாறாக மருத்துவர் நோயாளியிடம் தமிழிலேயே மருத்துவத்தைக் கூறவேண்டும் என்று நினைத்துச் சொன்னாலும் நோயாளி அவ்வார்த்தைகளையே திருப்ப ஆங்கிலத்தில் கூறுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, குழாய், கரை அல்லது குப்பி மாத்திரை என்று மருத்துவர் கூறினாலும் நோயாளி உடனே காப்குல் என்றும், படுக்கை என்றால் பெட் என்றும் மாத்திரை என்றால் டாப்பிலட் என்றும் கூறுகிறார். இதே வார்த்தைகளை ஆங்கிலமருந்து விற்பனைக் கூடங்களிலும் கூறியே மருந்துகளும் விற்கப்படுகின்றன. செவிலியரும் மருத்துவ உதவியாளர்களும் மேற்கூறிய வார்த்தைகளுடன் வார்டு, ஆஸ்பத்திரி, ஸ்ட்ரெச்சர் என்ற வார்த்தைகளை மருத்துவ மனையில் தவிர்க்க முடியாதவைகளாக மருத்துவர் மற்றும் நோயாளியும் உரையாடலின் பொழுது பேசுவது நாமறிந்தது.

இதே மாதிரியாக பொறியியலில் ஆங்கிலமே தெரியாத தச்சர், அல்லது கொத்தனார் ஆங்கிலம் பயின்ற பொறியியலாளர்களிடம் பேசும்பொழுது மரபு வழிச்சொற்களையே மறந்து அவரைப் போலவே தானும் பேச முயல்கிறார். இதற்குக் காரணங்கள் 1) அவருடன் சேர்ந்த பழக்கம், 2) இப்படிப் பேசுவதின் மூலம் தனக்கு சமுகத்தில் தனி மரியாதை கிடைக்கும் என்ற நினைப்பு, 3) அக்கருவிகளுக்கு தகுந்த கலைச்சொற்கள் இல்லாத நிலை, (எ.கா) நட்டு, போல்ட். இவ்விடத்தில் காந்தியின் வார்த்தைகளை நினைவு கூறுவது சாலச் சிறந்தது. “அயல்மொழிக் கல்வியில் நம் குழந்தைகள் தம் சொந்த நாட்டிலேயே அயலவர்கள் போல் ஆகிவிட்டார்கள்”.

இருமொழிப் பயன்பாடு குறைவதற்கான ஒரே வழி எல்லா மட்டங்களிலும் பயிற்று மொழி ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும். அது தாய்மொழி யாக இருக்க வேண்டும். அந்திலையில் அறிஞர்கள் தமிழ்லேயே சிந்தித்து எழுதினால் நல்ல கலைச் சொற்கள் மொழி அமைப்பையும் வழக்கையும் ஒட்டித் தோன்றும்.

இதில் ஒரே சொல்லுக்குப் பல கலைச் சொற்கள் வரலாம். காலப்போக்கில் பொருத்த மானதும், பல ஏற்றுக்கொண்டதும் நிலைத்து நிற்கும். (எ.கா) 1872-இல் ‘பிள்கிரினினால் மருத்துவ நூல் எழுதப்பட்ட பொழுது (Anatomy) ‘மனுஷ அங்காதி பாதம்’ என்றும் பிறகு அதே வார்த்தை 1932-இல் ‘தேக உறுப்புக்களைச் சொல்லும் சாஸ்திரம்’ என்றும், பிறகு ‘அங்க விழுகம், ‘அனாட்டமி’, உடற்கூற்றியல், ‘உடற்கூறு

அதன் பிறகு பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை புத்தகங்கள் பாஷா இந்தோனேசியா மொழி யிலேயே வெளிவருகின்றன. (உட்டோசன்). தற்போது பாஷா இந்தோனேசியாவே அங்குக் கோலோச்சுகிறது.

ரஷ்யா, போலந்து, ஜப்பான், ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளில் அந்தந்த நாட்டு மொழிகளே கலைச்சொல் வழக்கில் உள்ளன. தவிர்க்க இயலாத சில நேரங்களில், தன்மயமாக்கப்பட்ட லத்தீன் அல்லது கிரேக்க மொழிச் சொற்கள் (Nativised Latin / Greek) பயன்படுத்தப்படக் கூடும். ஆனால் நமது நாட்டிலுள்ளது போல, தமிழைத் தவிர்த்துவிட்டு, ஆங்கிலமே பயன்படுத்தும் சூழல் அங்கு இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் ரஷ்யா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளில் ஆங்கிலப் பயன்பாடு குறைவாகவே உள்ளது. பயிற்றுமொழி

ரஷ்யா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளில்
ஆங்கிலப் பயன்பாடு குறைவாகவே உள்ளது.
பயிற்றுமொழியாக அந்தந்த நாட்டு மொழிகளே உள்ளன.
மருத்துவக் குறிப்புகள், மருந்துகளைப் பயன் படுத்தும் முறைகள்
முதலியன் கூட அந்தந்த மொழியில்தான் உள்ளன.
நம் நாட்டில் இன்றும் அவை ஆங்கிலத்தில் தான் அதிகமாக உள்ளன,
எனவே தமிழைப் பயன்படுத்த நினைத்தாலும்
இயலாத ஒரு குழல் உருவாகியுள்ளது.

இயல்’, ‘மெய்யியல்’ எனவும் படிப்படியாக மாறி, புதிய சொற்கள் உண்டாயின. (இராம சந்தரம்). இன்று ‘உடற்கூறு இயல்’ என்பது வழக்கில் உள்ளது. இது அவர் அவர்களுக்கே தோன்றிய புதிய சொல்; எக்குழுவினாலும் இச்சொல் உண்டாக்கப்படவில்லை.

இந்தோனேசியாவில் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு பல மொழிகள் பழக்கத்தில் இருந்து வந்தன. யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஜப்பான் அதன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்டச்ச மொழியும், மலாய் மொழியும் தடைசெய்யப் பட்டது. அதன் பிறகு மக்கள் ஆட்சி வந்த பின்னும், எந்த ஒரு கட்சி அரசு பொறுப்பில் இருந்தாலும் பாஷா இந்தோனேசியா மொழி மட்டுமே பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆணையிடப் பட்டது. அவ் ஆணைக்குப் பிறகு அரசாங்கமே புத்தகம் எழுத, சிலரை நியமித்து அவர்களுக்கு உதவியாக மொழியியலாளர்களையும் உதவிக்கு அழைத்து அறிவியல் மொழி வளர உதவினார்கள்.

மாக அந்தந்த நாட்டு மொழிகளே உள்ளன. மருத்துவக் குறிப்புகள், மருந்துகளைப் பயன் படுத்தும் முறைகள் முதலியன் கூட அந்தந்த மொழியில்தான் உள்ளன. நம் நாட்டில் இன்றும் அவை ஆங்கிலத்தில் தான் அதிகமாக உள்ளன, எனவே தமிழைப் பயன்படுத்த நினைத்தாலும் இயலாத ஒரு சூழல் உருவாகியுள்ளது. இதையெல்லாம் தவிர்க்க தமிழை மட்டும் பயிற்று மொழியாக்கவேண்டும். கோத்தாரி கல்விக் குழுவும் இதனால்தான் தாய் மொழியில் கல்வி அமையவேண்டும் எனவும், கல்வி தொடர்பான யுனெஸ்கோ அமைப்பும் கல்விக்கேற்ற மொழி தாய்மொழியே எனவும் வலியுறுத்தியுள்ளன.

குறித்த ஒரு மொழியில் சயின்ஸ் சம்பந்தமான கருத்துகளையும், வேறுபல நுணுக்கமான விஷயங்களையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல முடியா தென்றும் அந்த மொழியில் வளர்ச்சிக்கு இடமில்லையென்றும் சிலர் சொல்லிவருகின்றார்கள். இதைவிட பெரிய முடநம்பிக்கை வேறு கிடையாது. (காந்தியடிகள்)

தாய்மொழிக்கு இணையாக இன்னொரு மொழி உலகில் இருக்க முடியாது. 200 ஆண்டு காலம் நம் தாய்மொழி மீது ஆதிக்கம் செலுத்திய ஆங்கிலத்தைத் தமிழோடு சமநிலையில் வைத்து இரண்டையும் தமிழரின் இரு கண்கள் என்று சொல்வது கூடாது. தமிழை அறிவியல் அறிவுக்கு விலக்கானது என்று கூறுவது படு மூடநம்பிக்கையாகும். அதைவிட ஆங்கிலம்தான் அறிவியல் கலைகளைப் போதிக்கும் கற்றல் உடைய மொழி என்று கூறுவது அப்பட்டமான மூடநம்பிக்கையாகும். (ம.பொ.சி)

பயிற்று மொழி தாய்மொழியிலேயே அமைய வேண்டும். அப்பொழுது ஒரு சொல்லுக்கு பல கோணங்களில் சிந்தனை சென்று புதுப்புதுக் கலைச் சொற்கள் விரைவில் அவசியத்திற்காகக் கிடைக்கும். தமிழ் மொழிவழிக் கல்வியும் சிந்தனையும் செயலும் தான் கலைச் சொல் வழக்கில் நிலவும் இருமொழிப் பயன்பாட்டைக் குறைக்கும். அப்படி இல்லையேல் இருமொழி வழக்கு நீடித்தே தீரும்.

“இன்றுவரை இயற்கைக்கு விரோதமான ஒரு இடத்தை வகித்துக்கொண்டு, ஆங்கிலமொழி அதிகாரம் செலுத்தி வருகிறது. சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர்கள் ஆங்கிலத்தில் தடபுதலாகப் பேசக்கூடுமாயினும் தங்களுடைய சிந்தனைகளைத் தங்கள் தங்கள் தாய்மொழியில் வெளியிட அவர்களால் முடியவில்லை. சர்.சி.வி. ராமன் செய்

துள்ள ஆராய்ச்சிகள் யாவும் ஆங்கில மொழி யிலேயே இருக்கின்றன. ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களுக்கு அவற்றால் யாதொரு பயனும் இல்லை’’. (காந்தியடிகள்).

அதாவது படிப்பிற்காக வாழ்வு நடக்கும்; வாழ்விற்காகப் படிப்பு அமையாது; நாட்டின் பொருளாதாரமும், பகுத்தறிவுப் பயன்பாடும், அறிவியல் வளர்ச்சியும் தடைப்பட்டு நீடிக்கும்.

துணை நூற்கள்:

1. அண்ணாமலை இ. 1986 அறிவியல் மொழியும் தமிழும், அறிவியல் தமிழ்க்கோவை பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், கோவை.
2. இராதா செல்லப்பன் 1985 கலைச் சொல்லாக்கம், தஞ்சை.
3. காந்தியடிகள் 1921 யங் இந்தியா.
4. காந்தியடிகள் 1925 காந்திமலர், மாணவருக்கு.
5. காந்தியடிகள் 1925 நமது மொழிப் பிரச்சினை.
6. சண்முகம் செ.வை. 1985 தமிழ்ச் சொல்லாக்க நெறி முறைகள் ஒரு வரலாற்று அளவீடு தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை.
7. சிவஞானம் ம.பொ. 1983 ஆங்கிலம் வளர்த்த மூடநம்பிக்கை பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை.
8. சுந்தரம் இராம. 1982 அறிவியல் இலக்கியத் தமிழாக்கம், மொழியியல், தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை.
9. பாலகிருஷ்ணன் ஓ. 1986 அறிவியல் தமிழ்நடைக் கூறுகள், அறிவியல் தமிழ்க்கோவை, பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், கோவை.
10. Widdoswm 1979 Explorations in applied Linguistics, Oxford. ●

வாழ்த்துகள்...

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் குழும வெளியீடுகளுக்கு

கவிதை உறவு இலக்கியப் பரிசு

முதல் பரிசு (கட்டுரைகள்)

மனம் பேசுகின்றது (அறிவுப் பதிப்பகம்) - அருள்நிதி எஸ்.சதானந்தம்

முதல் பரிசு (சிறார் கதைகள்)

மந்திரப்பு (காமரை பய்னிகேஷன்ஸ்) - முகமது ஹில்மி

இரண்டாம் பரிசு (நாவல்)

சப்பரம் (என்.சி.பி.எச்.) - சுப்ரபாரதிமணியன்

இரண்டாம் பரிசு (சிறுகதைகள்)

நினைவுகள் நிறைந்த வெற்றிடம் (என்.சி.பி.எச்.) - ஜி.மீனாட்சி

மூன்றாம் பரிசு (நாவல்)

எல்லை பிடாரி (என்.சி.பி.எச்.) - சோலை சுந்தரபெருமாள்

மூன்றாம் பரிசு (கட்டுரைகள்)

உலகம் போற்றும் சீலம்பு (என்.சி.பி.எச்.) - துரை. குணசேகரன்

‘கவிதை உறவு’ பரிசு வெற்ற அளவுத்துறை படைப்பாளக்குக்கும் நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூல்கள் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கார்க்கிறது.

புகழ்பெற்ற வரலாற்றினால் பேராசிரியர் இரங்பான் ஹபீப் (84) பாகிஸ்தான் பிரிவினை மற்றும் மகாத்மா காந்தியின் படுகொலை பற்றிய தனது கொடுங்கனவுகளை நினைவு கூர்கிறார். அவசரநிலைக் காலமும், மோடி அதிகாரத்திற்கு வந்ததும் இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகான மிகப் பெரும் பேரதிர்ச்சி தந்த நிகழ்வுகளைன்று அவர் சொல்கிறார். நேருவுடனான அவரது சந்திப்பு, வகுப்புவாதத்தின் எழுச்சி, இடதுசாரிகளின் சரிவு, தேசிய ஜனநாயக முன்னணி வரலாற்றைப் புனைவாக்கம் செய்து திரிபுபடுத்துகின்ற இன்றைய நிகழ்வு ஆகியன பற்றிய கருத்துக்களை தில்லியைச் சேர்ந்த பத்திரிகையாளர் அஜாஸ் அஷர்:ப், ‘ஸ்க்ரோல்.இன்’ என்னும் இந்திய இணைய நாளேட்டிற்காக (14.08.2015) எடுத்த நேர்காணவில் பதிவு செய்துள்ளார். (அதன் தமிழாக்கம் பின்வருமாறு)

பாகிஸ்தான் பிரிவினை தங்களிடமும் அவிகாரிலும் ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றிய தங்களது நினைவு யாது?

இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தபோது எனக்கு 16 வயது. ஆனால் அதற்கு முன்னர், உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும், மூஸ்லீம் லீக் அவிகார் உள்ளிட்ட மூஸ்லீம் தொகுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்தியிருந்தது. நான் தேசிய உணர்வுகளை எனது தந்தையார்வழி மரபுரிமையாகப் பெற்றிருந்தேன் (புகழ்பெற்ற வரலாற்றினால் முகமது ஹபீப் 1895-1971). அவர் காங்கிரஸ்காரர். மூஸ்லீம் லீக்கின் காரணமாக நான் ஏராளமான இடையூறுகளைச் சந்தித்தேன். உதாரணமாக நான் பள்ளிக்குச் சென்று திரும்பி நடந்து வந்தபோது பிடித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நான் கடைசி கடைசியாக ஒரு இடதுசாரி. ஆனால் இத்தகைய சம்பவங்கள் இயல்பிலேயே மிகக்குறைவு.

பிரிவினைக் கலவரங்களுடன் ஓப்பிடும்போது, இது சாதாரணமானதுதானே?

ஆமாம், இப்போது ஹரியாணாவைப் போல் அவிகார் எல்லைப் பகுதியாக பயன்படுத்தப்பட்டபோது நாங்கள் மிகவும் கவலை கொண்டிருந்தோம். மூஸ்லீம்களின் படுகொலை யழுனை வரை பரவியிருந்தது. அதையும் தாண்டியிருந்தது. 1947 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் நாங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குப் பயணம் கூட செய்ய முடியாது. அது மூஸ்லீம்களுக்கு பாதுகாப்பற்றதாக இருந்தது. பெரும்பாலோர் இரயில் களில் கொலை செய்யப்பட்டனர்.

திடீரென, காந்தியடிகளார் டில்லியில் ஜனவரியில் (1948) உண்ணாவிரத்தை மேற்கொண்டது. கலவரச் சூழலில் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதற்குப் பிறகு, அதே மாதத்தில் காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டார். காந்தி படுகொலை செய்யப்

பட்டதற்கு அடுத்த நாளில் அவிகாரில் ஒரு மாபெரும் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டது. அது ஒரு மிக நீண்ட ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்கின்ற முதல் அனுபவமாக எனக்கு அமைந்தது. அந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் கம்யூனிஸ்டுகளும், சோஷலிஸ்டுகளும் கலந்துகொண்டனர். இதுவே எனது முதல் கம்யூனிஸ்ட் ஆர்ப்பாட்டமாக அமைந்துவிட்டது.

ஆர்ப்பாட்டத்தில் எழுப்பப்பட்ட முழக்கங்கள் தங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா?

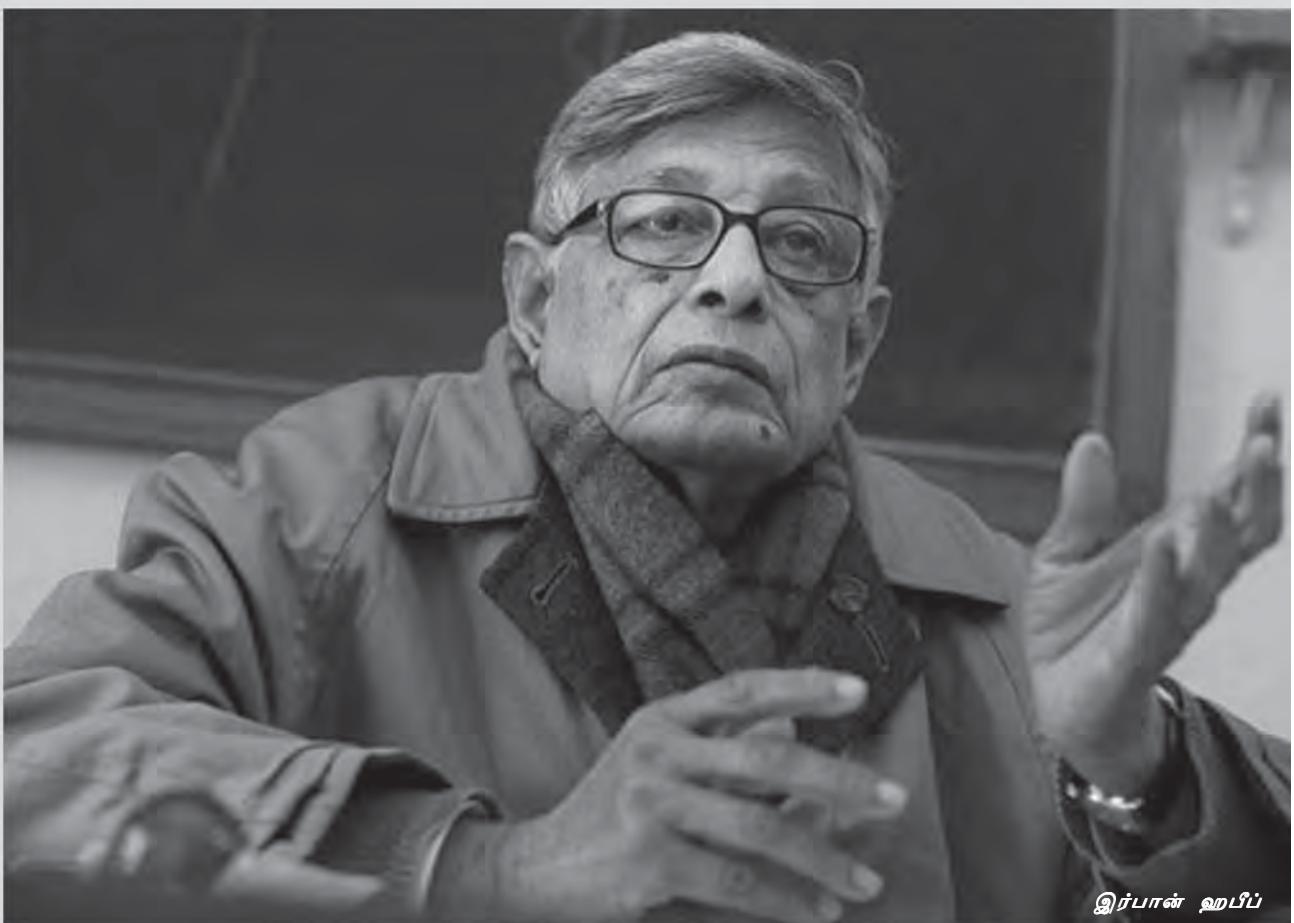
காங்கிரஸ் கூட்டம் ‘ஸ்வர் அல்லா தேரே நாம், சப் கோ சன்மதி தே பகவான்’ (ஸ்வன், அல்லா ஆகிய இரண்டாம் நினது திருப்பெயர்களே. தயை கூர்ந்து நன்மதியைக்கொடு இறைவனே!) என முழக்கமிட்டது. கம்யூனிஸ்டுகளும் சோஷலிஸ்டுகளும் பிறகும் இவ்வாறு முழக்கமிட்டனர். “காந்தி கே ஹத்யரோன் கோ, பான்ஸி தோ” (காந்தியைக் கொன்றவர்களைத் தூக்கிலிடு! தூக்கிலிடு! இந்து மஹாசபைக்காரர்களைத் தூக்கிலிடு! தூக்கிலிடு!) இந்து மஹாசபைத் தலைவர்களின் வீடுகள் உத்தரப்பிரதேசம் முழுவதும் தாக்கப்பட்டன. அவிகாரிலும் அவ்வண்ணமே நிகழ்ந்தது. உலர்ச்சற்றி ஒவ்வொருவரும் மகாசபை தலைவர்கள் காந்தி படுகொலை நிகழ்விற்கு இனிப்புகள் வழங்கியதாகப் பேசிக்கொண்டனர். இது வதந்திகளாகத் தடைசெய்யப்படவில்லை. எதிர்பார்க்கப்பட்டதுபோல இனிப்புகள் வழங்கப்பட்டன. சர்தார்ப்பட்டேல் இதனை இப்படிப் பதிவுசெய்கிறார். யாருடைய அக்கா மகனாக்கோ தங்கை மகஞாக்கோ திருமணம் நடந்தது. அதற்கு அந்த நபர் இனிப்புகள் வழங்கினார்.

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் டெல்லியில் நிகழ்த்திய ஒரு சொற்பொழிவில் நாம் நவீன் இந்தியாவின் கட்டுமானத்திற்குக் காந்தியடிகளின் பங்களிப்பு குறித்து உண்மையிலேயே புரிந்து கொள்ள விரும்பினால், காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கு முந்தைய கடைசி நான்கு வாரங்களோடு தொடர்புடைய சம்பவங்களை நாம் தீவிரமாக பரிசோதனை செய்ய வேண்டும்” இப்படிச் சொன்னதற்குக் காரணம் என்ன?

நேருவைப் போல காந்தி நிலையான சிந்தனையாளர் அல்லர். இதைப் பற்றி மெய்யாகவே காந்தியே சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையைப் பின்பற்றுவதை விட நிலையாயிருத்தல் என்பது எனது வலிமையான குறிஇலக்கு அல்ல. நான் அப்போது காந்தியின் எழுத்துக்களை வாசித்திருக்கவில்லை. ஆனால் நேருவும் எனது தந்தையைப் போன்றோரும் ஏற்கனவே பயன் படுத்திய இப்போது நாம் அழைக்கின்ற ‘மதச்சார்பற்ற இந்தியா’ என்கிற தொடரை காந்தியடிகள் தற்காத்திருப்பதை நீங்கள் பார்க்கமுடியும். அது மெய்யாகவே முன்வொரு நாள் நான் எனது தந்தையார் 1947ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் மும்பையில் நடந்த இந்திய

“இந்தியாவின் வேறுபட்ட மதச்சார்பின்மை பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்திற்கான கதவுகளைத் திறந்துவிட்டிருக்கிறது.”

இர்பான் ஹபீப்
◆ தமிழில்: பா.ஆனந்தகுமார்

இர்பான் ஹபீப்

வரலாற்று மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையினை வாசித் தேன். அவர் ‘மதச்சார்பின்மை’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். மேலும் மதச்சார்பற்ற இந்தியா பற்றி காந்தியடிகள் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் சித்திரத் தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

காந்தியடிகளின் உண்ணாவிரதம் வகுப்புவாதக் கலவரங் களுக்கு எதிரானது மட்டுமல்ல. இந்தியா பாகிஸ்

தர மறுத்ததற்கு எதிராகவும் தான். (இருநாடுகளுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சொத்துக்கள் மற்றும் கடன் பொறுப்புக்கள் பற்றிய பாகப்பிரிவினையில் விதிக்கப்பட்ட ஒப்பந்த விதிமுறைகளின்படி) இது ஒரு தனிச் சிறப்பான செயல். பாகிஸ்தானில் - பாகிஸ்தானுடன் என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றிப் பொருட்படுத்தாது. இந்தியா மதச்சார்பற்று விளங்குவதை காந்தியடிகள் உலகிற்குக் காட்டினார்.

ஆனால், இந்து வலதுசாரிகள் காந்தியடிகள் பாகிஸ்தான் பிரிவினையை அனுமதித்து இஸ்லாமியர்களின் உணர்ச்சி களுக்குத் துணைபோனார் என்று விமர்சிக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாது, அவர் பூர்வ்வாக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய ஆள் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இப்போது அம்பேத்தரிய வாதிகள் காந்தி சாதிஅமைப்பை உயர்த்திப் பிடித்தார் என்று விமர்சிப்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

இரு வரலாற்றான் என்கிற முறையில் சொல்கிறேன். காந்தியை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவரது காலத்தில் இந்தியா எப்படி இருந்தது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நாம் காந்தியடிகள் சாதி மீதார்ந்த சமுதாயத்திலிருந்து வந்தவர் என்பதை அடிக்கடி மறந்துவிடுகிறோம். காந்தியடிகள் தனது சுயசரிதையில் சாதி குறித்த உணர்வுகளை, அவரை எல்லாக் காலங்களிலும் சிறுமைப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் மிக வெளிப்படை

யாகவே குறிப் பிட்டுள்ளார்.

இதுவே அவரை விமர்சிப்பதற்கு எளிதாகிவிட்டது. அருந்ததி ராயும் மற்ற வர்களும் இதைத்தான் செய்கிறார்கள்.

இரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் தன்னுடைய உணர்வுகள் அபிப்பிராயங்கள் எவ்வாறு இருந்தன

என்பதை காந்தியடிகள் மிகவும் நேர்மையாகப் பதிவு செய்துள்ளார். ஆனால் உண்மை என்னவெனில் அவை தவறானவை என்பதை பின்னர் அவரே அங்கீரித்துள்ளார். உதாரணத்திற்கு அவர் ஆரம்ப காலத்தில் ஆப்பிரிக்கர்கள் மீது கொண்டிருந்த வெறுப்பினைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அவர் நேர்மையானவர். ஆனால் அவர் இனவெறியாளர் அல்லர். அன்றைய காலகட்டத்தில் சாதிய உணர்வு இந்தியாவில் மிக வலுவடன் இருந்தது. இன்னும் சொல்லப் போனால் நீங்கள் முதலில் சாதிய அமைப்பை ஒழிக்காமல், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வெகுஜன இயக்கத்தை ஒருங்கிணைக்க முடியாது.

காந்தி கிலாஃபத் இயக்கத்தை ஆதரித்தார் என்பதை வைத்துக்கொண்டு அவர் மூல்லிம்களின் உணர்வு களுக்குத் துணைபோனார் என்று எளிதாகக் குற்றஞ்

சாட்ட முடியும். ஆனால், துருக்கி ஆதரித்திருந்தால் அன்றைய பிரிட்டிஷ் மற்றும் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் ஒட்டுமொத்த ஆசியாவையும் தனது இறுக்கமான பிடிக்குள் வைத்திருக்கும். வெளின் தலைமையிலான ரஷ்யா முழுமையாக துருக்கியை ஆதரித்தது. நீங்கள் அன்றைய சர்வதேசிய சூழலை உற்றுப் பார்த்தீர் களானால், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் கிலாஃபத் இயக்கத்தின் பங்கு மிக முக்கியமானது.

சாதி, மத - மொழி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் ஒரு பொதுப் பிரச்சினையில் இந்திய மக்களை ஒன்று படுத்த காந்தியடிகள் முயற்சித்தார் என்று சொல் கிறீர்களா?

ஆமாம். அப்போதிருந்த முக்கியமான கேள்வி: பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மக்களின் முதன்மையான இலக்கா,

அல்லது அவர்களது சொந்த வேறுபாடுகள் முக்கியமான பிரச்சினையா? நீங்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை அடிப்படையில் பிரச்சினையாக அல்லது முதன்மையாக இலக்காக்க கருத வில்லை யென்றால், பிறகு காந்தி எதற்கு நேரு

எதற்கு, கம்யூனிஸ்டுகள் எல்லோரும் கடுமையான விமர்சனத்திற்குள்ளாவார்கள்.

அப்படியானால் காந்தியடிகள் அவர் காலத்துப் பிரச்சினைகள் மீது ஆற்றிய எதிர்வினைகளை மதிப்பிட இன்றைய அறிவு நுட்பத்தினை அருந்ததி ராயும், மற்றவர்களும் பயன்படுத்துகின்றனரா?

நீங்கள் வேண்டுமானால் சொல்லலாம், காந்தியை மதிப்பிடுவதற்கு இன்றைய அறிவை அல்லது அறிவின் மையை அருந்ததிராயும் மற்றவர்களும் பயன்படுத்துகின்றனரென்று. ஆனால் எனக்குத் தெரியாது. அன்றாந்தப்பிலிருந்த யதார்த்தத்தை அங்கீகரிப்பது தான் அறிவுடைமையாகும். அறிவுடைமை கட்டளை யிடுகிறது, நாம் காந்தியடிகளை நினைத்துப் பெருமை கொள்ள வேண்டும். தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்துபோது காந்தியடிகள் பெண்கள் வீட்டில்தான் இருக்க வேண்டு

மென்றார். அதே காந்தியடிகள் 1945இல் பெண்கள் படைத்தலைவர்களாக மாறவேண்டுமென்று சொன்னார். ஆனால்கும் பெண்ணுக்குமிடையே எந்த வேறுபாடும் இருக்கக் கூடாதென்றார். காந்தியடிகளிடம் மட்டுமின்றி நாடு முழுவதிலும் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றத்தை என்னி நாம் பெருமை கொள்ளவேண்டும்.

காந்தியடிகள் இடைவிடாது தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்தார். 1920களில், தலித்துகள் சாதியமைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா?

இன்றும்கூட திருமண நோக்கங்களுக்காக தலித்துகள் சாதியை அங்கீரிக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுக்கிடையேயான உட்சாதிப்பிரிவுகளைக் குறிப்பிடவும் செய்கிறார்கள். பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக்காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட எல்லாப் பிரச்சினைகளும் எதிர்க்கப்பட்டன என்று நினைப்பது அபத்தமாகும்.

நீங்கள் கம்யூனிஸ்ட் செயல்பாட்டாளராக இருந்ததால், உங்களுக்குக் கடவுச்சிட்டு வழங்க மறுக்கப்பட்டதா?

1954-55 இல் மத்திய அரசாங்கம் அயல் நாட்டுக் கல்வி உதவித் தொடர்ச்சியைப் பெறுவதற்காக, கல்வியாளர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்களை வரவேற்று விளம்பரம் செய்திருந்தது. நான் எனது கல்வித் தகுதிகளின் அடிப்படையில் விண்ணப்பித்திருந்தேன். நான் எனது எல்லாப் படிப்புகளிலும் முதல்தரம் வைத்திருந்தால் தேர்வு செய்யப்பட்டேன். எனக்கு ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பயில் இடம் கிடைத்தது. ஆனால் எனக்கு பாஸ்போர்ட் மறுக்கப்பட்டது. நான் உதவித்தொகையைத் திரும்ப வழங்க சம்மதிக்கும் வரையில் பாஸ்போர்ட் வழங்கப்படவில்லை.

அது ஒரு எல்லை மீறிய செயல், புவிவாலைப் பிடித்தது போன்று?

(சிரிக்கிறார்). ஆகவே, நான் பண்டிட்ஜிக்கு (ஜவகர்லால் நேரு) கடிதம் எழுதினேன். நானும் எனது மனைவியும் சேர்ந்து எழுதினோம். நான் அவரது நண்பரின் மகன் என்பதை மறைத்துவிட்டேன். இருந்த போதிலும் அந்தக் கடிதத்தின் அடிப்படையில் நேரு என்னை அழைத்தார், என்னைத் திட்டினார், அப்பறம்...

உங்களை எதற்காகத் திட்டினார்?

கம்யூனிஸ்ட்டாக இருந்தமைக்கு, ஏனெனில் கம்யூனிஸ்டுகள் அரசியல் சாசன ரீதியாக அங்கீகரிக்கப் படவில்லையெனக் கூறினார். அவர் அப்போது தான் சென்று வந்த ரஷ்யாவையும் சினாவையும் விமர்சித்தார். அவர் மிக நீண்ட நேரம் பேசினார். ஆனால், அவர் தம்மால் எதுவும் செய்ய இயலாது, ஏனெனில் பாஸ் போர்ட் விஷயம் பண்டிட் ஜி.பி.பந்த கைகளில்தான் இருக்கிறதெனச் சொன்னார். எப்படியோ இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு எனக்கு பாஸ்போர்ட் கிடைத்தது.

நீங்கள் மாணவராக இருந்தபோது, நேரு உங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் போன செய்ததாக சொல்கிறீர்களா?

அந்தக் காலத்தில் ஃபோன் வசதியெல்லாம் கிடையாது. அலிகார் மூஸ்லீம் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் ஜாகிர் உசேனின் (இந்தியாவின் மூன்றாவது ஐநாடி பதியானவர்) செயலர், எனக்கு ஒரு சீட்டை அனுப்பினார். அந்தச் சீட்டில் நான் காலை 9 மணிக்கு நேருவை தில்லியில் சந்திக்க வேண்டுமென குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. அங்கு நான் எந்தப் பாதுகாவலர்களையும் காணவில்லை. நேரு பிரதமராக இருந்தபோது, தில்லி கன்னாட் பிளேசில்

இருந்த ரீகல் திரையரங்கில் 'Of Human Bondage' படம் பார்க்கச் சென்றதாக வாசித்திருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் எப்படி இருந்தது. நான் நேருவின் தனிச் செயலர் மத்தாயின் அறைக்குள் செல்வது வரைக்கும் குதியாட்டம் மட்டும்தான் போடவில்லை. அலிகார் மூஸ்லீம் பல்கலைக் கழகத்தின் மீதான பழையவாத சக்திகளின் தாக்கத்தைப் பற்றிச் சொல்லுங்களேன். அந்த சக்திகள் காலப்போக்கில் வளர்ச்சியடைந்தும் இப்போதும் கூட இல்லாமியர் களைப் பிடிக்குள் வைத்திருக்கிறதா? உங்கள் மாணவர் பருவத்தில் எப்படி இருந்ததென ஒப்பிட்டுச் சொல்லமுடியுமா?

முதலில் நாம் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மூஸ்லீம் லீக் பழையவாத அமைப்பு அல்ல. அவர்கள் வகுப்புவாதிகள், ஆனால் சமயவாதிகள்

அல்லர். ஜின்னாவும் கூட சமயவாதி அல்லர். உண்மையில், முஸ்லிம்களில் காங்கிரஸை ஆதரித்தவர்களில் பெரும்பாலோர் இறையியலாளர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை விஷயங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களாக மாறினர்.

இந்தத் தாக்கம் அவிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக் கழகத்தை எதிர்மறையாகப் பாதித்திருக்கிறதா?

ஆமாம். ஆனால் அதற்கு வேறுசில காரணங்களும் இருக்கின்றன. நான் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மாணவர்கள், முஸ்லிம் அல்லாத வர்கள். அதே போன்று ஆசிரியர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கினர் முஸ்லீம் அல்லாதோர். இன்று 90 விழுக் காட்டினரே முஸ்லீம்கள். மிகச்சிலரே முஸ்லீம் அல்லாத ஆசிரியர்கள். அவர்களும் புதிய ஆளைடுப்பு நடை முறையில் மிக எளிதாகக் கணையப்படுவர். அங்கு சில இந்துமாணவர்களே விடுதிகளில் தங்கியிருக்கின்றனர். அவிகார் முஸ்லீம் பல்கலைக் கழகத்தின் விகிதாச்சாரத்தில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றம், அதன் மனோ பாவத்தையும் மாற்றியிருக்கிறது.

எனது மாணவப் பருவத்தில், தீபாவளி, குருநானக் ஜெயந்தி திருவிழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டன. நகரத்திலுள்ள குருத்துவாராவிலிருந்து வட்டுகள், அவிகார் முஸ்லீம் பல்கலைக் கழகத்திற்கு லாரிகளில் வந்து சேரும். அந்தச் சூழலே முற்றிலும் வித்தியாச மானது. இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் உண்மையிலேயே ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்தனர். இது எல்லாவற்றிலும் தாக்கம் செலுத்தியது.

'விட்டில் மேகசினில்' வெளிவந்த ஒரு கட்டுரையில் நீங்கள் எழுதினிர்கள், "1947இல் இந்திய விடுதலை யோடு இணைந்து ஏற்பட்ட பாகிஸ்தான் பிரி வினை, ஜூமின்றி போராட்ட மனங்களுக்கு ஒரு பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது." அதனால் தேசம் சிக்கித்தவிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். போராட்ட மனங்களுக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவினால் நிகழ்ந்த விளைவுகளின் சணக்கம் இன்றும் கூட தொடர் வதாக தாங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

போராட்ட மனங்களை நாம் இழந்துவிட்டோம் என்றால், நாம் இந்து - முஸ்லிம் ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்க விரும்பினோம். ஆனால் தேசப்பிரிவினை நிகழ்ந்துவிட்டது. இந்தப் போராட்டத்தில் மதச்சார்பற்ற தேசியவாதிகளில் இந்துக்களை விட முஸ்லீம்களுக்கே பின்னடைவு ஏற்பட்டது. நீங்கள் இந்துமகாசபை மற்றும் ஆர்.எஸ்.எஸ். இயக்கம் பற்றி என்ன வேண்டு மென்றாலும் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் இந்துக்களில் மிகச் சிறுபான்மையினர். மேலும் அரிதின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். இதேபோன்று நீங்கள் வெளிப்படையாக முஸ்லீம் லீக்கைப் பற்றிச் சொல்ல

முடியாது. ஏனெனில் இந்தியாவின் மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகத்தில், முஸ்லீம்கள் படிப்படியாக தேசத்தை நோக்கித் திரும்பினார்கள். பாகிஸ்தான் மீது காணப் படும் முடித்தனமான பரிவு, நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் மிக அரிதே. எங்கும் நீடிக்கவில்லை. ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக, வகுப்புவாதம் இப்போது இந்துக் களிடம் மிக வலுவாக உருவாகியிருக்கிறது.

'அரசு எல்லா மதங்களும் தழைத்தோங்க அனுமதிக்க வேண்டும், எந்த மதத்திற்கு எதிராகவும் பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது' என்கிற இந்தியாவின் வேறு பட்ட மதச்சார்பின்மை தற்போது தலைகிழான மாற்றத்திற்கு உள்ளாகிறதென்பதைத் தாங்கள் உணர்கிறீர்களா? நாம் ஜேரோப்பிய மதச்சார்பின்மை கருத்திற்கு மாறுவதற்கு இதுவே சரியான தருணமா?

உண்மையில், இதிலுள்ள சிக்கல்களுள் ஒன்று, கருத்தியல் ரீதியாக, மதச்சார்பின்மை பற்றிய பிரபஞ்சப் பார்வையை நாம் நிராகரித்து விட்டோம். பண்டித ஜைவகர்லால் நேருவும் எனது தந்தையாரும் 'மதம் என்பது பிரெஞ்சுப் புரட்சியிலிருந்ததைப் போல அரசிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட வேண்டும்' என்கிற பொருளில் 'மதச்சார்பின்மை' என்கிற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினர். ஆனால், அந்தக்காலத்தில் அந்தச் சொல் வழக்கில் இல்லை. நிகழ்வு இருந்தது. மதச்சார்பின்மை என்கிற வார்த்தையை முதலில் (1851) பயன்படுத்தியவர் ஜார்ஜ் ஜேக்கப் ஹோல்யோக (George Jacob Holyoake) ஆவார். அவர் சொன்னார் 'மதச்சார்பின்மை என்பது மதம் இல்லாத ஒழுக்கவியல் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை பற்றிய எந்தக் கருத்தும் அற்றது. அவர் மேலும் சொன்னார், மதச்சார்பின்மை என்பது மக்கள் நலம் என்ற கருத்துடன் தொடர்புடையது. இதுதான் மதச்சார்பின்மை பற்றிய சரியான பார்வை.'

ஆனால் இராதாகிருஷ்ணனின் (இந்தியாவின் இரண்டாவது ஜனாதிபதி சர்வபள்ளி இராதா கிருஷ்ணன்) மதச்சார்பின்மை பற்றிய கருத்து பெரும் பான்மை வகுப்புவாதத்திற்கான கதவுகளைத் திறந்து விட்டிருக்கிறது. அதன்படி எல்லா மதங்களையும் சுகித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அத்துடன் மதம் என்பதை அரசிலிருந்து தனியாகப் பிரித்து வைக்க முடியாது. கருத்தியலான மதம் என்று எதுவும் இல்லை. நாம் எல்லா மதங்களையும் சமமாக நடத்த வேண்டுமென்று சொல்வது அபத்தமானது. பிறகு மதம் என்பது அரசில் பங்கு பெற முடியும். கருத்தியலான மதம் என்று எதுவுமில்லையெனில் பெரும்பான்மையான மதமே பங்கு கொள்ள முடியும்.

இந்தக் கருத்துத்தான் உச்சநீதிமன்றத்தாலும் உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசியல்சாசனம் மதச்சார்பான போதனைகளைத் தடை செய்திருக்கிற

தென்றாலும், உச்சநீதிமன்றம் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் மதபோதனைகள் இருக்க வேண்டுமெனக் கூறுகின்றது. உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்புரை சொல்கிறது: மத போதனைகளை அனுமதிக்க வேண்டும். ஏனெனில், எல்லா ஒழுகங்களும் சந்துக்கள் மற்றும் ஞானியர்களிடமிருந்தே வருகின்றன. இது வரலாற்று ரீதியாக தவறான வாக்குமூலம். சந்துக்களும் ஞானியர்களும் சமூகப் பொருளாதார சமத்துவம், பாலின சமத்துவம் பற்றி அறியாதவர்கள். இந்த வகையான மதச்சார்பின்மை தவறானது. மதச்சார்பின்மை பற்றிய உலகளாவிய கருத்து உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

இடதுசாரிகளுக்கு ஏன் சரிவு ஏற்பட்டது? பலரும் அடிக்கடி சொல்வதைப் போல சாதி பற்றிய யதார்த்தத்தில் சரியான நிலைப்பாடு எடுக்காததே காரணமா?

நல்லது. நாம் நாட்டின் சூழ்நிலை கணக்குற்றப்படுத்தி முடியாது. நாம் நம்மைத் தான் குற்றப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் பல

தவறுகளைச் செய்திருக்கின்றது. அவற்றுள் முதலாவது பாகிஸ்தானின் கோரிக்கையை ஆதரித்தது. 1948-இல் நாம் அரசாங்கத்திற்கு முற்றிலும் எதிரான நிலை எடுத்தோம். அதன் விளைவாக ஏராளமான கம்யூனிஸ்ட் அடித்தளங்களை இழந்தோம். சான்றாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தை நாம் எதிர்த்தோம். தொழிற்சங்கங்கள், விவசாய சங்கங்களைக் கட்டமைப்பதில் நாம் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும்.

சாதி ஒரு காரணமில்லையென்று எளிதில் சொல்லி விடலாம். உண்மையில், அவிகாரிலிருந்த முக்கிய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் எல்லோரும் அப்போது ‘ஹரிஜன் பஸ்திகள்’ என்றழைக்கப்பட்ட பகுதிகளில்தான் வசித்தனர். அதனை நாம் விளம்பரப்படுத்த முடியாது; பொது அறிவுப்புச் செய்ய முடியாது. வறுமையும் சமத்துவமின்மையும் நீடித்திருக்கும் காலம் வரையில்,

கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தம் ஒரு தேசத்திற்கான வேண்டுகோளைக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி என்னால் ஒருபோதும் கற்பனை கூட செய்து பார்க்க முடியாது.

நீங்கள் மேற்கோள் காட்டிச் சொன்னீர்கள், இன்றைய மோடி அரசாங்கம் “காவிமயமாக்கத் திற்காக முயற்சிக்கவில்லை. ஆனால் வரலாற்றைப் புனைவாக்க முயற்சிக்கிறது” இந்த இரண்டு தொடர்களையும் நீங்கள் எப்படி வேறுபடுத்துகிறீர்கள்?

வரலாற்றில், ஒரே விதமான மெய்மையிலிருந்து வெவ்வேறான விளக்கங்கள் தர முடியும். ஏராளமான எண்ணிக்கையில் மெய்மைகள் இருக்குமானால், 19, 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரலாற்றில் அப்படி இருக்கிறது, மெய்மைகளின் தேர்வு மிக முக்கியம் பெறுகின்றது.

ஆ வணங்க கள்
காணாமல்
போனதன
காரணமாக,
நமக்குப் பெரிய
எண்ணிக்கையில்
மெய்மைகள்
கிடைக்காத
போது, கடந்த
காலத்தைப் பற்றி
அரைகுறையான
அறிவையே
கொண்டிருக்கிற
கிடேறாம்.
முந்தைய
நிகழ்வில்
ஏராளமான

விளக்கங்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இப்போது விளக்கங்கள் வரலாற்று மெய்மைகளின் அடிப்படையில், வகுப்புவாதம் சார்ந்த, வகுப்புவாதம் சாராத தரவுகளின் அடிப்படையில், மார்க்சிய அல்லது பின்னை நவீனத்துவப் பார்வைகளின் அடிப்படையில் இப்படியாக பலவிதமாக தரப்படுகின்றன. நீங்கள் அங்கீரிக்கப்பட்ட வரலாற்று மெய்மைகளைக் கையாளுகின்ற வரையில், உங்கள் வழக்கிற்காக நீங்கள் வாதாடலாம்.

சான்றாகக் குறிப்பிட வேண்டுமானால், ஆர்.சி.மஜுமார் தார் வகுப்புவாத நபராக இருந்தார். காந்தியதிகளைப் பற்றி மிகக்கடுமையாக விமர்சிப்பதற்கு ஏராளமான விஷயங்களை வைத்திருந்தார். ஆனால், அவர் ஒரு வரலாற்றறிஞர். அவர் வரலாற்று மெய்மைகளைக் கையாண்டார். முகலாய நினைவுச்சின்னங்கள் முகலாயர் களால் கட்டப்பட்டவில்லை என்கிற கொள்கையை ஆதரித்து அவர் எழுதவேண்டுமென ஆர்.எஸ்.எஸ்.

விரும்பிய போது, அவர் ‘ஆர்கனைசர்’ இதழில் எழுது வதற்கு மறுத்தார். அவர் அது முட்டாள்தனம் எனக் கருதினார். ஒருவர் இன்னும் மஜலம்தாருடன் விவாதிக் கலாம். ஏனெனில் அவர் ஒரு வரலாற்றறிஞர் - அக்காலத்தின் மிகப்பெரிய வரலாற்றறிஞர். ஆனால், ஆர்.எஸ்.எஸ். புணவை முன்னிறுத்தியது.

நீங்கள் அழைக்கிற வரலாற்றைப் புணவாக்குதலுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுக்களைத் தர இயலுமா?

சான்றாகக் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், சரஸ்வதி ஆறு பற்றிய மனப்பித்து. ஐந்து மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவ்வளவு பெரிய மிக நீண்ட ஆறு இருந்திருக்க வாய்ப்பிருக்குமா என்பது போன்ற சந்தேகங்கள் இப்போதும் கூட எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால், கி.மு.3000 - இல் பாலைவனம் வழியாக அவ்வளவு பெரிய நீண்ட ஆறு ஓடியது என்று கருதுவது அபத்த மானது. வரலாற்றைப் புணவாக்குதலுக்கு இது ஒரு உதாரணம்.

ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் சரஸ்வதி ஆறு பற்றி ஏன் இத்தகைய கருத்துவெறி கொண்டுள்ளனர்?

அவர்கள் இத்தகைய கருத்துவெறியை ஏன் கொண்டுள்ளன ரென்றால், அவர்கள் வரலாற்றை ஆர்.எஸ்.எஸ். கருத்தியலுக்குப் பொருத்தமாக முன்வைக்க விரும்புகின்றனர். இந்தக் கருத்தியல் இந்துக்கள், குறிப்பாக பிராமணர்கள் பெருமையிகு கடந்தகால வரலாற்றைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதாகும். அவர்கள் அக்காலத்தில் ‘பிளாஸ்டிக் சர்ஜரியை’ கூட அறிந்திருந்தார்களாம்.

ஆனால், சரஸ்வதி ஆறு பற்றிய கருத்துவெறி இதற்குள் எப்படி பொருந்தி நிற்கிறது?

இதற்குக் காரணம் என்னவெனில், நீங்கள் சிந்துவெளி நாகரிகம் அல்லது ஹரப்பா நாகரிகம் அக்காலத்தில் இருந்தது என்று சொல்வது அவர்களுக்குப் பிரச்சினை. ஹரப்பா பாகிஸ்தானில் இருக்கிறது. சிந்துநதி முதன்மையாக பாகிஸ்தானில் பாய்கின்றது. நாம் தேசப் பிரிவினையை அங்கீரித்து பாரததேசத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு சரஸ்வதி ஆறும் சரஸ்வதி நாகரிகமும் கட்டாயம் தேவைப் படுகிறது. நீங்கள் ஒன்றைத் தெரிந்து கொண்டால் மிகவும் ஆச்சரியப்படவீர்கள். தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியின் முந்தைய ஆட்சியின் போது, இந்திய நிலாளவை ஆய்வுத்துறை ஒரு புத்தகத்தை வெளி யிட்டது. அதில் சரஸ்வதி ஆறு பாகிஸ்தானுக்குள் நுழையவில்லை என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பாகிஸ்தானைத் தவிர்த்த ஆறு முழுவதுமாக ராஜஸ்தான் பாலைவனத்திற்குள் பாய்ந்து சென்றிருக்கிறது. இதுதான் இந்திய நில அளவை ஆய்வுத்துறை.

முன்பொருமுறை நீங்கள் எழுதிய கட்டுரையில் கூறியிருந்திர்கள், ‘இந்தியா ஒரு தேசம் என்று சொல்வதற்கு இன்னும் வழக்கு ஏதேனும் இருக்கிறதா என்று இன்று கேட்பதிலுள்ள நமது முதன்மை அக்கறை என்ன?’ இந்தியா ஒரு தேசம் என்ற வழக்கு வலுவாக இருக்கிறதா? அல்லது நலிந்திருக்கிறதா?

ஒரு தேசத்தை நாம் எப்படிக் கட்டமைத்தோம். தேசம் என்பது இயற்கையான பொருள் அல்ல. நீங்கள் தேசிய சமுதாயம் எனகிற உணர்வை உருவாக்குகிறீர்கள். அதற்குள் பல சிறு சமுதாயங்கள் இருக்கின்றன. மேலும், நாம் வகுப்புவாத பிரிவினைகளை அல்லது வட்டாரப் பிரிவினைகளை ஊக்குவிப்போமானால், தேசம் நலிவடையும் அல்லது எதிர்மறையாகப் பாதிக்கப்படும். எனவே, ஒரு தேசம் என்பது கட்டமைக்கப்பட வேண்டியது. தேசம் என்பது நிலைத்திருப்பதற்கான மிகமுக்கியமான வழிமுறைகளுள் ஒன்று, மதச்சாரர் பின்மையும் ஜனநாயகமும் ஆகும். நாம் வேறுபட்ட வட்டாரங்களின் தேவைகள் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைய அரசாங்கத்திற்குள் பிரச்சினை என்னவெனில், எல்லோரையும் உள்ளிமுக்கும் தன்மை குறைவாக இருக்கிறது. அது தேசத்தைக் கட்டமைப் பதற்கு மிகவும் தேவையானது. ஆகவே, அவர்கள் வேண்டுமானால் நாங்கள் தேசியவாதிகள் என்று முழக்கமிட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால், உண்மையில் அவர்கள் தேசத்தை அடியறுத்து அழிக்கிறார்கள்.

நாரேந்திரமோடி பிரதமரானதன் தனிச்சிறப்பாக எதை நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

நான் முதலில் எனது குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அவர் பிரதமராவார் என்று நான் நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை. இந்திய தேர்தல் முறையைப் பற்றி மிக உயர்ந்த இலட்சியசித்திரத்தை நான் வைத் திருந்தாக இப்போது எனக்குத் தோன்றுகிறது. நான் தவறாகப் புரிந்து கொண்டேன். இந்தியத் தேர்தல்முறை உலகிலுள்ள மற்றெந்த தேர்தல் முறையைப் போன்றது தான். ஆனால், சரியாகச் சொன்னால் பிரச்சாரம் மற்றும் மற்றவர்களிடமிருந்து இவர் வேறுபட்டவர் என்ற நம்பிக்கை ஆகிய காரணிகள்தான் இவரது வெற்றிக்குப் பின்னாலுள்ளன. ஆனால், நாம் ஒரு யதார்த்தத்தை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆர்.எஸ்.எஸ். கருத்து நிலை பரவுகின்றது, குறிப்பாக நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடம்.

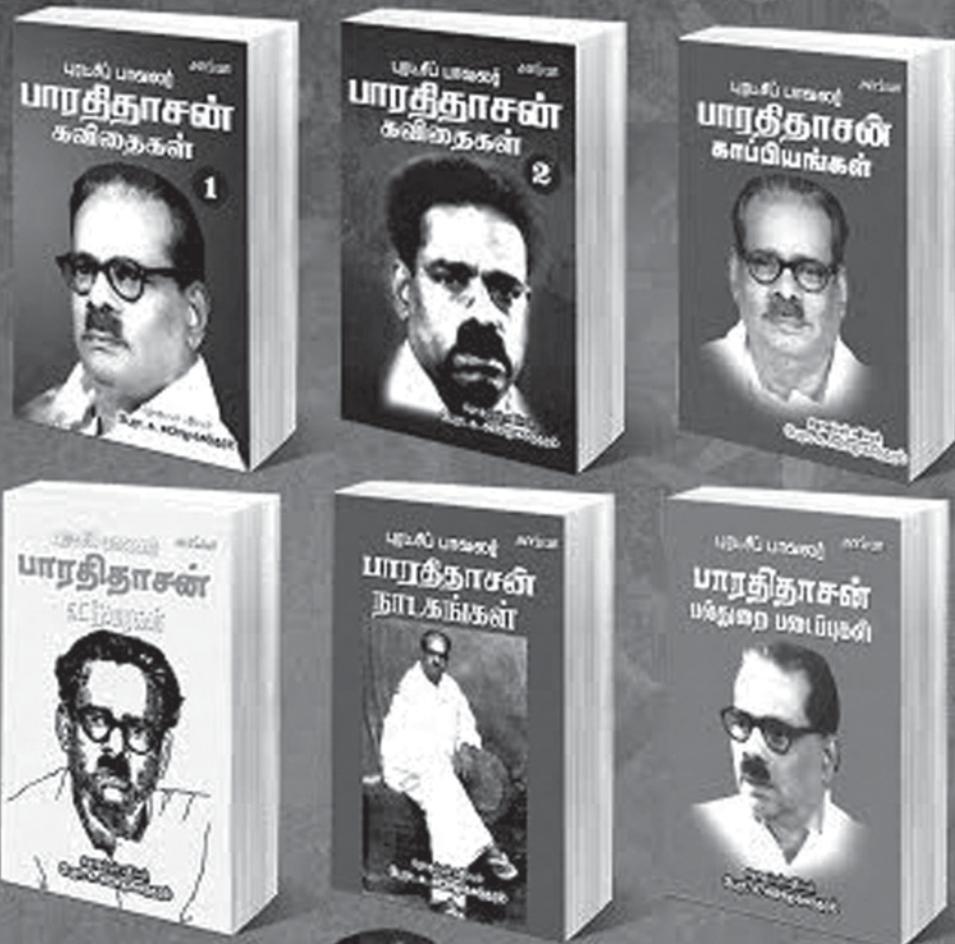
இறுதியாக ஒரு கேள்வி, உங்கள் அபிப்பிராயத்தின்படி இந்திய விடுதலைக்குப் பின்னர் மிகப் பேரதிர்ச்சி தந்த நிகழ்வு எது?

(சிரிக்கிறார்) என்னைப் பொறுத்த அளவில் தனிப்பட்ட முறையில், அவசரநிலைக்காலம் பிரகடனம் செய்யப் பட்டது அவற்றுள் ஒன்று. இதற்கு அடுத்து மோடி அதிகாரத்திற்கு வந்தது.

KAAVYA TAMIL (QUARTERLY) APRIL - JUNE 2016

Regd No : TN TAM 8012 / 43610

பாரதிதாசலன் மொத்த படைப்புகள் காவ்யாவின் சிறப்பு நிலைப்புகள்

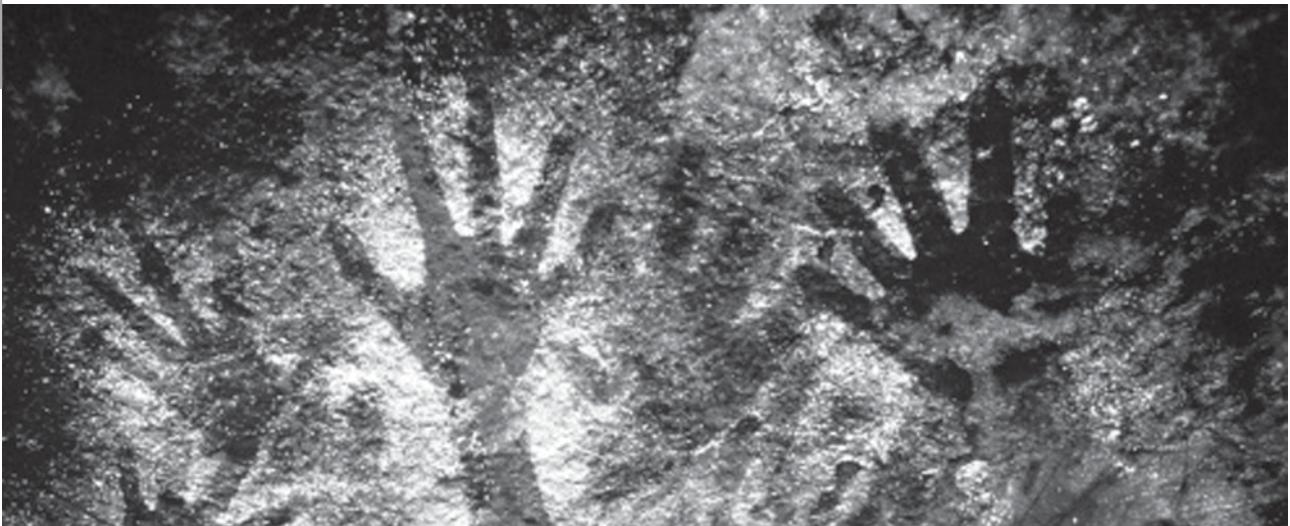
உணர்வைக்
தருவது தமிழே...

- ஆறு தொகுப்புகள்
- பக்கங்கள் ஏழாயிரம்
- மொத்தவிலை ஆறுாயிரம்
- சவுகை விலை நான்காயிரம்

மே முதல் நூல்கள் கிடைக்கும். வாட்டித் : காவ்யா 044-23726882 / 9840480232

காவ்யா

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 24
போன்: 044-23726882/9840480232

தேனி மாவட்ட வட்டார வழக்கு பார்வைக் கிளைமொழி ஆய்வு

◆ முனைவர் ஆ.கார்த்திகேயன்

1. பார்வைக் கிளைமொழி என்றால் என்ன?

மரபு ரீதியான நெடுங்கணக்கில் எழுதும் முறைக்கு எதிராக பேச்சு வழக்கிலோ அல்லது வட்டார வழக்கிலோ இலக்கியம் படைக்கும் போது அக்கறை வழக்குகளைப் பார்வைக் கிளைமொழிகள் என்று கூறுவர் (Eye Dialects). குறிப்பிட்ட கதாபாத்திரம் அப்பகுதியில் பேசும் வழக்கை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார் என்பதைக் காட்ட படைப்பாசிரியர் பார்வைக் கிளைமொழியை ஆளுகிறார். ஜார்ஜ் பி.கிராப் (1925) என்பவர் முதன் முதலில் பார்வைக் கிளைமொழி என்ற கருத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். ஆங்கிலத்தில் புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியர்கள் இத்தகைய புதிய நெடுங்கணக்கு எழுத்துமுறையைப் பயன்படுத்திப் படைப்புகளில் புதுமையைப் புகுத்தினார்கள். 'enough' என்று எழுதும் முறையை மாற்றி 'enuff' என்றும், 'was' என்ற சொல்லை 'wus' என்றும் படைப்பில் எழுதுவர். 'meeting' என்ற சொல்லை 'meetin' என்று எழுதுவர். 'ing' என்பதை 'in' என்று சுருக்கி எழுதுவர். 'woman' என்ற சொல்லை 'wimmin' என்றும் எழுதுவர். மரபாக எழுதுகிற எழுத்துமுறையை (spelling) மாற்றிப் புதுமையைச் செய்வது, பார்வைக் கிளைமொழியில் இடம் பெறுகிறது.

தமிழ் மொழியிலும் வட்டார வழக்குகளைப் பயன்படுத்தியும், பேச்சு வழக்கைப் பயன்படுத்தியும் ஏராளமான புதினங்கள், சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. தொடக்கால நாவல்களிலேயே பேச்சு வழக்கைப் பயன்படுத்த முயற்சித்தார்கள் என்ற உண்மை ‘பத்மாவதி சரித்திரம்’ போன்ற நாவல்களைப் படிக்கும்போது தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. “கிரந்தத்தின் இடையிடையே கீழ்த்தரப் பாத்திரங்கள் பேச நேரும்போது, இலக்கண வழுச் செறிந்த அவர் வாய்மொழிகளை அவ்வண்ணமே எழுதுவது வழக்கம்” (அமாதவையா, பத்மாவதி சரித்திரம், முன்னுரை) என்று மாதவையா குறிப் பிடுகிறார். ‘பேச்சுமொழி இலக்கண வழுவடையது’ என்ற கருத்து உண்மையல்ல என்றாலும் பேச்சு மொழியை ஒரு இலக்கியம் படைக்கும் கருவியாக (device) பயன்படுத்துவது வழக்கம் என்று மாதவையா கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. மாதவையாவின் கருத்து பார்வைக் கிளைமொழி என்ற வரை யறையோடு ஒத்துச் செல்கிறது.

2. தேனி மாவட்ட வட்டார வழக்கு

‘மான் மேயும் காடு’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் தேனி மாவட்ட வட்டார வழக்கின் சிறப்பியல்புகள் குறித்து இனி, இக்கட்டுரையில் காணபோம். இத்தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகளை எழுதியவர் தேனி சீருடையான் என்ற படைப்பாளர். இவர் தேனி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர். மதுரை மாவட்டத் தமிழின் நீட்சியாகத் தேனி மாவட்ட வட்டார வழக்கும் விளங்குகின்றது.

3. ஓலி, இலக்கணச் சிறப்பியல்புகள்

எம்புட்டு, அங்குட்டு, இங்கன் போன்ற சொற்களும், பாத்தவு, வந்தவு போன்ற வடிவங்களும் இப்பகுதியில் வழங்குகின்றன. ஞாபகம் என்ற சொல் ஆவுகம் என்று வழங்குகிறது. ‘பிடரி’ என்ற சொல் ‘பொடனி’ என்று வழங்குகிறது. இச்சொல் பிற வட்டாரங்களில் பொடரி என்று வழங்குகிறது. -க்க- என்ற மெய்மயக்கம் -க்ய- என்று மாறுவதை இம்மாவட்டத் தமிழில் காணமுடிகிறது. பிழைக்க > பொழக்ய; வரைக்கும் > வரக்யும், மன்னிக்க > மன்னிக்ய போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளை இதற்குக் காட்டலாம். இவர்கள் என்ற மூவிடப் பெயர் இவுக என்றும், பயல்கள் என்பது பெயலுக என்றும், மாற்றமடைகின்றன. வயிறு என்ற சொல் தேனி மாவட்டத் தமிழில் வகுறு என்று மாறி வழங்குகிறது. பிற கிளை மொழிகளில் வவுறு என்று மாறுகிறது. உன்னை, என்னை போன்ற பெயர்ச் சொற்கள்

உன்னய, என்னய என்று மாறுகிறது. காடு என்ற சொல் பன்மை உருபு போல பயன்படுகின்றது. குருதிக்காடு, சனக்காடு போன்ற சொற்களைக் கவனிக்கலாம். வியாபாரம் என்ற சொல்லில் முதல் எழுத்து கெட்டு யாவாரம் என்று மாறுகிறது. ஆகாயம் என்ற சொல் காயம் என்று பழந்தமிழில் மாறி வந்துள்ளது. முதலாளி என்ற சொல் மொல்லாளி என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தகரத்தில் வரும் அகரம் கெடவும் த(-)ல் என்ற இரு மெய்களும் ஓரினமாதல் விதிப்படி மொல்லாளி என்று மாறியுள்ளது. ஏனைய பகுதிகளில் நாதாங்கி என்று வழங்கும் சொல் இப்பகுதியில் நாராங்கி என்று வழங்குகிறது.

அழி என்ற வினையிலிருந்து அழி-வு என்ற பெயர்ச்சொல் உருவாக்கப்படுகிறது. இதுவே தேனி மாவட்டத்தில் அழி-மானம் என்று -மானம் என்ற சொல்லாக்க விகுதியால் உருவாக்கப்படுகிறது. வேறொரு வட்டார வழக்கில் அழி-மாண்டம் என்ற சொல் இடம்பெறுகிறது. -மாண்டம் என்ற உருபு இங்கே பயன்படுகின்றது. இன்னொரு கிளை மொழியில் அழி-சாட்டியம் என்று வருகின்றது. இத்தகைய வட்டார வழக்கு மொழிகளை ஆராய்வதால் பலவேறு சொல்லாக்க விகுதிகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

4. சிறப்புப் பெயர்கள்

இலக்கியப் படைப்புகளில் காணப்படும் கிளைமொழிகளில் அந்தந்த வட்டாரத்திற்கேயுரிய சிறப்புப் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

- * கீச்சான், சின்னாள், சலுப்பன், சவடையன் (ப.77)
- * தங்கப்பூ ஆச்சி (ப. 43)
- * காயாம்பூ குடும்பன் (ப. 46)
- * வீராயி (ப. 79)
- * பூச்சிவாடன் (ப. 81)
- * சிவனாண்டி (ப. 81)

5. அருங்சொற்கள்

இனி, இச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள சிறப்பான அருங்சொற்களைக் காண்போம்

வாங்கொலையா	பட்டினி கெடந்து வங்காகையாச் சாகுறதுக்கு ஒரே நாள் மூச்சு விட்டுலாம்.
கெடங்கு	கண்ணெணல்லாம் கெடங்கு விழுந்து கெடக்கு (ப. 19)

சோங்கான	தண்ணீச் சோங்கான இடத்தில்தான் அது வாழும் (ப. 45)	புளிச்சவனம்	முதல் அடி வாங்கியதுமே புளிச்சவனம் சட்டை சட்டையாய் விரிந்துவிடும் (ப. 124)
கரட்டாண்டி	வீரையாவும் காயாம்பு குடும் பனு ம் கரட்டாண்டி பிடித்து விளையாடிய இடம் (ப. 45)	குதுகுதுப்பு	ஸரக்காற்று குதுகுதுப்பை உண்டாக்கியது (ப. 125)
வினாவினா	கைகளும் கால்களும் வினாவினாத்தன (ப. 49)	மொங்கு மொங்காய் மொங்கு மொங்காய்க் கிளை பிரிந்திருக்கும் அந்தக் கொம்புகள் (ப. 127)	
தாப்பிரியம்	இவுகளுக்கு என்னடா தாப்பிரியம் சொல்லப் போற்கூக (ப. 55)	அமட்டுவது	பிள்ளைகளை அமட்டுவதைக் கேட்டிருக் கிறேன் (ப. 139)
சமநூதயா	கம்மாத் தண்ணீய எல்லாரும் சமநூதயாக் குடிக்கலாம் (ப. 55)	கொண்டித்தனம்	என்னடி கொண்டித்தனம் பன்றியா (ப. 141)
சொத்சொத்	ஸரநாம்பல் அடித்த மண்மதில் போல சொத் சொத் என்று கேட்டது (ப. 83)	ராத்தலா	கொஞ்சம் கைகொடுத்தீங்கனா ராத்தலா இருக்குமல்ல? (ப. 142)
தவசம்	தானிய தவசம் கொட்டிக் கெடக்குறப்பா மனுசன மதிக்கிறானுகளா (ப. 84)	அவகாச்சி	அளவாப் போட வேண்டியதுதான? அவகாச்சி எடுத்து அழிஞ்சபோறியே (ப. 158)
முள்ளும் மொழிமா முள்ளும் மொழிமான் ஒத்தையடி பாதையில் (ப. 85)	நாராங்கி	கேட்டை சாத்தி நாராங்கி போட்டு விட்டு (ப. 162)	
சவளம்	ரெண்டு சவளம் கரும்பு ஓசியா வாங்கித் தந்தான் (ப. 86)	வக்கணம்	உதடுகளைக் குவித்து வக்கணம் காட்டுனேன் (ப. 164)
போங்கு	யாவாரம்னா அது ஒரு போங்குதான் (ப. 86)	கடப்பாங்கள்ளாய்	வார்த்தைகள் கடப்பாங் கள்ளாய் இறங்கின (ப. 168)
குசவினித்தனம்	மனசுக்குள் குசவினித்தனம் குடி கொண்டிருந்தது (ப. 93)	பதவல் கட்டுதல்	அது குத்துக்கினா தேன் கொடிய மாதிரி பதவல் கட்டும் என்று தங்கப்படு அம்மாச்சி சொன்னாள் (ப. 42)
தம்பாயம்	அப்யோ என்று அலறக்கூடத் தம்பாயம் இல்லாமல் கீழே சரிந்தேன்.	கண்ணாறு போடுதல், திருஷ்டி போன்ற சொற்களுக்குப் பதிலாக ஒமளிப்புத் தைத்தல் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. முடி செம்பட்டையாய் உள்ளது என்பதைத் தேனி மாவட்டத்தில் செவட்டையாய் உள்ளது என்கின்றனர். இரண்டு கட்டுக் கரும்பு என்பதை இரண்டு சவளம் கரும்பு என்கிறார்கள். குளிரடித்தல் தேனிப் பகுதியில் கூதலடித்தல் என்று மாறு கின்றது. இத்தகைய அருங்சொற்களையெல்லாம் தொகுத்தால் தமிழின் சொற்களஞ்சியம் பெருகும்.	
அடாதுடியான	அடாதுடியான பேச்கக்காரன் (ப. 97)	பார்வை நூல்கள்	
அழிமானம்	அழிவு (ப. 97)	1. தேனி சீருடையான். (2011). மான் மேயும் காடு. தஞ்சாவூர்: அகரம் வெளியீட்டகம்.	
ஏடாச	ஏடாசிப் பேசியே என்னையச் சொல்லீக்	2. மாதவையா, அ. (2001) பத்மாவதி சரித்திரம், சென்னை: நியூ செஞ்சுரி பிரைவேட் லிமிடெட்.	
நடுவோந்தீர	தூக்கமா தூக்கமின்மையா எனப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நடுவோந்தீர உறக்கம் (103)	3. சீனுவாசவர்மா, கோ. கிளைமொழியியல். அண்ணாமலை நகர்: அண்ணத்திந்திய மொழியியல் கழக வெளியீடு.	
செவட்டை	கருகருத்த தலைமுடி செவட்டையாய் வெளிரிக் கிடக்கிறது (ப. 108)		
தூக்குப்போணி	தூக்குப் போணியில் நீச்சத்தண்ணி உள்ளு உப்புப்போடு அதையும் தூக்கீக் கொண்டு கீள்பினேன்.		
கூதல்	இன்னிக்கிக் கொஞ்சம் கூதலடிக்கிறாப்புல இருக்கு (ப. 120)		
பஞ்சாரம்	பஞ்சாரம் நீறையப் புளி அள்ளி தராசின் தட்டில் வைத்தேன் (ப. 122)		
ஓமளிப்பு	ஓமளிப்புத் தச்சக்சுண்ணா யாவாரம் படுத்துறும் (ப. 123)		

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்

நியூ செஞ்சளி புத்தக நிறுவனம்

இணைந்து நடத்தும்

இலக்கியர் மூட்டு 2016

அறிவிப்பு

28-ஆவது ஆண்டாக இவ்வாண்டும் படைப்பாளிகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட இலக்கிய வகை களுக்குப் போட்டி அறிவிக்கப்படுகிறது:

- சிறந்த ஆய்வு நூலுக்கான பேராசிரியர் நா. வானமாமலை நினைவு விருது
- சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கான தொ.மு.சி. ரகுநாதன் நினைவு விருது
- சிறந்த நாவலுக்கான அழகியநாயகி அம்மாள் நினைவு விருது
- சிறந்த சிறுகதை நூலுக்கான எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமி நினைவு விருது
- சிறந்த சிறுவர் நூலுக்கான தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நினைவு விருது
- சிறந்த நாடக நூலுக்கான அறந்தை நாராயணன் நினைவு விருது
- சிறந்த கவிதை நூலுக்கான கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் நினைவு விருது
- சிறந்த கவிதை நூலுக்கான பின்னையூர் மா. சண்முகம் நினைவு விருது
- சிறந்த கட்டுரை நூலுக்கான என்.சி.பி.எச். இராதாகிருஷ்ணமூர்த்தி நினைவு விருது
- சிறந்த அறிவியல் / மருத்துவ நூலுக்கான எம். கெளதம் நினைவு விருது
- சிறந்த குறும்படத்திற்கான தோழர் பா.முத்துசாமி நினைவு விருது

- ◆ பரிசுக்கான (1 - 6) நூல்கள் 2012-க்கு முன் வெளிவந்தவையாக இருக்கலாமாது.
- ◆ பிற பரிசுகளுக்கான (7 - 10) நூல்கள் 2015, 2016-களில் வெளிவந்தவையாக இருக்க வேண்டும்.
- ◆ பரிசுக்கான பதினேராவது பிரிவுக்கு 2015, 2016களில் தயாரிக்கப்பட்ட குறுந்தகடுகள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- ◆ நூல்கள் அச்சுப் படிகளாகவோ கையெழுத்துப் படிகளாகவோ இருக்கலாம். கையெழுத்துப் படிகள் அச்சில் 90 பக்கங்கள் வருமாறு இருக்க வேண்டும்.
- ◆ எழுத்தாளர்கள் இப்போட்டிகளில் 2010-க்குப் பிறகு பரிசு பெற்றவர்களாக இருக்கலாமாது.
- ◆ போட்டிக்கென தனி நுழைவுப் படிவம் இல்லை. எழுத்தாளர்களின் முகவரி, தன்குறிப்பு, நூல் / குறுந்தகடு பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஆகியவற்றுடன் நூலின் / குறுந்தகட்டின் இரு படிகள் அனுப்புக. தொலைத் தொடர்பு எண், மின்னஞ்சல் முகவரி தெரிவிக்க.
- ◆ நூல்களை 31-07-2016-க்கு முன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புக:

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்,
55/3, பிட்டர் தெரு, எஸ்.டி.சி. சாலை,
பெருமாள்புரம்,
திருநெல்வேலி – 627007
பேச: 9443554805
மின்னஞ்சல்: nrfolk@gmail.com

இரா. காமராசு

மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்

நா. இராமச்சந்திரன்

செயலாளர் – இலக்கியக் குழு

சி.சொக்கலிங்கம்

மாநிலத் தலைவர்

ஆண்டவர்களாலும், ஆட்சிபுரிபவர்களாலும் திட்டமிட்டு மறைக்கப்பட்ட பலரில் மதுரகவி பாஸ்கரதாசம் ஒருவர். மதுரகவி தமது படைப் பாற்றல்களால் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு சிம்ம சொப்பனமாக விளங்கினார்.

அதேபோன்று தங்களது பேச்சாலும், எழுத்தாலும் சிம்ம சொப்பனமாகத் திகழ்ந்தவர்கள் திருவாளர்கள் சுப்பிரமணிய சிவா, வழகிதம்பரம், நீலகண்ட பிரம்மச்சாரி போன்ற பெருமக்கள். ஆனால் இச்சமூகத்தில், பாட நூல்களில் எங்குமே அவர்களுக்கு இடமில்லை?

இச் சூழலில் தான் “மதுரகவி பாஸ்கர தாஸின் வாழ்வும் பணியும்” என்ற சிறிய நூல் வெளி வந்துள்ளது. மிகப்பெரும் ஆவணமாக வெளிவர வேண்டிய நூல்,

மிகச் செல்வச் செழிப்பான விவசாய குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் பிற செல்வச் சீமான்கள் அந்நியர்களுக்கு ஆலவட்டம் சுற்றாதவர்.

மதுரகவி இயற்கையிலேயே கவி புனைவதிலும், கவி பாடுவதிலும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். குறிப்பாக கூறுவதானால் முத்தமிழ் வித்தகராக, சங்கீத ஞானம் பெற்றிருந்தார்.

தான் கற்றிந்தவை அனைத்தும் நாட்டிற்கு வலிமையும், வளமையும் சேர்க்க வேண்டும் என்பதே அவருக்குக் குறிக்கோளாக இருந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலும் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு கனலாகத் தெரிந்தது.

தோழர்கள் பகத்சிங், இராஜகுரு, சுகதேவ் ஆகியோரைத் தூக்கிவிட்டபோதும், ஜாலியன் வாலாபாக்கில் நடத்தப்பட்ட படுகொலைகளும் இன்றனவிலும் மறக்க முடியாதவை.

“பஞ்சாப் படுகொலை
பாரினில் கொடியது
டயர் மடமதியன்
அஞ்சாப் பெருவம்பன்
அறநெறி தவறிய
கொடியவன் டயர்”

“கிறை வாயிலில் கண்ணீர் வழத்தால் பாரத மாதா கரையான்றுமில்லாக் காளையர் மூவரை கழுத்தை அறுத்ததனாலே கவலை கொண்டே”
என்று தியாகத் திருவருவங்களை நமது கண்முன்பு நிறுத்தியுள்ள பாங்கு மறக்க இயலாது.

பொதுவாக பாடல்கள் பாடுவது மேட்டுக் குடிக்கே உரியது என்ற காலத்தில் பாமர மக்களுக்கு கொண்டு சேர்த்த பெருமை மதுரகவிக்கே உண்டு.

தனது பாடல்கள் திரைப்படங்களாக இருந்தாலும், நாடக மேடைகளாக இருந்தாலும்

அவற்றிலும் தேசபக்தியை உடனடியும் என்று செய்து காட்டியுள்ளார்.

“ஆங்கிலேயர் தேவெந்த தேசம் - நம்மை ஆளநேரிடத்தவர் பாசம் - இனி ஏங்கி இருப்பதுவும் மோசம் - இன்னும் என் வரவில்லை இந்தியர்க்கு ரோஷம்”

அவரது பாடல்களில் உள்ள கருத்துக்கள் பாமர மக்களுக்கு வாழ்வு கொடுத்தது. குறிப்பாக தெருவோர பிச்சைக்காரர்கள் வாழ்விற்குக் கை கொடுத்தது. அதே போன்று அன்னல் காந்தியடிகளின் பாசத்திற்குரியவராக இருந்ததும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இன்றைய திரை இசை, பெண்களை போகப் பொருளாகச் சித்திரித்துக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் சுமார் 100 ஆண்டுகளஞ்சுமுன்பே மதுரகவி தன் பாடல்களால் பெண்களுக்குப் பெருமை சேர்த்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அதே போன்று ஆணவக்கொலைகள் நடை பெறுவதும் இன்று பல்கிப் பெருகி வருகின்றது. ஆனால்,

“ஆதீயிலும் பறையனல்ல
சாதியிலும் பறையனல்ல
பாதியிலே பறையன் ஆனேனே என் தங்கமே
பாரிலிது உண்மை தானே தங்கமே”

என்று சாதி என்பது இடையிலே வந்ததுதான் என் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

தனது பாடல்களால் மக்கள் எழுச்சி பெற்று வருவது கண்டு கோபமடைந்த வெள்ளையர்கள் மதுரகவிக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடுத்தபோது அதனை நெஞ்சுரத்தோடு எதிர்கொண்டார்.

ஆனால் இன்றைய அரசியல்வாதிகளோ நாங்கள் அரசியல் சட்டத்தையா எரித்தோம்? இல்லை வெறும் காகிதத்தைத்தானே எரித்தோம் என்று மன்றாடியது நமது நினைவிற்கு வருவதைத் தடுக்க இயலவில்லை.

இன்று பலரும் தாங்கள் தான் தமிழக்காக உழைப்பதாக நடித்துக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் அந்தக் காலத்திலேயே தனது இல்லத்திற்கு “தமிழகம்” எனப் பெயர் வைத்துள்ளார்.

இவரின் புலமையைப் பாராட்டி இராம நாதபுரம் சேதுபதி மன்னர் “முத்தமிழ் சேத்திர மதுரகவிபாஸ்கரதாஸ்” எனப் பெயரிட்டார்.

அதே போன்று எட்டயபுர மன்னர் இவரை பெருமைப்படுத்தியதோடு விளைநிலங்களைப் பரிசாக்க கொடுத்துள்ளார்.

இவரது புலமையை கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார், சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி., ஒளவை தி.க. சண்முகம், தீரர் சத்யழர்த்தி போன்ற பல்வேறு துறை பெருமக்களும் பாராட்டியுள்ளார்கள்.

மதுரகவி தேசபக்தனாக, கவிஞராக, பாடகராக, நடிகராகத் திகழ்ந்தார் என்பது மட்டுமே இவரின் சிறப்பல்ல. அனைத்துக்கும் மேலாக தொழிற்சங்க வாதியாகவும் இருந்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

தொழிற்சங்கங்கள் என்பது இன்று ஊதிய உயர்வு போனஸ் என்று குறுகிய வட்டத்திற்குள் சுருங்கிவிட்டது. ஆனால் 1926ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 30ஆம் தேதி மதுரையில் “தமிழ்நாடு நாடக நடிகர்கள் சங்கம்” முதல் முறையாக நாடக நடிகர் களுக்காகத் துவக்கினார். அதன் முதல் தலைவராகவும் பொறுப்பேற்றார். அனைத்துக்கும் மேலாக அச்சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகச் சொல்லியுள்ளதுதான் குறிப்பிடத்தக்கது.

1. நடிகர்கள் முன்னேற்றம்
2. மது விலக்கு
3. கதர்துணி குறித்து பரப்புரை
4. தேசத் தொண்டு

இப்படி பல்வேறு தகவல்கள் இந்தச் சிறிய நூலில் உள்ளன.

11 தலைப்புகள், 78 பக்கங்கள், ஏற்ததாழ 200 பாடல்களின் பட்டியல் என “கடுகைத் துளைத்து ஏழு கடலை புகுத்திய” குறள் போன்றுள்ளது.

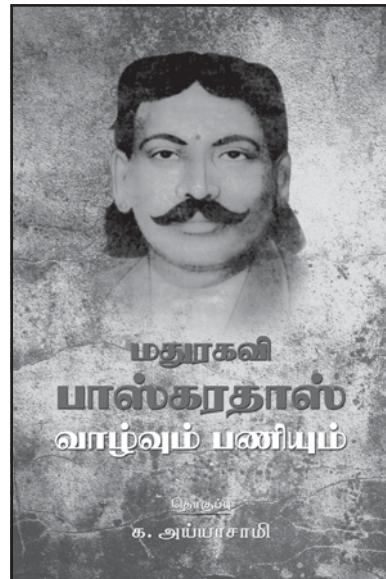
இதனைத் தோழர் அய்யாசாமி எழுதியுள்ளார். இதை நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனமும் வெளியிட்டு உள்ளது. இவர்கள் இருவருமே பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

எதிர்கால தலைமுறைக்குப் பாடமாகவும், இந்த ஆவணத்தை விரிவுபடுத்தி வரும் தலைமுறைக்குக் கொண்டு சேர்க்கும் பொறுப்பும் கடமையும் இனிமேலாவது ஆட்சியாளர்கள் செய்வார்களா?

அனைவரும் படிக்க வேண்டிய நூல்.

பெண்ணமையைப் போற்றிய மதுரகவி

◆ வ.மோகன கிருஷ்ணன்

மதுரகவி பாஸ்கரதாஸ் வாழ்வும் பணியும்
தொகுப்பு: க.அய்யாசாமி

வெளியீடு: 41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
விலை: ரூ.70.00

கலைஞர்

60

◆ சுப்ரபாரதிமணியன்

கலைஞர் பதிப்பகம் தன் 60 ஆம் ஆண்டு பதிப்புப் பணியை முன்னிட்டு 60 நூல்களை மலேசியா கோலாலம்பூரில் வெளியிட்டது. அதில் என் சிறுகதைத் தொகுப்பு 'குகைகளின் நிழலில்' ஒன்று. அதில் 50 பேர் தமிழக எழுத்தாளர்கள். பத்துப்பேர் மலேசியா சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்கள். 50 எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர் பதிப்பகம் கோலாலம்பூருக்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தது.

எனது தொகுப்பில் பல கதைகள் மலேசியா பின்னணிக்கதைகள் என்பதை விசேஷமாகச் சொல்லலாம். 2012இல் மலேசியா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் நாவல் பட்டறை ஒன்றை நடத்த என்னை அழைத்திருந்தது. அதன்பின் மலேசிய பயண அனுபவம், நாவல் பட்டறை அனுபவம், படித்த மலேசியா எழுத்தாளர்கள் நூல்கள், சந்தித்த எழுத்தாளர்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் என்று 25 கட்டுரைகள் எழுதியிருந்தேன். அது “ஓ.. மலேசியா” என்ற தலைப்பில் தொகுத்திருக்கிறேன். நூல் இன்னும் வெளியாகவில்லை. மலேசியப் பின்னணி நாவல் ஒன்றையும் எழுதினேன் “மாலு” (உயிர்மை பதிப்பக வெளியீடு சென்னை). அதில் கூரிஸ்ட் விசாவில் கோலாலம்பூர் சென்று வேலை பார்க்கும் இளைஞர் ஒருவனின் தலைமறைவு வாழ்க்கை பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அகிலன் மலேசியாவில் ஒரு மாதம் தங்கியிருந்து எழுதிய “பால் மரக்காட்டினிலே” நாவல் மலேசியப் பின்னணி நாவல் ஆகும். “ஓ.. மலேசியா” “மாலு” ஆகிய நூல்களில் இடம் பெறாத மலேசிய அனுபவங்களை சில சிறுகதைகளாகவும் எழுதினேன். அந்தச் சிறுகதைகள் “குகைகளின் நிழலில்” தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்தத் தொகுப்பில் பல கதைகள் மலேசியப் பின்னணிக்கதைகள் என்பதை விசேஷமாகச் சொல்லலாம். ஆனால் முழுத்தொகுப்பையும் அப்படி அமைத்திருக்கலாம் என்று நினைத்தேன்.

கோலாலம்பூர் -அந்த விழாவில் தமிழகத்திலிருந்து சென்றவர்களில் மூத்த எழுத்தாளர்கள் கர்னன், உதயை மு. வீரய்யன், ப.முத்துக்குமாரசாமி மற்றும் பத்திரிகைகளைச் சார்ந்த தினமலர் கவுதம் சித்தார்த்தன், தினமணி இடைமருதார் மஞ்சளா, குமுதம் மணா, சங்கொலி அருணகிரி, தினமலர் மலர்வதி, தினகரன் பிரபு சங்கர், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சார்ந்த கமலாலயன், உதயசங்கர், உமர் பாருக், ம.காமுத்துரை மற்றும் எஸ். சங்கரநாராயணன். சாருகேசி, பானுமதி பாஸ்கோ, ராகவன் தம்பி, உடுமலை ரவி, கவிப்பித்தன், பாரதி வசந்தன், சப்தரிவி போன்றோரும் இடம் பெற்றிருந்தோம். வெளியிடப்பட்ட தங்கள் நூல்களின் அனுபவங்களை எழுத்தாளர்கள் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். மலேசிய கல்வித்துறையைச் சார்ந்த கிருஷ்ணன் மணியம், குமரன், மன்னர் மன்னர், மணிவாசகம் போன்றோரின் உரைகளில் மலேசிய இலக்கியம் பற்றிய பல பரிமாணங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. மலேசிய மலாக்கா எழுத்தாளர்களின் 50 கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து தமிழில் செம்பருத்தி தாமரை சந்திப்பு என்ற தலைப்பில் நூலாய் வெளியிட்டதையும் குறிப்பிடலாம். கொங்கு நாட்டினரை விருந்தோம்பல், உபச்சாரத்திற்கு பெருமை கொள்ளும் விதமாய் சொல்வார்கள். மலேசியா அந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது என்று சொல்லும் அளவு பலமான உபச்சாரம் இருந்தது. அடுத்தத் தொகுப்பில் மலேசியா அனுபவ முத்திரையை அழுத்தமாகப் பதிக்கவேண்டும் என்ற ஆசை பிறந்தது. “பால் மரக்காட்டினிலே” “மாலு” நாவல்கள் போல் 50 மலேசியப் பின்னணி நாவல்கள் வெளிவரவேண்டும் என்ற விருப்பத்தை அந்த மாநாட்டில் நான் தெரிவித்தேன். அடுத்த குதிரைப் பயணத்திற்கு கலைஞர் பதிப்பகம் தயாராகி வருகிறது. அதன் 60 ஆம் ஆண்டு பதிப்புப் பணியை முன்னிட்டு 60 தமிழ்க்கவிஞர்கள் பற்றிய நூல்களை இவ்வாண்டில் வெளியிட ஆயத்தம் செய்து வருவதைக் குறிப்பிடலாம். ●

நல்லி - தீசைஎட்டும் மொழியாக்க இலக்கிய விருதுகள் - 2016

மொழியாக்கப் படைப்பாளிகளைப் பெருமைப்படுத்தி அத்துறையை வளப்படுத்தும் நோக்குடன் நம் இதழின் தலைமைப் புரவலர் பத்மாந் நல்லி குப்புசாமி செட்டியார் அவர்கள் நிறுவியுள்ள நல்லி - தீசைஎட்டும் மொழியாக்க விருதுகளுக்கான போட்டியில் பங்குபற நூல்களை வரவேற்கிறோம்.

- * தமிழிலிருந்து ஆங்கிலம் மற்றும் பிற இந்திய மொழிகளுக்குச் சென்ற நூல்கள் இரண்டு
- * ஆங்கிலம் மற்றும் பிற இந்திய மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு வந்த நூல்கள் இரண்டு
- * மொத்தம் 4 விருதுகள், ஒவ்வொன்றிற்கும் ரொக்கப் பரிசு ரூ. 15,000

போட்டியில் கலந்து கொள்ளாத மூத்த மொழிபெயர்ப்பாளர்களில் ஒருவர் வாசகர்களின் பரிந்துரைகள் மற்றும் ஆசிரியர் குழுவின் பரிசீலனைப்படி - ஒரு வாழ்நாள் சாதனையாளர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ரூ.20,000 ரொக்கப் பரிசு வழங்கப்படும்.,

மேல்நிலைப் பள்ளி மற்றும் கல்லூரி மாணவர்களை மொழியாக்கத் துறையில் ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் மொழியாக்கப் போட்டியும் நடைபெறுகிறது. இத்தீட்டத்துக்கு மொத்தப் பரிசுத் தொகை ரூ. 20,000. கல்லூரி மாணவர்களுக்கு: முதல் பரிசு ரூ. 5,000 - இரண்டாம் பரிசு ரூ. 3,000 - மூன்றாம் பரிசு ரூ.2,000. பள்ளி மாணவர்களுக்கு: முதல் பரிசு ரூ.5,000 - இரண்டாம் பரிசு ரூ.3,000 - மூன்றாம் பரிசு ரூ.2.000.

விருதாளர்களுக்கு 2015ஆம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெறும் விழாவில் ரொக்கப் பரிசுகளும் பாராட்டுப் பத்திரங்களும் வழங்கப்படும். பரிசுக்குரிய நூல்களின் பதிப்பாளர்களும் விழாவில் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கி கௌரவிக்கப்படுவார்கள்.

மொழியாக்கப் படைப்பாளிகள் கடந்த ஐந்து வருடங்களில் (2010 - 2014) வெளியான தங்கள் நூல்களின் மூன்று பிரதிகளை கீழ்க்கண்ட இணைப்புகளுடன் ஆசிரியர், தீசை எட்டும், 6, பிள்ளையார் கோயில் தெரு, மீனாடசிப்பேட்டை, குறிஞ்சிப்பாழி - 607 302 போன: 04142 - 258314; செல் : 94430 43583 என்ற முகவரிக்கு 2015, ஜீன் 15-ஆம் தேதிக்குள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

தேவையான இணைப்புகள்

மூல நூலின் ஒரு பிரதி, தங்கள் இலக்கியப் பணி உள்ளிட்ட வாழ்க்கைக் குறிப்பு, புகைப்படம்.

- ஆசிரியர்

இலக்கியம் படைப்பவர்களை
மொழி, இனம், மதம், பாஸ்,
வாழிடம் ஆகியவற்றின்
அடிப்படையில் பகுத்துக் கூறுவர்.
அவ்வாறு பகுத்துக் கூறாது
எழுத்தாளர்கள் என்ற பொதுத்
தன்மையில் சூறிப்பிட வேண்டும்
என்ற கருத்து நிலவினாலும்
பகுத்து வகைப்படுத்திப் பார்க்கும்
பொழுதுதான் பொதுத்
தன்மையில் இருந்து மாறுபட்டுச்
சிறப்புக் கவனம் பெறுதல்
சாத்தியமாகிறது.
இந்திய இலக்கியத் தளத்தில்
ஆண் எழுத்தாளர்களைவிடப்
பெண் எழுத்தாளர்கள்
குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே
காணப்பெறுகின்றனர்.
ஜோரோப்பியர்களின் வருகையினால்
இந்தியாவில் ஏற்பட்ட கல்விக்

கஸ்மத் சுக்தாயின் வாழ்வும் படைப்பும்: ஒரு வரலாற்று நூலைம்

◆ ஜெ.மணிமாலா

கொள்கையின் மாற்றத்தால் பெண்கள் சுதந்திரமாக இலக்கியங்கள் படைக்கலாயினர். ஆனால் இன்றும் இந்தியச் சூழலில் பெண் எழுத்தாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவே எழுதுகின்றனர். குடும்பம், மதம் முதலான சமூக நிறுவனங்கள் பெண்கள் எழுதுவதற்குக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்துத் தொடர்ந்து நடைமுறைப் படுத்தி வருவதை இதற்குக் காரணமாகக் கூறலாம். குறிப்பாகக் கட்டுப்பாடுகள் மிகுதியும் உள்ள இல்லாம் சமூகத்திலிருந்து வெளிச்சுத்திற்கு வரும் பெண் எழுத்தாளர்கள் அரிது. கட்டுப்பாடுகள் மிகுந்த சூழலிலிருந்து தடைகளையெல்லாம் கடந்து எழுத முன்வரும் எழுத்தாளர்களின் வாழ்வும் படைப்பும் வரலாற்று ஆவணமாக மாறுகிறது. காலம் கடந்து போக முடியாத பக்கங்களாக அவர்களது படைப்புகள் இருக்கும்.

வரலாற்றில் பெண்

எழுத்தாளர்களின் பெருமிதமாக அவர்கள் மிரிவர்.

அவ்வாறான இலக்கிய

ஆளுமைதான் உருது இல்லாம் பெண் எழுத்தாளரான இஸ்மத் சுக்தாய்.

இஸ்மத் சுக்தாயின் பிறப்பும் வாழ்வும்

உத்திரப்பிரதேசத்தில் உள்ள பதாயன் என்னும் சிறு நகரத்தில் 1915 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 15 ஆம் நாள் மிர்ஜா காசிம் பெக் சுக்தாய், நஸ்ரத் பேகம் தம்பதிக்கு மகளாகப் பிறந்தார் இஸ்மத் சுக்தாய். சிறு வயதிலிருந்தே தன்னுடைய சோகாதரிகளால்

வளர்க்கப் பெற்ற சுக்தாய் சோகாதரிகள் திருமணமாகிச் சென்ற பின்னர் பெரும்பாலான நேரத்தைத் தன்னுடைய சோகாதரர்களுடன் செலவழித்தார். சுக்தாய்க்கு அவரது சோகாதரிகள் உருது மொழியும் குரி - ஆனும் கற்றுக் கொடுத்தனர். பதிமுறைாம் வயதில் சுக்தாய்க்குத் திருமணம் செய்வதென்று பெற்றோர்கள் முடிவு செய்த பொழுது சுக்தாய் தந்திரமாகத் தன்னுடைய மாமா மகனுக்குக் கடிதம் எழுதி ஒரு பொய்யான நிச்சயத்தை நடத்தித் தன்னுடைய படிப்பைத் தொடர்ந்தார்.

சுக்தாயின் படிப்புக்குப் பெற்றோர்கள் தடை விதித்தபொழுது அந்தத் தடைகளையெல்லாம் களைந்து கல்வி பயின்ற சுக்தாய் இளங்களை பட்டத்தை லக்னோவில் உள்ள இஸ்பெல்லா துருபன்

இஸ்மத் சுக்தாய்

- கல்லூரியில் 1933 ஆம் ஆண்டு நிறைவு செய்தார்.
- பின்னர் அதே ஆண்டு இல்லாமியப் பெண்கள் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார். ஒரு சில ஆண்டுகள் கழித்து அலிகர் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர் பட்டத்தை நிறைவு செய்த சுக்தாய், ராஜஸ்தான் மாநிலத்தின் ஜோத்பூரிலுள்ள ராஜ்மஹால் பள்ளியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து பணிபுரிந்தார். இரண்டு பட்டங்கள் பெற்ற முதல் இந்திய இல்லாமியப் பெண் என அறியப் பெறும் இஸ்மத் சுக்தாய்

1933 முதல் 1941 வரை ஒன்பது ஆண்டுகள் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

- சுக்தாய் பள்ளி, கல்லூரியின் கல்வி நாட்களில் பர்தா அணிந்து செல்ல மறுத்தோடு மட்டுமல்லாது அதனைக் கடுமையாக எதிர்க்கவும் செய்தார்.
- அலிகர் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர் பட்டம் படிப்பதற்கு எந்தப் பெண்களும் முன்வராத நிலையில் ஆண்களுடன் சேர்ந்து படித்தார்.

வகுப்பறையில் ஆண்களுக்கும்

பெண்களுக்கும் இடையில் ஒரு திரை இருக்கும்.

பெண்கள் அந்தத்

திரைக்குப் பின்னால்

இருந்துதான் பாடம்

கேட்க வேண்டும்.

ஆனால் சுக்தாய்

இதனைப் பின்பற்றாமல்

ஆண்கள் பகுதியில்

அமர்ந்தே பாடம் கேட்டார்.

வீட்டில் நிச்சயம் செய்த

திருமணத்தை மறுத்த இஸ்மத் சுக்தாய் புகழ்பெற்ற திரைப்பட

- இயக்குநரான ஹாகித் லத்தீப் என்பவரை 1942 இல் வீட்டை எதிர்த்துக் காதல் திருமணம் செய்துகொண்டார். இவருக்கு சீமா, சப்ரினா என்று இரண்டு பெண் குழந்தைகள் உள்ளனர். திருமணத்திற்கு முன்பே எழுத ஆரம்பித்த சுக்தாய், தமது ஆசிரியத் தொழிலை விடுத்து மும்பையில் நிரந்தரமாகக் குடியேறி முழு நேர எழுத்தாளராக மாறினார். சுக்தாய் 1991 இல் அக்டோபர் மாதம் 24 ஆம் நாள் தமது 76ஆவது அகவையில் மும்பையில் காலமானார்.

கரம் ஹவா என்ற திரைப்படத்திற்குச் சிறந்த

திரைக்கதைக்கான குடியரசுத் தலைவர் விருதும்

(1973), சிறந்த இலக்கியப் பணிக்காக இந்திய அரசின்

பத்மஸீலே விருதும் (1976), தன்ஹாய் கா ஜஹர் என்ற

நாடகத்திற்கு காலிங்ப விருதும் (1977), ஆந்திரப் பிரதேச உருது அகாதமியின் மக்தாம் இலக்கிய விருதும் (1979) இஸ்மத் சுக்தாய் பெற்றுள்ளார். இஸ்மத் சுக்தாய்க்கு சோவியத் குடியரசு 1982 ஆம் ஆண்டு சோவியத் லேண்டு நேரு விருதினை வழங்கிக் கொரவித்துள்ளது.

இஸ்மத் சுக்தாயின் படைப்புகளும் சிறப்புக் கூறுகளும்

சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கட்டுரை, தன்வரலாறு எனப் பல இலக்கிய வடிவங்களிலும் படைப்புகள் படைத்துள்ள இஸ்மத் சுக்தாய் கதாசிரியர், தயாரிப்பாளர், வசன ஆசிரியர், இயக்குநர், நடிகர் எனத் திரைத் துறையிலும் இயங்கியவர்.

சுக்தாய் எழுதுவதற்குத் தூண்டுகோலாய் இருந்தவை ரஷ்ட் ஜோஹன் என்ற உருபுப் பெண் எழுத்தாளரும், அவரின் எழுத்துகளுமாகும். ரஷ்ட் ஜோஹன் வெளிப்படையாகப் பேசும் திறனைப் பார்த்துத் தானும் அவரைப்போல ஆக வேண்டுமென்று விரும்பினார். அதனால் லக்னோவில் படிக்கும் போதே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இணைந்து செயல்பட ஆரம்பித்தார்.

சுக்தாய் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நூல்களை வாசித்தார். லக்னோவில் நடைபெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க மாநாட்டில் தான் புகழ்பெற்ற உருது எழுத்தாளர்களான பிரேம் சந்த, ஸஜ்ஜத் ஜாஹர், ரஷ்ட் ஜோஹன், அஹமத் அவி ஆகியோரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். மேலும் மார்க்ஸ், பிராய்டு முதலானோரின் அறிமுகத்தைப் பெற முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு சுக்தாய்க்கு உறுதுணையாக இருந்தது. இவ்வாறாகத் தனது படைப்பாற்றலை வளர்த்துக் கொண்டு இலக்கிய ஆக்கங்களைப் படைக்கலானார்.

இஸ்மத் சுக்தாயின் படைப்புகள்

இஸ்மத் சுக்தாயின் முதல் படைப்பு ஃபஸாதி என்ற நாடகமாகும். இந்நாடகத்தை 1938 இல் எழுதியுள்ளார். இஸ்மத் சுக்தாயின் முதல் சிறுகதையான லீஹாப் இவரை இலக்கிய உலகில் தனிப்பெரும் ஆளுமையாக அடையாளப்படுத்தியது. இச்சிறுகதை 1942இல் வெளிவந்தது.

இஸ்மத் சுக்தாய் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்திருக்கிறார்.

அவை எட்டுத் தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் ஏக்பாத், தோ ஹாத் என்ற இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் புகழ்பெற்ற படைப்புகளாகக் கருதப் பெறுகின்றன.

பதினொரு புதினங்களையும் கக்ஜி வை பைராஹன் என்ற தன்வரலாற்று நால் ஒன்றினையும் எழுதியுள்ள

- இஸ்மத் சுக்தாய் ஒன்பது நாடகங்களையும்
- நான்கு கட்டுரைத் தொகுப்புகளையும் படைத்தனரித் திருக்கிறார். மேரா தோஸ்த் மேரா துஷ்மன்,
- ஹம் லோக் முதலிய கட்டுரைத் தொகுப்புகள்
- புகழ் பெற்றனவாகும். திரைப்படங்களில் பணியாற்றி இருக்கும் சுக்தாயின் கரம் ஹவா எனும் சிறுகதை திரைப்படமாகவும் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- **தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுள்ள இஸ்மத் சுக்தாயின் படைப்புகள்**
- இஸ்மத் சுக்தாயின் படைப்புகள் தமிழில் முழுத் தொகுப்பாக மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை.
- இநுவரை கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் இஸ்மத் சுக்தாயின் கதைகள் தமிழில் பன்னிரண்டு மட்டுமே மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது. அவற்றுள் பெரும்பாலும் இந்தியின் மூலமாகவும் ஆங்கிலத்தின் மூலமாகவுமே தமிழுக்கு மொழி பெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன.
- உருதுவிலிருந்து நேரடியாகத் தமிழுக்கு ‘இல்லத்தரசி’ என்ற கதை மட்டுமே மொழி பெயர்க்கப் பெற்றுள்ளது.
- பாலியல், சூழகப் பிரச்சினை, அரசியல், கடந்த கால அழகை மறைக்கும் உலகம், பெண்களின் பிரச்சினைகள், நடப்பியல் நிகழ்வுகள் முதலானவை சுக்தாயின் கதைக் களங்களாக அமைந்திருந்தன.
- சுக்தாயின் முதல் சிறுகதையான லீஹாப் உருது இலக்கியத்தில் மட்டுமின்றி இந்திய இலக்கியத்திலும் அனைவரின் கவனத்தை ஈர்த்தப் படைப்பாகும்.
- இச்சிறுகதை ஒரு மனைவியின் பாலியல் ரமாற்றத்தையும் வேலைக்காரப் பெண்ணுடன் பாலியல் தோழை கொண்டுள்ள ஒரு பெண்ணின் உறவைப் பற்றியும் பேசுகிறது. பேசும் ஜான் என்ற பெண்ணுக்கும் அவளின் பணிப்பெண் ரப்புவுக்கும் இடையில் இருக்கும் பாலியல் உணர்வைக் கூறும் இச்சிறுகதையைப் படித்ததும் விளிம்புநிலை மக்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தனர். ஓரினச் சேர்க்கை குறித்த கதைக்களத்தை முற்போக்கானவர்களால் கூட முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.
- இச்சிறுகதையை எழுதியது ஒரு பெண் என்று பலருக்கும் தெரியாது. இக்கதைக்குப் பலத்த எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. இச் சிறுகதையைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று சுக்தாய் மீது வழக்குத் தொடர்ந்தனர். ஆனால் நீதிமன்றத்தில் சுக்தாய்க்கு ஆதரவான தீர்ப்புக் கிடைத்ததால் லீஹாப் சிறுகதையைத் தடை செய்ய முடியவில்லை.
- இக்காலச் கட்டத்தில் இந்திய இஸ்லாமியப் பெண் எழுத்தாளர்கள் எவரும் துணிந்து பேச இயலாத சில

கூறுகளை இஸ்மத் சுக்தாய் எழுதியதாக
அறியப்பட்டார். இதன் மூலம் உருது இலக்கியத்தின்
முற்போக்கு இயக்கத்துக்கு ஒரு புது வழியைக்
காண்பித்தவராக இவரைக் கூறுவர்.

சுக்தாயின் கதைகளாம் முற்றிலும் புதியதொரு
சிந்தனையை முன்வைத்தே அமைந்திருந்தது. பொது
வாகப் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் வயதான
செல்வச் செழிப்பான ஆண், இலம் வயதுப்
பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்வதைத்
தங்கள் எழுத்துகளில் பதிவு செய்வார்கள். ஆனால்
சுக்தாய் எழுபது வயதான பெண் ஒருத்தி
இருபத்தைந்து வயது இளைஞனைத் திருமணம்
செய்து கொள்வதைப் பற்றி நா துல்லூண்
என்னும் கதையில் எழுதியிருக்கிறார்.

இது இந்திய இலக்கியங்களில் புதியதொரு கதைக்
களமாக அமைந்திருந்தது. இவ்வாறு அரிதான
நிகழ்வுகளைக் கவனித்துத் தமது படைப்புகளின் வழி
வெளிப்படுத்துவது சுக்தாயின் சிறப்பாக அமைகிறது.

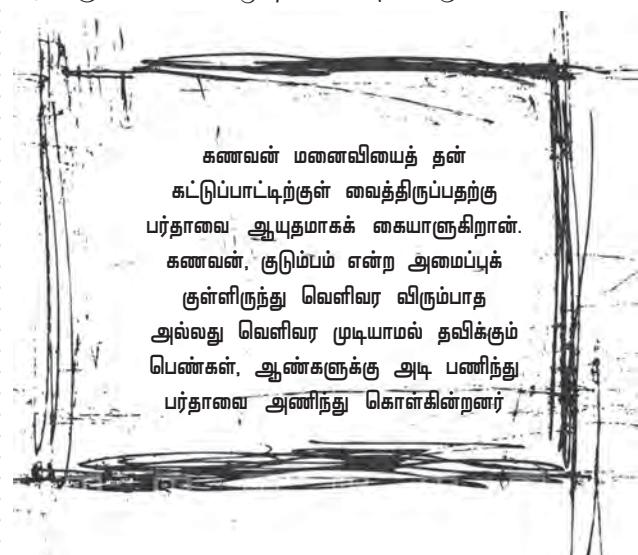
இந்தியப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலரும் முற்
போக்கான படைப்புகளைப் படைத்துள்ளனர்.
ஆனால் இஸ்மத் சுக்தாய் இதுவரை தொடாமல்
இருந்த பெண்கள் தொடர்பான பாலியல்
சிக்கல்களைப் பேசியுள்ளார். சுக்தாய் நடுத்தர வர்க்கப்
பெண்களின் உளவியலைத் துணிச்சலான முறையில்
ஆராய்ந்துள்ளார். மேலும் சுக்தாயின் பிமர், சோடி
அபா, கைந்தா முதலான கதைகள் உளவியலையும்
இனம் வயதுப் பெண்கள் ஆசையினால் குழம்பி
அமைதி இழப்பதையும் சித்திரிக்கின்றன.

சுக்தாயின் தோ ஹாத் (இரண்டு கைகள்) என்ற
சிறுகதை மக்களின் பாலியல் மனப்போக்கையும்
கடையில் பொருட்களை வாங்குவது போலப்
பெண்கள் சுரண்டப்படுவதையும் விவரிக்கிறது.
இச்சிறுகதை பெண்கள் எதார்த்தமாகப் பல
ஆண்களுடன் உறவு வைத்துக் கொள்வதைப்
பேசுகிறது. பாலியல் என்பதற்கு உயிரியல்
இனப்பெருக்கத்தில், முக்கியமாக ஒரு ஏழைக்
குடும்பம் ரொட்டிக்கு வருமானம் ஈட்டும் ஒரு வழி
யாகும் என்று பொருள் கூறுகிறார் சுக்தாய்.
மரபு சாராத ஆண் - பெண் உறவு முறைகளையும்
பெண்களின் நுட்பமான உணர்வுகளையும் மிகவும்
நேர்த்தியாகப் படைத்துள்ளார்.

பர்தா முறை

ஜோரோப்பியர்கள் ஏற்படுத்திய கல்வி முறையினால்
முற்போக்கான பெண்கள் பர்தாவுக்குள் தங்களை
மறைத்துக் கொள்ளாமல் சுதந்திரமாகச் செயல்
படலாயினர். முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், இரண்டு
போயிருந்த பெண்களின் வாழ்க்கையை வெளிப்

படையாகப் புனையத் தொடங்கினார்கள்.
பெண்களின் வளர்ச்சிக்கு பர்தா முதல் தடையாக
இருக்கிறது என்று எழுதலாயினர்.
சுக்தாய் பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே பர்தா அணிய
மறுத்ததோடு தன் தந்தையிடம் “என் தலையை
ஏதோ ஒரு முட்டாள்தனம் மறைத்துக்
கொண்டிருப்பதாக உணர்கிறேன்” என்று கூறினார்.
இதன் மூலம் சுக்தாய் பர்தா முறை பற்றிக்
கொண்டுள்ள கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.
கணவன் மனைவியைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள்
வைத்திருப்பதற்கு பர்தாவை ஆயுதமாகக்
கையாளுகிறான். கணவன், குடும்பம் என்ற
அமைப்புக்குள்ளிருந்து வெளிவர விரும்பாத
அல்லது வெளிவர முடியாமல் தவிக்கும் பெண்கள்,

கணவன் மனைவியைத் தன்
கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்கு
பர்தாவை ஆயுதமாகக் கையாளுகிறான்.
கணவன், குடும்பம் என்ற அமைப்புக்
குள்ளிருந்து வெளிவர விரும்பாத
அல்லது வெளிவர முடியாமல் தவிக்கும்
பெண்கள், ஆண்களுக்கு அடி பணிந்து
பர்தாவை அணிந்து கொள்கின்றனர்

ஆண்களுக்கு அடி பணிந்து பர்தாவை அணிந்து
கொள்கின்றனர் என்பதை நா துல்லூண் (புதிய
மணமகள்) என்ற சுக்தாயின் கதை தெளிவாக
உணர்த்துகிறது. பர்தா பற்றிச் சுக்தாய் தனது
டினியின் பாட்டி கதையில் கூறும் போது ‘அவள்
அணிந்து கொண்டிருந்த பர்தா தான் அவளது
பெரிய பொய். அதனை அவள் செய்யக்கூடிய,
செய்யவே இயலாத பல காரியங்களுக்குப்
யயன்படுத்தி வந்தாள். அது அவளுக்குப் படுக்கை
விரிப்பாகும். சுருட்டித் திரட்டப்படும்போது
தலையணை ஆகும். எப்போதாவது அவள்
குளிக்கும் சமயங்களில் துண்டாகும். ஐந்து வேளை
தொழுகைக்கும் தொழுகைப் பாயாகும். உள்ளூர்
நாய்கள் அவளைக் கடிக்க வரும்போது அவளைக்
காக்கிற கேட்யமாகும்’ என்று கூறுகிறார்.
மேலும் இக்கதையில் வரும் டினியின் பாட்டி
பர்தாவைக் கொத்தமல்லித் தழையை மறைத்து
எடுத்துச் செல்வதற்கும் படுக்கைக்காகவும்
தலையணைக்காகவும் பயன்படுத்துகிறாள்.

இது பணக்காரர்கள் அனியும் பர்தாவிற்கும் ஏழைகள் அனியும் பர்தாவிற்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகிறது. இக் கதையின் வழி ஏழைகளின் பர்தாவைப் பற்றிய ஒரு புதிய சிந்தனையை முன்வைக்கிறார் சுக்தாய்.

திருமணம்

பெண்களின் வாழ்க்கையில் திருமணம் என்பதும் தாய்மை என்பதும் முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப் பெறுகிறது. உலகம் முழுவதிலும் எல்லாச் சமூகத்திலும் திருமணம் என்பது பொதுமையானதாக உள்ளது. விளிம்பு நிலையில் வாழும் இந்து, இல்லாமியர்களிடையே குழந்தைத் திருமணம் மிகுதியாக இருந்துள்ளது. பெண்கள் தங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்குள்ளாகவே அவர்களின் அனுமதியின்றித் திருமணம் செய்து வைத்துவிடும் நிசம்புகள் நடந்தேறி வந்துள்ளன.

இல்லமத் சுக்தாயின் கதைகளில் பெண்கள் திருமணமான பின் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களையும் திருமணம் ஆகாத பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல் களையும் காணமுடிகின்றன. சுக்தாயின் சூதி கா ஜோர்ஹா (மணச்சேலை) எனும் கதை பெண்ணுக்குப் பொருத்தமான மாப்பிள்ளையைத் தேடி வருந்தி ஏமாற்றமடைந்த குப்ராவின் தாயைப் பற்றி விளக்குகிறது. தையல் தொழில் செய்யும் குப்ராவின் தாய் மகளின் திருமணத்திற்காகப் புதிய ஆடைகள் தைத்துப் பெட்டிக்குள் வைப்பதையும் அந்த ஆடைகள் பயன்படுத்தப் பெறாமலே மங்கிப் போவதையும் விளக்கும். சுக்தாய் திருமணம் நடைபெறாமல் இருக்கும் பெண்ணின் நிலையையும் தாயின் துயரத்தையும் கண் முன்னால் நிறுத்துகிறார். திருமணம் ஆகாத ஒரு பெண்ணின் மனத்துயரையும் தாயின் வேதனையையும் கூறுகிறது இக்கதை.

குப்ராவின் திருமணத்திற்காக தைத்து வைத்திருந்த உடை என்றாவது ஒருநாள் பயன்படுத்தப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையில் குப்ராவின் குடும்பம் இருந்தது. சுக்தாய் இக்கதையில் வரத்தசனையைப் பற்றியும் பேசியுள்ளார். பெண்கள் வளர்ந்தவுடன் எப்பொழுது திருமணமாகி பிறந்த வீட்டைவிட்டுச் செல்வாளோ என்ற அழுத்தமான மனதிலையில் பெற்றோர்கள் இருப்பதை இக்கதை விவரிக்கிறது. மேலும் பெண் பிறந்ததும் அவளுக்கு வரத்தசனை கொடுப்பதற்குச் சிறுபருவத்திலிருந்தே பொருட்களைச் சேமித்து வைக்க ஆரம்பித்து விடுவதையும் இக்கதையின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சுக்தாயின் லீஹாப் (கனத்த போர்வை), கூன்கட் (முகத்திரை), அமரபேல் (அமரவல்லி) ஆகிய

- கதைகள் பொருத்தமற்ற திருமணத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. பொருந்தா மணத்தினால் ஏற்படும் சிக்கல்களை இக்கதைகளில் சுக்தாய் விளக்கிக் கூறுகிறார். திருமணம், வரத்தசனை என்பது பெண் குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்ல, ஆன் குடும்பத்திற்கும் சிக்கலுக்குரியதாகவே இருக்கிறது என்பதைத் தனது கதையில் (தோ ஹாத்) பதிவு செய்திருப்பது சுக்தாயின் நடுநிலைமைக்குச் சான்றாக அமைகிறது.
- இவை தவிர இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரிவினையைப் பற்றியும் தனது படைப்புகளில் பதிவு செய்திருக்கிறார் சுக்தாய். பெண்கள் என்றாலே அழகாக இருப்பது போலப் படைக்க வேண்டுமென்ற சிந்தனையை மறுதலிக்கும் விதமாக அவரின் படைப்புகளில் கதை களின் நாயகிகளைப் பெறும்பாலும் அழகற்ற பெண் களாகவே படைத்திருக்கிறார். இதுவே இல்லாமியப் பெண் படைப்பாளர்களிடமிருந்து சுக்தாயை வேறு படுத்திக் காட்டுகிறது.
- பெண்கள் ஆண்களினால் பாலியல் அடிப்படையில் சுரண்டப்படுவதைத் தனது கதைகளின் மூலம் விளக்கியுள்ளார். பர்தா முறையின் மூலம் சமூகத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தெளிவாகக் கூறுகிறார். இல்லமத் சுக்தாயின் கதைகளில் கதாப்பாத்திரங்கள் பெறும்பாலும் வறியவர்களாகவும் எவ்வித ஆகரவற்றவர்களாகவும் இருப்பது கவனத்துக்குரியது. ஓரினச் சேர்க்கை கதை, எழுபது வயதுப் பெண் இருப்பதைந்து வயது ஆணைத் திருமணம் செய்துகொள்வது போன்ற கதைகளைப் படைத்திருப்பதன் மூலம் சிறந்து விளங்குகிறார்.
- இந்திய இல்லாமியப் பெண் எழுத்தாளர்களுள் உருது இல்லாம் பெண் எழுத்தாளர்களே முன்னோடி களாகத் திகழ்கின்றனர். அவர்களுள் இல்லமத் சுக்தாய், கதையைத் தேர்வு செய்யும் முறையிலும் அதை வடிவமாக்கும் விதத்திலும் சிறந்து விளங்குகிறார். மேலும் இல்லமத் சுக்தாயின் வாழ்க்கை, பெண்களுக்கும் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும் நம்பிக்கை தருவதாக அமைந்துள்ளது. சுக்தாயின் வாழ்க்கை ஓர் ஆவணமாக பலரையும் ஆற்றுப்படுத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அவரது படைப்புகள் ஓர் அடி முன்னே நகர்ந்திருக்கிறோம் எனப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பெறுமிதம் அடையத்தக்கவை. தடைகள், வழக்குகளைக் கடந்து நடைப்பியல் நிகழ்வுகள் பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் இல்லமத் சுக்தாயின் படைப்புகள் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. இவ்வரலாற்று ஆவணத்தை அடுத்த தலை முறைக்குக் கடத்திச் செல்வது பலருக்கும் பயனளிக்கக் கூடியதாகும்.

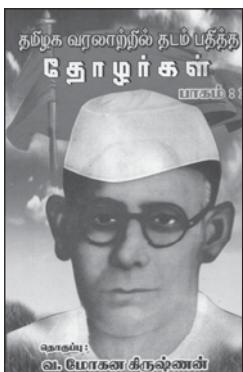
நூல்கள் அறிமுகம்

தமிழகப் பொதுவுடைமை இயக்க வரலாற்றின் சில முன்னோடிகளின் தியாக வாழ்வை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்யும் நூல்கள் இரண்டு பாகங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதல் பாகத்தில் இஸ்மாயில்கான், பி.எஸ்.தனுஷ்கோடி, மலேசீயா கணபதி, ஜனகம் இஸ்மாயில், வ.விஜயபாஸ்கரன், ஜனசக்தி நடராஜன், ப.மாணிக்கம், மாணாண்டி பாரதி, வேவுச்சாமி மற்றும் இரணியன், ஆம்பலாப்பட்டு ஆறுமுகம் உள்ளிட்ட 33 தோழர்களின் தியாக வரலாற்றுடன் வெண்மணித் துயர சம்பவமும் அக்காலகட்ட நினைவுகளோடு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் பாகத்தில் சின்னியம்பாளையத் தியாகிகள் மற்றும் ஏ.எல்.அப்யாக்கண்ணு, எம்.எஸ்.கணபதி, கமலா ராமசாமி, டாக்டர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், மீனா கிருஷ்ணசாமி, ஆர்.எச்..நாதன், ஆர்.கே.கண்ணன், எம்.மாசிலாமணி உள்ளிட்ட 19 தோழர்களின் தியாக வாழ்க்கை விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் சமூகம் அதிகம் அறிந்திராத போற்றத்தக் கபாதுவுடைமைத் தியாகிகளைப் பற்றிய தகவல்களை அரிதின் முயன்று தீரடிவ வ.மோகனகிருஷ்ணன் தொகுத்தளித்திருக்கும் இந்நூல்களை ‘தியாக தீபங்கள்’ சிறப்பாக வெளியிட்டுள்ளது.

விலை: ரூ. 120/-

தமிழக வரலாற்றில் தடம் பதித்த தோழர்கள் (2 பாகங்கள்)
வ.மோகனகிருஷ்ணன்
வெளியீடு: தியாக தீபங்கள்
63, S பார்க்குகார்,
இராமாபுரம்.
சென்னை - 600 089

விலை: ரூ.60/-

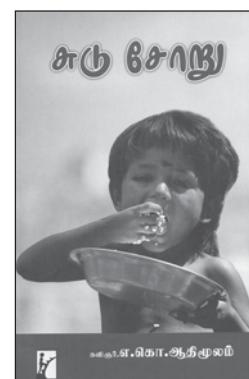
சமூக அக்கறையும் பொறுப்புணர்வும் கொண்டு எளிமையாகவும் எழுச்சியாகவும் எழுதப்பட்ட 62 கவிதைகளின் தொகுப்பு நூல்.

ஆதிக்க அதிகார மையங்களை பாய்ந்து சாடும் அரசியல் கவிதைகள், சாதிவெறியை சாய்க்கத் துடிக்கும் கவிதைகள், சமூக மற்றும் பொருளாதார சமத்துவத்துக்கு அறைக்கூவும் கவிதைகள் என சமகால அரசியலை முன்வைக்கும் தெறிப்புகள் இத்தொகுப்பில் ஏற்றாம்.

அரசியலோடு அன்பு, அக்கறை, உண்மை, நேர்மை என வாழ்வியல் பண்புகளையும் நெறிப்படுத்தும் கவிஞர் எ.கொ.ஆதிமூலம் எழுதிய இத்தொகுப்பை முன்னேற்றப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

சுடுக்கோறு

எ.கொ.ஆதிமூலம்
வெளியீடு: முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
(அபிராமி கம்ப்யூட்டர்ஸ்)
புள்ளி 49, ப.எண் 18 பழைய மாம்பலம் சாலை,
மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை - 600 033
விலை: ரூ.88/-

நியூ செஞ்சரியின்
2ஞ்சனாலூக்கம்

கருத்துட்டம் மிகுந்த இக்கவிதைகளை இதழ்களில் படித்திருந்தாலும் முழுத்தொகுப்பாகப் படிக்கும்போது பிரமிப்பும் மனப்பதற்றமும் கூடுகின்றன. கவிஞரின் கவிதா விலாசம் ஆயிரம் சிறகுள்ள பறவையாக திசைகளைக் கடந்து செல்வதை வியக்காமல் இருக்க இயலாது. இதையெல்லாம் எழுதலாமா? இப்படிக்கூடச் சொல்லமுடியுமா? என்று இத்தொகுப்பின் கவிதைகள் மனதில் பெரும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. தமிழ், தமிழினம், தேசியம், சர்வதேசியம் என்றெல்லாம் ஊடுருவிச் செல்லும் கவிதை ஆவேசம் நமது ஊனை உருக்கவும் உள்ளொளிப் பெருக்கவும் செய்கிறது.

“...கபில மலர்களின்

கதைகளைக் கேட்ட ஆல்ப்ஸ்

கேட்டது

‘பத்துப்பாட்டை எமது சரிவில்
பயிரிட வேண்டும் - என்ன செய்யலாம்?

ஜங்குறுநாற்றை

அரூப உதடுகளால் உச்சரித்த

தென்றைல்

ஆன்மச மலை

அப்படியே கட்டிப்பிடித்து முத்தம்
இட்டது - கூடவே

குறுந்தொகை விருந்தைத்

தகுவது எப்போது என்று கேட்டது”

என்று நீஞும் தமிழின் மேன்மையை அடுக்கிச் சொல்லும் கவிஞர்,

“தனித்த அடையாளங்களின் கனத்தினால்

யணம் பாதிக்கும் யனும் பாதிக்கும்

என்று எல்லாவற்றையும் கீழே இறக்கிவிட்டுவிட்டு

விமானம் ஏறுகிறான் - நம்

ஸலத் தமிழன்”

எனத் தற்காலத் தமிழனின் தடித்தனத்தைப் பதை பதைக்கப் பேசுகின்றார்.

“இல்லாத கடவுளோடுகூட

ஒருநாள் உடனிருக்க என்னால்

இயலாது

அவருக்குத் தமிழ் தெரியாதன்றால்”

என்றெல்லாம் தமது தமிழ்க் காதலை வெளிப் படுத்தும் கவிஞர்,

“கையில் பையோடு வந்த

என் பக்கத்து வீட்டுக் கண்ணடக்காரர் கேட்டார்

‘எப்படி உங்கள் மொழியை ஆழியவிடங்கள்?’

‘அப்படியா’ என்பதை ஆங்கிலத்தில்

கனமற்ற கவனத்தோடு

அவருக்குப் பதிலாக்கிவிட்டு

அடுத்த தெருவில் புதிதாகத் தீறக்கப்பட்டுள்ள

வால்மார்ட்டுக்கு அவரோடு போனேன்”

என வரும் வாக்கியத்தில் தமிழ்க் காதல் முறிக்கப் படுவதை ஆதங்கத்துடன் பதிவுசெய்துள்ளார்.

ஏனென்றால் வரலாற்றெழுதியலும், இயக்கவியல் வரலாறும் அவரைப் பிடிர்பிடித்து உந்துகின்றன.

இந்தியா என்பது ஒற்றைத் தேசம்
என்கிற நில எல்லையை வரைவதன்
மூலம், இந்தியத் தேசம் என்கிற
பெருநிலப்பரப்பு ஒன்று நமது
நினைவுத் தளத்தில் உருவாக்கப்படுகிறது.

என்று தேசம் பற்றியும், வரலாற்றின் உருவாக்கம்
பற்றியும் நவசிந்தனையாளர் ஜமாலன் தமது
புதுமைப்பித்தனின் ‘நாரத ராமாயணம்’ என்ற
படைப்பை முன்வைத்து எழுதும் கட்டுரையில்
கருத்துரைக்கின்றார்.

வரலாறு எழுதுவதான எழுத்துச் செயல்பாடு மேற்குலகிடம் இருந்து பல்கிப் பெருகியதாகக் கொண்டாலும் வரலாற்றை எழுதுவோனின் சார்பும் இடமும் இருப்புமான கூறுகள் இவ் வெழுத்துருக்களைத் தீர்மானிப்பதாகவே அமைந்து விடுகின்றன. எனவே, ஏதோ ஒன்றைப்பற்றிய வரலாற்றில் புனைவுகள் உணர்ந்தே கலக்கப் படுவதன் மூலம் விளிம்புநிலையினர் பற்றிய சித்திரிப்புகள் அல்லது விவரணைகள் தனிக்கை செய்யப்படுகின்றன. இதனாலேயே இத்தகைய வரலாறு இன்று, விசாரணைக்கு உள்ளாகிறது. எனவே, பூகோள் வரலாற்றைப் போலவே மொழி வரலாற்றையும் முதன்மைப்படுத்தும் கவிஞர்

“தமிழ்தாயே!
நீ பிறந்தது தைத்திங்களிலா?
சித்திரை மாத்திலா?
வாரதத்தின் எந்தக் கிழமையில்?

அல்லது
வாரத்துக்குள் வந்து சேராத எந்தக் கிழமையில்
உன் நிலத்தில்
முகை அவிழ்ந்த முதல் மொட்டு
முல்லையா? குறிஞ்சியா?

தும்பையிலா? எருக்கம் பூவிலா?
என்ன இதயத்துள் இருந்தது உனது முதற்சால்?”

என்று இனநினைவை மீட்கும் வரலாற்றின் முதலெழுத்தை எழுதிப் பார்க்கின்றார்.

வரலாறு எழுதுவதன் தேவையும் அதன் அளிப்பும் கால இடச் சூழலில் வேறுபாடு கொண்டு விடுகின்றன. இதனைத் தமிழாய்வுலகில் கால ஆராய்ச்சி எனப் பயின்றுவரும் பதப்பிரயோகம் உணர்த்துவதை நினைவுகூரலாம். தேசம் பற்றிய கருத்துருவாக்கங்கள் வரலாறாகப் பதியப்படுவதைப் போலவே மொழிபற்றிய வரலாற்றிலும் சிக்கல்களின் நுண்ணலகுகள் காணப்படுகின்றன.

“சித்திரம் சொல்லும்
இந்தத் தாங்கச்
சந்ததிச் சங்கிலியில்
மாங்கிய மணிகளாய் வந்துசேர்ந்த
இன்றைய தமிழன்,
வையகம் முழுதும் போகிறான்
மென்பாருளாய், வன்பாருளாய்,
தமிழ்மொழி என்னும்
நன்பாருள் மறந்து”

என்னும் வாக்கியங்களில் வார்த்தளிக்கின்றார்.

மகா வாக்கியம்

◆ முரளி அரூபன்

சமஸ்கிருதத்தின் வரலாற்றைப்பற்றி பி.எஸ்.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி எழுதுவதற்கும் தேவனேயப்பாவானைர் எழுதுவதற்குமான அடிப்படையை அவரவர் சிந்தனை முறையும் எழுத்துச் செயலும் தீர்மானிக்கின்றன என்று ஒற்றை வரியில் வியாக்கியானம் செய்தாலும்கூட வரலாற்றுக்கும் புனைவுக்கு மான மோதல் என்றே இதனைச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. எனவே நமக்கான சுயவரலாற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டியதை,

“எப்போது
தமிழுக்குள் தமிழன் வந்து
நிரம்புவான்?
எப்போது
தமிழனுக்குள் தமிழ்வந்து
நிரம்பும்?
அப்போது வரும் பொங்கல் திருநாள்
எப்போது
தன்னுரிமை மீட்டெடுத்துத்
தமிழினம் தலைநிமிரும்?
எப்போது
அடையாளம் இழக்காத - தன்
அழகு
தமிழன் முகத்தில்
முந்தீரை பதீக்கும்?
அப்போது வரும் பொங்கல் திருநாள்”

என்னும் பகுதியில் வெளிப்படுத்துகின்ற கவிஞர் தங்களுக்கான வரலாற்றைச் சுலப சிடுக்குகளில் இருந்தும் மீட்டெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை,

“உலக வரைபடத்தில் தாம்மொழிக்காகக்
குருதியிலும் நெருப்பிலும் குளித்த ஒரே ஒருநாடு
தமிழகம் என்பது
பார்வை பழுதற்ற உலக வரலாற்றின் கண்களில்
படவே இல்லை”

என வரும் வாசகத்தின் மூலம் நினைவுட்டுகின்றார்.

இனக்குழுவாக இருந்த வரலாற்றையும் அவ் வரலாற்றுக் கண்ணிகள் அரச பயங்கரவாதத்தால் அழிவுற்றதையும் இன்று உலகமயமாக்கவின் மூலம் அடையாளம் அழிக்கப்பட்டு வருவதையும்,

“நெல் இருந்தது; நீர் இருந்தது; மக்கள் நேர்உறவு கீழிப்பட்டு போனது.
மன்னன் மனம் வைக்காமல்
தடடுக்குச் சோறு வராது
தாகத்துக்குத் தண்ணீர் வராது.
மன்னன் உயிர்த்தே
மலர்தலை உலகம்’

காற்றைக் கடைந்து எழுந்தது
கவிதைக் குரல்”

என்னும் துயர்மிகுந்த வரிகளில் எழுதிச் செல் கிறார்.

“தன் பெண்டு தன் பிள்ளை”

என்பது போல் இல்லாமல் கவிஞரின் கவிதை யுள்ளம் அறச்சினத்தோடு சர்வதேச நிலவெளியைப் பற்றிப் படர்ந்து செல்கிறது.

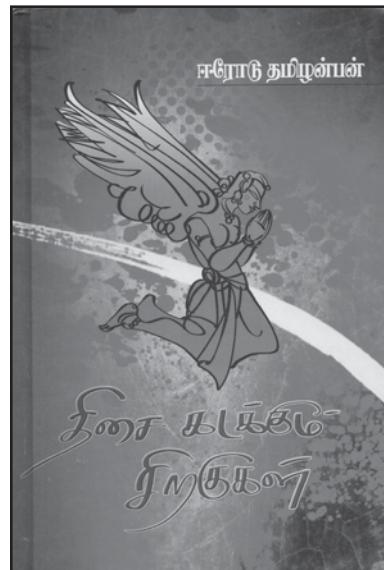
பாரதிதாசன், பாப்லோ நெருதா என்கிற பட்டறையில் கூர்திட்டப்பட்ட ஆயுதமானதால் இலங்கை, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், ஆப்பிரிக்கா, வெனிசலா என நீண்டு செல்லும் கவிதைக் கரங்கள் துயர் துடைக்கின்றன.

“தற்காலை செய்துகொண்ட
செருமனியின் கொடுங்கோலன்
சிங்கள அதிபதியாக
வரலாற்றின் வயிற்றைக் கீழித்துக்கொண்டு
வந்தான்”

என வேரும் வேரடி மண்ணுமாகப் பிடுங்கி எறியப் பட்ட தமிழ் வாழ்வின் நிதர்சனத்தைச் சொல்ல வந்த கவிஞர்,

“இனப்படுகொலை வரலாற்றில்
புதிய அந்தியாயங்களைத் தீர்ந்து வந்தவன்
தமிழ்ப் பினாங்களை அடுக்கி
அவற்றின் மேல்
அதிகார நாற்காலி போட்டு அமர்ந்தான்”

என்று சினந்து சிவப்பதைப் பார்க்கலாம்.

தீசை கடக்கும் சிறகுகள்

ஆசிரியர்: கவிஞர் ஈ.ரோடு தமிழன்பன்

வெளியீடு: பூம்புகார் பதிப்பகம்

விலை: ரூ. 275/-

மானுட சமுத்திரம் நானென்று கூவும்
மகத்துவம் அறிந்தவர் நம் கவிஞர். ஆனதால்,

“அவள் படிப்பது அவசியம்
அவள் படிப்பதைவிட அவளைப் படிப்பது
அவசியம் என்று
திருந்தாத நெஞ்சங்களுக்குத்
தெரியுமா?”

மலாலாவுக்கு நேர்ந்த கொடுரத் தாக்கு
தலுக்காக மனம் நோகவும்,

“மண்டேலா
மாண்டுவிடவில்லை
எதற்கு இரங்கற்பா?
ஆகாயம் இறந்ததன்றால்
அப்போது எழுதலாம் இரங்கற்பா.
வெப்ப மொழியை இழுந்து
சூரியன்
விக்கித்து விழுந்தால்
அப்போது எழுதலாம் இரங்கற்பா”

என்று மன்னைப் பிரிந்துவரும் மனிகளாகவும்
விண்ணைக் குடைந்தெழும் நிலவாகவும் ஆயிரம்
ஆயிரம் விடுதலைப் போராளிகள் வேள்வித் தீ

முட்டுவார்கள் என்ற நன்னம்பிக்கை விடைகளைத்
தூவிடவும் கவிஞரால் இயல்கிறது.

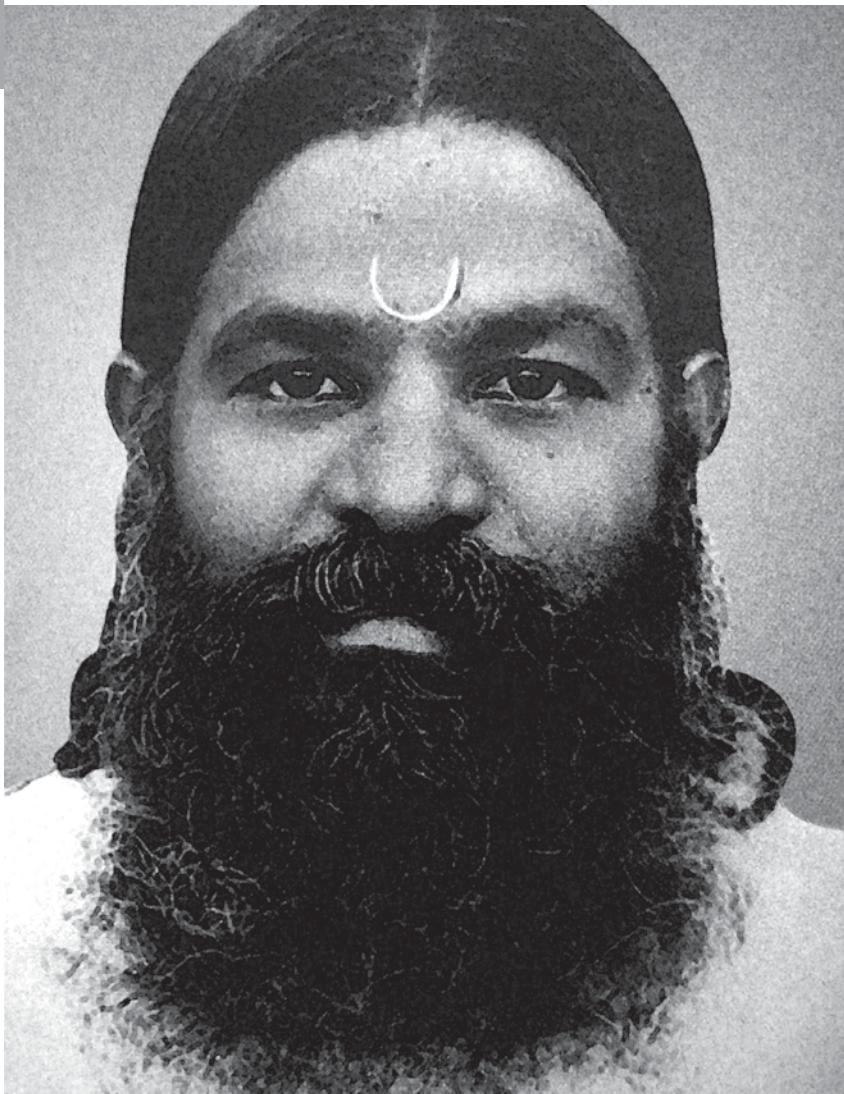
இப்படி எரிமலையாக இருக்கும் கவிஞரால்,
“ஒரு நாள்
அணில்கள்
இரண்டு கொய்யாவை
முற்றுகையிட்டன.
துரத்தப் பாய்ந்த
என் கவிதை
திரும்பவில்லை
அணில்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்து
கொய்யாக்களைப் பங்கு
போட்டுக் கொண்டிருந்தது”

பனிமலையாகவும் இயல்கிறது. தொழிலாளர்
போராட்டம் எழுதிய பாப்ளோ நெருதா தக்காளி
பற்றியும் எழுதியுள்ளார்தானே. என் எழுத வேண்டும்
என்ற வினாவுக்கு விடையாகக் கவிப் பேரருவி
தமிழன்பனின் கவிதை வாழ்வே விடையாகத்
திகழ்கிறது. இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு நம்மைக்
கொந்தளிக்கச் செய்கிறது. தீராத தேடலில் நம்மையும்
இட்டுச் செல்கிறது. நமது மனச்சான்றுகளை
உலுக்குகிறது. நம்மைச் சிந்திக்கவைக்கிறது. ஒரு
மகா வாக்கியம் இப்படித்தான் இருக்க முடியும்.

உலகப் புத்தக தீண்ட்டையொட்டி 23-4-2016 அன்று

கோவை நியூ செஞ்சரி விற்பனைக் கிளை சார்பில் புத்தகத் திருவிழா நடைபெற்றது.

தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் சிறுகதையாக, எழுத்தாளர்களாலும் ஆய்வாளர்களாலும் குறிப்பிடப் படுவது, 1916 அல்லது அதற்குப் பிறகு கம்பநிலையம் வெளியிட்டுள்ள ‘மங்கையர்க்கரசியின் காதல்’ எனும் தலைப்பினைக் கொண்ட கதைத் தொகுப்பினில் உள்ள ‘குளத்தங்கரை அரசமரம்’ எனும் கதையாகும். இக்கதைத் தொகுப்பினை எழுதியவர் வ.வே.சு அய்யர் எனப்படுகின்ற வ.வே.சுப்பிரமண்ய அய்யர் ஆவார். இவர் தனது பெயரை வ.வே.ஸௌப்ரமண்ய அய்யர் என்றே எழுதிக்கொள்வார் என்கிறார் அசோகமித்திரன், கம்பநிலையம் இவரது சொந்தப் பதிப்பகமாகும்.

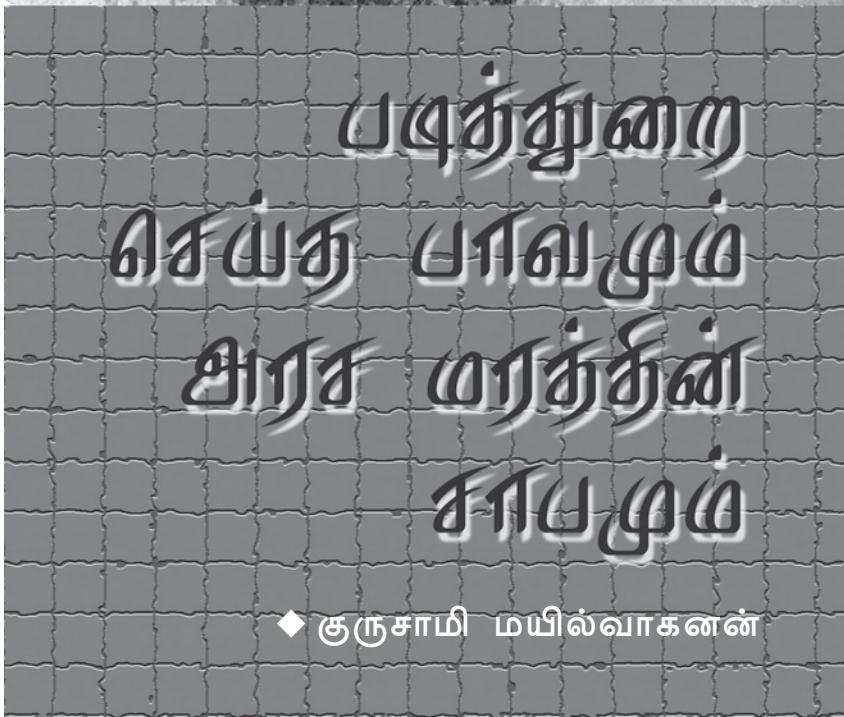
1913ஆம் ஆண்டுகளில் எழுதி 1933ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘சுதந்திரச் சங்கு’ வார இதழில் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள ‘ஆறிலொரு பங்கு’ எனும் கதைதான் தமிழின் முதல் சிறுகதை என சி.க.செல்லப்பா அடித்துச் சூறுகிறார். இருப்பினும், அய்யரின் கதையை மிகவும் சிறப்பான கதையென்றே அவர் குறிப்பிடுகிறார்.¹ சி.க.செ, குறிப்பிடும் ‘ஆறிலொரு பங்கு’ கதையை எழுதியவர், சுப்பிரமணிய அய்யரின் சமகாலத்தவராகிய சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

பாரதியாரின் கதையை முதல் சிறுகதையாகக் குறிப்பிடுகின்ற சி.க.செ, இடையில் இன்னொரு தகவலையும் கசியவிடுகிறார். “தாகூரின் படி சொல்கிற ஒரு கதைமுறையைப் பின்பற்றி ஒரு அரசமரத்தைப் பேசவேக்கும் உத்தியை கையாண்டிருக்கக் கூடும் அய்யர்.”²

பாரதியாரின் கதைதான் முதல் சிறுகதையென்றாலும் சரி, அல்லது அய்யரின் கதைதான் முதல் சிறுகதையென்றாலும் சரி,

பாற்றுறை செய்த பாவமும் அரச மரத்துவம் சாபமும்

◆ குருசாமி மயில்வாகனன்

இரண்டிற்குமான அளவுகோல் ஆங்கிலேய இலக்கிய உலகு குறிப்பிடப்படுகின்ற சிறுகதைக்கான அளவு கோல்தான். இந்த அளவுகோலானது, உருவத்தினையும் உருவத்திற் கேற்ற உள்ளடக்கத்தினையும் சார்ந்த அளவுகோலாகும். 1900களில் பரவிய இந்த அளவுகோலின்படியான எழுத்து முறையானது சர்வதேச இலக்கியவாதிகளிடையே தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. வங்காளத்தில் எழுதிக் குவித்துக்கொண்டிருந்த தாகூரின் கவனத்திற்கும் இது செல்கிறது. தாகூரும் இப்படிப்பட்ட சிறுகதை எனப்படும் முயற்சியில் இறங்குகிறார். தாகூரின் எழுத்துக்கள் வ.வே.சு மற்றும் சி.சு ஆகிய இரண்டு சுப்பிரமணியங்களுக்கு மேதுஞ்சூதலை ஏற்படுத்திய எழுத்துக்களாகும். எனவே, தாகூர் எழுதிய கதையினையும் அய்யர் எழுதியுள்ள கதையினையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இக்கட்டுரை முயற்சிக்கிறது.

தாகூர் எழுதியுள்ள படித்துறையின் கதை, '1910' ஆம் ஆண்டும் அய்யர் எழுதியுள்ள அரசமரத்தின் கதை, '1916' அல்லது அதன் பிறகான ஆண்டிலும் வெளி வந்திருக்கக் கூடும்.

தாகூரின் கதையில் படித்துறை பேசகிறது. அய்யரின் கதையில் அரசமரம் பேசகிறது. படித்துறையானது, கங்கை நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. அரசமரமானது, குளத்தங்கரையில் அமைந்துள்ளது. ஆக, இரண்டு கதைகளிலுமே கதைசொல்லியானது, நீர் ஆதாரங்களின் அருகில் அமைந்துள்ளன.

இரண்டு கதைகளின் தொடக்கத்திலும் கதை சொல்லிகள் தாங்கள் பேசவதை அறிவிக்கின்றன. படித்துறையானது, "என்னுடைய கதைகள் உங்களுக்கு எடுத்துக்கூறும்" என்கிறது. அரசமரமானது, "என்மனசிலுள்ளதையெல்லாம் சொல்லுகிறதானால்..." என்கிறது.

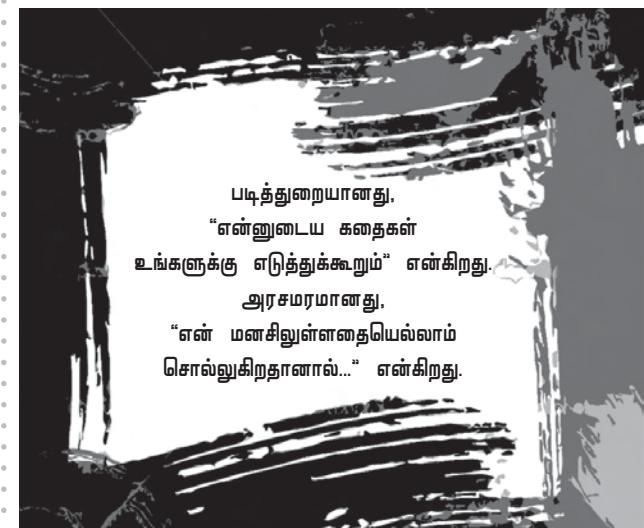
இரண்டு கதைகளிலுமே கதைசொல்லிகள் முன்பொரு காலத்தில் நடந்த ஒரு பழைய கதையைச் சொல்லவிருப்பதுபோலவே பேசத் தொடங்குகின்றன. படித்துறையானது, "பழைய வரலாற்றை அறிய விழைவீர்கள்..." என்கிறது. அரசமரமோ, "நான் பழைய நாள்தெ மரம். இப்போ தொன்னாறு, நாறு வருஷ மிருக்கும்." என்கிறது. இருப்பினும் அரசமரமானது தான் பழைய காலத்துக்கதையினைச் சொல்லப் போவதில்லை எனக் கூறிவிடுகிறது.

இரண்டு கதைகளிலும் முதல் வர்ணனை அமைந்துள்ள விதம் வருமாறு: படித்துறையானது, முதலில் நதிக்கரையை வர்ணித்துவிட்டு பிறகு நதிக்கு வரும் பெண்களைப் பற்றி வர்ணிக்கிறது. அரசமரம், ஆற்றுக்கு வரும் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் வர்ணிக்கிறது.

இரண்டு கதைகளிலுமே கதை சொல்லிகள் தங்களுக்குப் பாட்டிகளைத் தெரியுமென்று கூறுகின்றன. படித்துறையானது, "இவருடைய அம்மாவைப் பெற்ற தாயார் 'இவ்வளைண்டு' பெண்ணாயிருக்கும்போதே எனக்குத் தெரியும்." என்கிறது. அரசமரமோ, "உங்கள் பாட்டிகளுக்குப் பாட்டிகள் தவந்து விளையாடுவதை இந்தக் கண்ணாலே பார்த்திருக்கிறேன்." என்கிறது.

இரண்டு கதைகளுமே சிறுமிகளையே மையம் கொண்டுள்ளன. படித்துறை கூறும் கதை, குஸுமா எனும் செல்லப்பெயர் கொண்ட எட்டு வயதுச் சிறுமியைப் பற்றியது. அரசமரம் கூறும் கதை, ருக்மிணி எனும் பதின்மூன்று வயதுச் சிறுமியைப் பற்றியது.

இரண்டு கதைகளிலுமே குழந்தைத் திருமணம் நடக்கிறது.

இரண்டு சிறுமிகளுக்கும் திருமணமாகிறது. இரண்டு சிறுமிகளுக்குமே திருமணத்தினால் பிரச்சினை வருகிறது. குஸுமாவின் கணவர் இரண்டே நாளில் இறந்து போவதால், விதவையாகி வீடு திரும்புகிறாள். ருக்மிணியின் அப்பா காமேசுவரரையர் டெபாசிட் பணம் போட்டிருந்த வெளிநாட்டுக் கம்பெனி திவாலாகி, திட்டரெனப் பரம ஏழையாவதால் ருக்மிணி, கணவன் வீட்டிற்குச் செல்ல முடியாமலேயே இருக்கிறாள்.

விதவை குஸுமா, கைவிடப்பட்ட ருக்மிணி. இந்த இரு இளம்பெண்களின் நிலை குறித்தும் இரு கதைகளிலும் கதை சொல்லிகள் மிகவும் வருத்தப் படுகின்றன. "எட்டு வயதான அச்சிறு பெண்மலர் நெற்றித்திலக்கத்தை அழித்துவிட்டு, மாங்கல்யம் இழுந்தவளாய்த் தன் பிறந்தகத்திற்கே - இவ்வாற்றங் கரைக்கே - வந்துவிட்டாள். ஐயோ!" என்கிறது படித்துறை. "அவள் முகத்தைப் பார்த்தால் கண்ட்ராவியா யிருக்கும். சரியான தூக்கமேது? சாப்பாடேது? ஓஹோ என்று வாழ்ந்துவிட்டு, இந்தக் கதிக்கு ஆளானோமே

என்கிற ஏக்கம் அவள் அழைக அழித்துவிட்டது.” என்கிறது அரசுமரம்.

இரண்டு கதைகளிலுமே நாயகிகள் கதை முடிவினில் தற்கொலை செய்துகொள்கின்றனர். குலைமா கங்கை நதிக்குள் இறங்கி முழ்கி இறக்கிறாள். அதை படித்துறை நேரில் பார்க்கிறது. ருக்மிணி குளத்தில் விழுந்து இறக்கிறாள். ஆனால், அதை அரசுமரம் பார்க்கவில்லை.

இரண்டு கதைகளிலும் சாமியார்கள் வருகிறார்கள். தாகூரின் கதையில் தற்கொலை செய்துகொள்ள மளவிற்கு குலைமா சலனமடைவதன் காரணமாக இருப்பது ஒரு இளம் சாமியார். அய்யரின் கதையில் நாயகன் நாகராஜ் இறுதியில் சாமியாராகிறான்.

இரண்டு கதைகளிலுமே நடைபெறுகின்ற பெண் களின் தற்கொலைகளுக்கு ஆண்களே காரணமாக உள்ளனர். தாகூரின் கதையில், குலைமாவின் எண்ணம் தவறானது, அதை மறந்துவிடு, என சாமியார் கண்டிப்பதால் குற்ற உணர்விற்காளாகும் குலைமா தற்கொலை செய்துகொள்கிறாள். அய்யரின் கதையில் தான் மறுமணம் செய்யப் போவதில்லை என்பதை நாகராஜ் சொல்லாமல் விளையாட்டுத்தனமாக மறைத்து விடுவதால் மனம் நொந்த ருக்மிணி தற்கொலை செய்துகொள்கிறாள்.

இரண்டு கதைகளுமே பால்ய விவாக முறையைக் கண்டிக்கவில்லை.

இப்படியான சில ஒப்பீடுகள் இரண்டு கதைகளிற் காணக்கிடைக்கிறது. தாகூர் கட்டிய படித்துறையில் கால் வைத்துப் புறப்பட்டதால்தான் அய்யர் குளத்தங் கரை அரசுமரத்தின் கீழ் வந்து நிற்கிறார் என்பது, இரண்டு கதைகளையும் அடுத்தடுத்துப் படிக்கும்போது எளிமையாக விளங்கி விடுகிறது.

இதில் கவனிக்கத்தக்க விசயம் இதுதான்.

குலைமா கங்கை நதியில் இறங்கித் தற்கொலை செய்வதை தாகூரின் படித்துறை நேரில் பார்க்கிறது. பாவம் பார்த்துப் பெருமுக்கு விடுகிறது. ஆனால், ருக்மிணி குளத்தில் விழுந்து தற்கொலை செய்வதை அய்யரின் அரசுமரமானது பாராமல் இருக்கிறது. ஒருவேளை ருக்மிணி பின்னிரவில் வந்து விழுவதால் மரத்தால் பார்க்கமுடியாது போய்விட்டது போலிருக்கிறது. இல்லையெனில், ஒருவேளை மரம் தூங்கியிருக்கலாம். சற்றுநேரத்திற்கு முன்பு வரை நாகராஜாம் ருக்மிணியும் பேசிக்கொண்டிருந்ததை மரம் பார்த்துக்கொண்டு தானிருந்தது. எனவே தூங்கியிருக்கவும் வாய்ப்பில்லை. ஏன், மரம் தூங்கியிருக்காது? மனிதனைப்போல் பேசலாம் என்றால் மனிதனைப்போல் தூங்க மட்டும் கூடாதா என்ன?

ஆக, ருக்மிணியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் எனும் எண்ணம் அய்யரின் அரசுமரத்திற்கு இல்லை. ஆனால், அய்யருக்கு இருந்தது. ருக்மிணி சாவதை அய்யரின் அரசுமரம் பார்க்கவில்லை. ஆனால், அய்யர் பார்க்கிறார். ஆனால், அவர் பார்த்தது ருக்மிணியை அல்ல, தாகூரின் குலைமாவை.

ஆனால், அய்யர் பார்த்தது அரசுமரம் நின்ற குளத்திலெல்ல. தாகூரின் படித்துறை இருந்த நதியிலுமல்ல. அது வேறொரு நதி. அது கங்கையல்ல. அய்யர் வாழ்ந்துவந்த திருநெல்வேலி, பாபநாசம் பகுதியில் ஓடிக் கொண்டிருந்த அம்பாசமுத்திரம் நதி. அய்யர் பார்த்த பெண்ணின் பெயர் குலைமாவல்ல, சுபத்ரை. சுபத்ரை வேறுயாருமல்ல, அய்யரின் மகன்.

குலைமாவைக் காப்பாற்ற தாகூரின் படித்துறை யாலும் முடியாது. ருக்மிணியைக் காப்பாற்ற அய்யரின் அரச மரத்தாலும் முடியாது. ஆனால், சுபத்ரையைக் காப்பாற்ற அய்யரால் முடியும். அவர் அவ்வாறு காப்பாற்ற முயன்றபோது, குலைமாவை நினைத்திருக்கலாம். இல்லா விடினும், ருக்மிணியையாவது நினைத்திருக்கலாம். நினைத்திருப்பார். ருக்மிணியின் நினைவோடுதான் நதிக்குள் அவர் பாய்ந்திருப்பார். ‘இக்கதையைப் படிப்போர் ருக்மிணியை மறவாமல் நினைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று பூரணமாய் நம்புகிறேன்’³ என முன்னுரையில் அய்யர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வாசகர் மறவாமலிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தானே தாகூரால் குலைமாவும், அய்யரால் ருக்மிணியும் கொல்லப்பட்டார்கள்.

குலைமாவைக் காப்பாற்ற தாகூராலும் ருக்மிணியைக் காப்பாற்ற அய்யராலும் முடிந்திருக்கும். ஆனால், குலைமாவைக் காப்பாற்றத் தாகூரும் விரும்பவில்லை. ருக்மிணியைக் காப்பாற்ற அய்யரும் விரும்பவில்லை. அதனால்தான், தன் கண் முன்னே நதியில் அடித்துச் செல்லப்படும் தன் மகள் சுபத்ரையையாவது காப்பாற்ற வேண்டும் என அவர் பாய்ந்து குதித்திருக்கிறார். ஆன போதும், அய்யரால் சுபத்ரையையும் காப்பாற்ற முடிய வில்லை. கதையிலும் முடியவில்லை. நிஜத்திலும் முடிய வில்லை. மாறாக, கதைகளில் குலைமாவும் ருக்மிணியும் போன இடத்திற்கே நிஜத்தில் அய்யரும் போய்ச் சேர்ந்தார்.

அய்யரின் மரணத்திற்குக் காரணம் எது? ருக்மிணியைக் காப்பாற்றாமல் விட்டதால் வந்த பாவமா? அல்லது ருக்மிணியைக் காப்பாற்றத் தவறியதால் அவர்மீது அரசுமரம் இட்ட சாபமா?

குறிப்புகள்:

1. தமிழ் சிறுகதை பிறக்கிறது, சி.சு.செல்லப்பா. ப.23.
2. மேலது, ப.58.
3. மங்கையர்க்கரசியின் காதல், வ.வே.சு.அய்யர். ப.4.

நூல் அறிமுகம்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

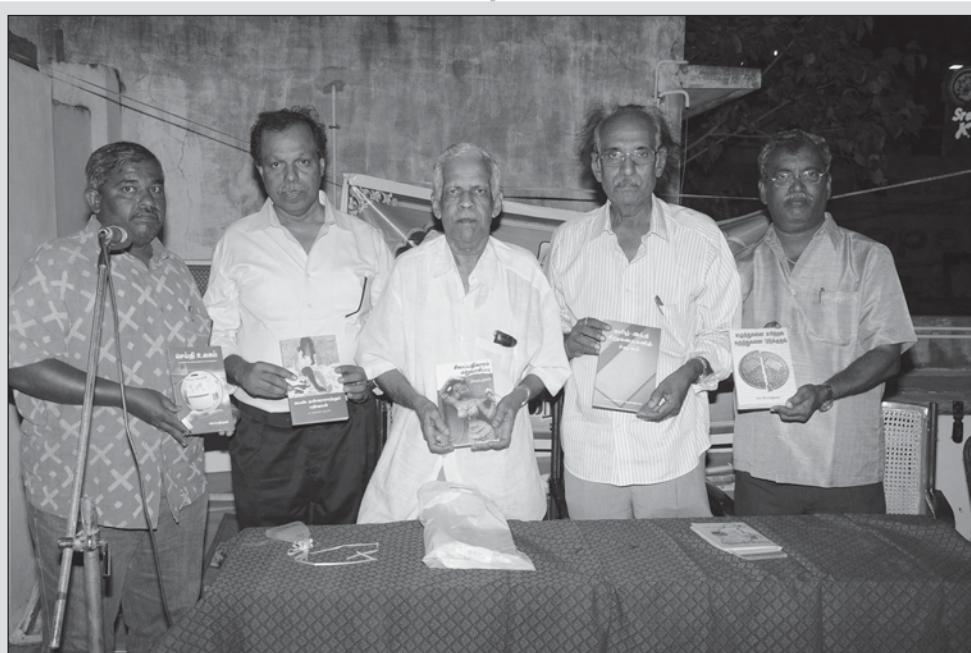
மேலாண்மை மற்றும் நிர்வாகத் தீறன் குறித்த செறிவான சீந்தனைகளையும் அதன்வழி செயலாற்றி வெற்றியடைவது குறித்தும் ஐ.ஏ.எஸ் அதீகாரியான வெ.இறையன்பு அவர்கள். இந்நாலில் விரிந்துரைத்துள்ளார்.

600 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நாலில், தமிழிலக்கியம் மட்டுமல்லாது ஆங்கிலம், அரபு, சீனம், பிரெஞ்சு, சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, ஜென் லைக்கியங்களிலும் உள்ளடங்கியிருக்கும் மேலாண்மைக் கூறுகள் ஏராளமான சான்றாதாரங்களுடன் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

அறிவியல், விஞ்ஞானம், விவசாயம், கல்வி, கலை லைக்கிய அரசியல், நிர்வாகம், சாதனையாளர்களின் சரித்திரம் என சகலத்தையும் உள்ளடக்கி அழகிய வண்ணப்பாங்களுடன் அதிநான் தொழில்நுட்பத்தில் வழவழைமைக்கப்பட்டுள்ள இந்நால் ஒவ்வொருவர் இல்லத்திலும் இருக்கவேண்டிய வாழ்வியல் கையேடு என்பது மிகையில்லை.

**உலக்கியத்தில்
மேலாண்மை
வெ.இறையன்பு
விலை: ரூ.1300/-**

உலகப் புத்தகத் தீருநாளை முன்னிட்டு நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் மற்றும் தமிழ்நாடு கலை லைக்கியப் பெருமன்றம், இணைந்து 5 புதீய நூல்களை வெளியிட்டது. பேராசிரியர் இராமசுந்தரம் அவர்கள் நூற்களை வெளியிட பேராசிரியர் அ.சிவக்கண்ணன், பேராசிரியர் பா.ஆனந்தகுமார், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணலூர்த்தி, கலை லைக்கிய மன்றப் பொருளாளர் ந.பாண்டுரங்கன் ஆகியோர் பெற்றுக்கொண்டனர்.

நானே இருக்குமா

நம் தாய்மொழி?

◆ த.சுந்தரராஜ்

ஆரம்பக்கல்வியை தாய்மொழியில் அளித்தால் குழந்தைகளின் சிந்திக்கும் ஆற்றல் அபாரமாக இருக்கும் என்பதை அறிவியல்பூர்வமாக அறிந்தபின், 1953-இலிருந்து யுனெஸ்கோ (UNESCO) தாய்மொழிக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி வருகிறது. பல வளர்ந்த நாடுகள் இதனை ஆர்வமாக முன்னெடுத்து வெற்றியும் அடைந்திருக்கின்றன. ஆனால் மொழிகளின் தோட்டமாகிய இந்தியாவிற்கு தாய்மொழி வழிக்கல்வி என்பது பெரும் சவாலாகவே இருந்து வருகிறது.

இதுபற்றிய விவாதம் 1950-இலிருந்து தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தொள்ளாயிரத்திற்கும் மேற் பட்ட தாய்மொழிகளைக் கொண்ட இந்தியாவில் அண்டு மொழிகளிலும் ஆரம்பக் கல்வியை கொடுப்பது சாத்தியப்படாத திட்டம் என்றே மத்தியில் ஆட்சி அமைத்த கட்சிகள் கைவிட்டுவிட்டன. அதுமட்டுமன்றி தாய்மொழிகளைக் காக்கும் தொலைநோக்குத் திட்டமும் நம்மிடம் இல்லை. அதனால் இன்று உலகில் அழிந்து வரும் தாய்மொழிகளில் இந்திய மொழிகளே அதிகம்.

தாய்மொழி அழிவு குறித்து உலகம் முழுவதும் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் 3000 மொழிகள் அழிவின் விளிம்பில் இருப்பதாக யுனெஸ்கோ அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. யுனெஸ்கோவின் ஆய்வுப்படி அழிந்து வரும் தாய்மொழிகளை அதிகமாகக் கொண்ட நாடுகளின் பட்டியலில் இந்தியா முதல் இடத்தில் இருக்கிறது. பின்வரும் ஏழு நாடுகளும் அதிகமான தாய்மொழி இழப்பைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

(நாடும் அழிந்துகொண்டிருக்கும் தாய்மொழிகளின் எண்ணிக்கையும்)

இந்தியா - 197,
அமெரிக்கா-191,
பிரேசில்-190,
சீனா-144,
இந்தோனேஷியா-143,
ரஷ்யா-143,
ஆஸ்திரேலியா-108

இந்தியாவில் 197 தாய்மொழிகள் அழிவின் விளிம்பில் இருக்கின்றன. இம்மொழிகளைப் பேச வோரின் எண்ணிக்கை சில நூறாகக் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது.

என் நாம் தாய்மொழிக் கல்வியில் இவ்வளவு அலட்சியமாக இருக்கிறோம்? இந்தியச் சூழலில் ஆட்சி மொழி, அலுவல்மொழி, தாய்மொழி வழிக்கல்வி என தீர்க்கப்படாத மொழிப் பிரச்சினைகள் ஏராளம். இந்தியாவில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகவும், நிகராகவும் ஒரு சுதேசி மொழியை (இந்தி) நிறுவுவதற்கே கடந்த அறுபத்து ஐந்து ஆண்டுகளை செலவழித்திருக்கிறோம். இந்தியைப் பரப்பும் நோக்கில் தீவிரமாக இறங்கிய இந்திய அரசு, பழங்குடிமக்கள் பேசும் நூற்றுக்கணக்கான சிறுபான்மை மொழிகளைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டது. பெரும்பான்மை மக்கள் பேசும் மொழிகளாக அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட 22 இந்திய மொழிகளையும் கூட பெரிதாகக் கவனத்தில் கொள்ள வில்லை. இவ்வட்டவணை மொழிகளில் (scheduled languages) சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்தே ஆரம்பக் கல்வி அளிக்கப்பட்டு வந்தாலும், அதை ஊக்கப்படுத்தவோ, மேம்படுத்தவோ முயலாமல், இந்தியாவை இந்திமயமாக்குவதிலேயே குறியாக இருந்தது மத்திய அரசு. அதனால் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக, தமிழகத்தில் இந்திக்கு எதிராக 1965 ஜெவரி 25-இலிருந்து இரண்டு மாத காலம் நடந்த தொடர் போராட்டத்தையுடுத்து, 1968-ஆம் ஆண்டு உருவான தேசிய கல்விக்கொள்கை (4(3)(a)), தாய்மொழிவழிக்கல்வி முறையை உயர்கல்வி (பல்கலைக்கழகம்) வரை உயர்த்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது. ஆனால் அது இன்றுவரை நிறைவேற வில்லை. தாய்மொழிகளின் உரிமைகளை வெறும் ஏட்டில்தான் எழுதி வைத்திருக்கிறோம்.

இந்தியக் குடிமக்கள் அனைவரின் ஒப்புதலோடு நிறைவேற்றப்பட்ட மொழிக் கொள்கை மற்றும் மொழித் திட்டம் என்று எந்தவொரு திட்டத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது. இதுவரை இந்திய அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள மொழிக் கொள்கைகள் அனைத்தும் ஒருதலைப் பட்சமானவை, பெரும்பான்மையோரின் விருப்பத்தினாலும், அமுத்தத்தினாலும் நிறைவேற்றப்பட்டவை. அங்கு சிறுபான்மையாகப் பேசப்படும் நூற்றுக்கணக்கான தாய்மொழிகளுக்கு இடமில்லை. இந்த நிலை மன்னர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து, மொகலாயர், ஆங்கிலேய காலனியாதிக்கம் வழி சுதந்திர இந்தியாவிலும் தொடர்கிறது.

காந்தியிலிருந்து மோடி வரையான பல தேசத்தலைவர்கள் இந்தியாவின் வளமாகவும், அடையாளமாகவும் விளங்கும் பல்வேறுபட்ட தாய்மொழிகளை, தேச விடுதலை, நாட்டின் வளர்ச்சி, பொருளாதார முன்னேற்றம், சமூகப் பிரச்சினைகள் போன்ற பிற காரணிகளோடு இணைத்தே பார்க்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும் போது, தேசியம், சமூகம், பொருளாதாரம்

சார்ந்த பிரச்சினைகள் முதன்மை பெற்று, அதனோடு தொடர்புடைய தாய்மொழியும், தாய்மொழியார்களின் உரிமையும் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் முதன்முதலில், சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக இந்தியர்களை ஒருங்கிணைக்க, காங்கிரஸ் ஒருமொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. பலதரப்பட்ட இந்திய மக்களை ஓரணியில் நிறுத்த காங்கிரஸாக்கு முதல் தடையாக இருந்தது பல்வேறுபட்ட தாய்மொழிகள். இந்தப் பிரச்சினையை காங்கிரஸின் இரு குழுக்களான மிதவாதமும், தீவிரவாதமும் நன்கு உணர்ந்திருந்தன. எனவே இந்தியர் அனைவருக்கும் பொதுவான ஒரு தொடர்பு மொழியாக இந்தியைப் பரப்ப முயன்றனர். சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் திலகர் மீது ஸ்ரப்பு கொண்டிருந்த சுப்பிரமணிய பாரதி 1908 மே 29-ஆம் தேதி திலகருக்கு எழுதிய சுடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: “சென்னை ஜனசங்கம் ஆதரவில் சென்னையில் ஒரு ஹிந்தி வகுப்பு துவக்குமாறு கேட்டு, கிருஷ்ணவர்மாவிடமிருந்து ஒரு சுடிதம் வந்துள்ளது. நாங்கள் ஏற்கனவே ஒரு சிறிய வகுப்பு துவக்கியுள்ளோம். போகப்போக அதில் நிறையப் பேர் கலந்து கொள் வார்கள் என நம்புகிறோம். அதனுடைய முன்னேற்றம் பற்றி பின்னர் தெரிவிக்கிறேன்.” இவ்வாறு பாரதி போன்ற தாய்மொழிப்பற்று மிகுந்த தேசியவாதிகள், தேச விடுதலை என்று வரும் போது, தாய்மொழிப் பற்றையும், தாய்மொழி உரிமையையும் விட்டுக் கொடுத்தார்கள். அதற்குக் கைமாறாக அவர்களின் தாய்மொழிக்கு இந்திய அரசு என்ன செய்தது?

காந்தி சுதந்திரத்திற்கு முன்பும்-பின்பும் ஒரு மொழிக் கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தார். 1918 மார்ச் 29-இல் இந்தாரில் நடந்த இந்தி இலக்கிய சம்மேனத்திற்கு தலைமை வகித்துப் பேசிய காந்தி இந்துஸ்தானியை தேசிய மொழியாக்க வேண்டும் என முன்மொழிந்தார். அவர் அதோடு நில்லாமல் பல காங்கிரஸ் மாநாடுகளிலும் அதனைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தக் காரணம், அப்போது வடத்தினியப் போராட்டக் குழுக்களில் விழுந்துகொண்டிருந்த இந்து மூஸ்லீம் பிளவைக் கட்டுப்படுத்தி சுதந்திரப் போராட்டத்தை வலுப்படுத்தவேயாகும்.

மேலும், இந்துஸ்தானியை முன்மொழிவதற்கு அவர் மூன்று காரணங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை:

1. இந்துஸ்தானி என்பது இந்துக்களுக்கும், மூஸ்லீம் களுக்கும் பொதுவானது,
2. தேவநாகரி எழுத்திலும், பாரசீக-அரபி எழுத்திலும் எழுதப்படுவது,
3. முழுமையான சமஸ்கிருதத் தாக்கத்திற்கோ, பாரசீகக் கடன் சொற்களுக்கோ ஆட்படாதது.

நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் பேசும் இந்தியாவின் தேசிய மொழியைத் தீர்மானிப்பதற்கு மொழிப் பிரச்சினையோ அல்லது சாதிப் பிரச்சினையோ கூட முக்கிய பங்கு வகிக்கவில்லை. மாறாக, மதப்

பிரச்சினையே முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. இந்தி யாவின் மொழிப் பிரச்சினை எவ்வாறு அனுகப்படுகிறது என்பதற்கு இது ஒர் உதாரணம்.

சிலர் மொழிப் பிரச்சினைகளை நாட்டின் வளர்ச்சியோடு இணைத்துப் பார்க்கின்றனர். இந்திய மொழிச் சூழலுக்கு சிறிதும் பொருந்தாத பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகள், சீனா, ஐப்பான் போன்ற ஆசிய நாடுகள், அமெரிக்கா போன்ற வளர்ந்த நாடுகளின் வளர்ச்சியை மட்டுமே முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, பலமொழிகள் பேசும் இந்தியர்களுக்கு எதிரான ஒருமொழிக் கொள்கையை ஆக்ரிக்கின்றனர். அதன் மூலம் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் பெரும்பான்மை இந்தியர் பேசும் ஒரு மொழியை (இந்தியை) இந்தியர்கள் அனைவருக்குமான பொது மொழியாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் உருவானது. இந்திய மொழிச் சூழலுக்குப் பொருத்தமில்லாத இந்தக் கருத்துதான் இந்திய மொழிக் கொள்கையில் இன்று வரை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. எனவே, இந்திய மொழிகள் அனைத்தையும் காக்கும் ஆக்கப்பூர்வமான நடவடிக்கையே தற்போதைய தேவை.

அழிந்துகொண்டிருக்கும் 197 இந்திய மொழிகளில் 95 சதவீதம் வடக்கிழக்கு மொழிகளும், இமயமலை மொழிகளுமாகும். மலைவாழ் மக்களின் மொழிகளே இங்கு முதலில் பலியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

- இன்று மலைவாழ் மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வரும் கல்வியும், பிற உதவிகளும் இந்தியிலேயே இருக்கின்றன.
- இந்தியை இந்தியாவின் அலுவல் மொழியாக முன் மொழியும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் ஆதரவோடு இவை அரங்கேற்றப்படுகின்றன. வடக்கிலும், வட கிழக்கிலும் வேகமாகப் பரவிக்கொண்டிருக்கும் இந்தியின் மேலாதிக்கத்தால் அப்பகுதி மக்கள் தங்கள் தாய்மொழியை இழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களின் தாய்மொழியைப் பேசுவோரின் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது.

- சிறுபான்மையான மலைவாழ் மக்களின் மொழியில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இம்மொழி இழப்பு, அட்டவணை மொழிகளான பெரும்பான்மை மொழியிலும் சிறிய அளவில் நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வாழும் ஒர் இந்தியத் தாயிடம் இருக்கும் தாய்மொழி அறிவு அவர்மகனிடம் இல்லை. எனவே தாய்மொழியின் தனித் துவத்தையும், தாய்மொழிக் கல்வியால் விளையும் பயணையும் பற்றிய விழிப்புனர்வு அவசியமாகின்றது. மொழிதான் மனிதனின் முதல் அடையாளம். இந்தியாவின் பன்முகத் தன்மை அதன் பல்வேறுபட்ட சாதியிலோ, மதத்திலோ இல்லை. நூற்றுக்கணக்கான அதன் தாய்மொழியில்தான் இருக்கிறது. எனவே, தாய்மொழி இழப்பு என்பது இந்தியாவின் பன்முகத் தன்மைக்கு இழுக்கு.

எதிர் ஒசை

ஆசிரியருக்கு,

வணக்கம். உங்கள் நூலகம் (ஏப்ரல் 2016) அட்டைப்படம் அருமை. ‘மனக்கோட்டம்’ தீர்க்கும் நூல் கட்டுரை இதமாக இருந்தது. வாசிக்கும் பழகும் அருகி வரும் நிலையில், வாசிப்பது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதைக் கட்டுரை விளக்கியது. வள்ளுவத்தில் மருத்துவமா மலைத்துப் போனேன், “தமிழ்” என்ற எழுத்தே இல்லாத திருக்குறளில், இத்தனை மருத்துவக் குணம்! ஆச்சரியம் மொத்தத்தில் ‘நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்’ இதழ் அல்ல அது என் நூலகம்.

ஞா.சி.வகாமி

சென்னை - 116

‘நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்’

இதழில் வெளியாகும்

**படைப்புகள் குறித்த கருத்துகள், விமர்சனங்கள்
வரவேற்கப்படுகின்றன.**

நூல்கள் அறிமுகம்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

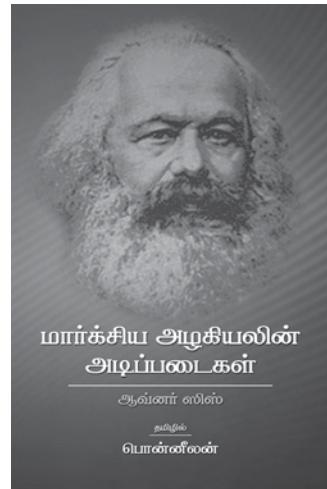
சோவியத் கலை லிக்கிய தத்துவ ஆய்வாளர்களில்
ஒருவரான ஆவனர் ஸில் எழுதி 1977ஆம் ஆண்டு மாஸ்கோ
முன்னேற்றப் பதிப்பகம் வெளியிட்ட ஆங்கில நூலை
எழுத்தாளர் பொன்னீலன் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

மார்க்சிய அழகியல் குறித்த முக்கியமான நூல்களில் ஒன்றாக
கவனம்பெற்ற இந்நால் இன்றளவும் தனித்த
சிறப்புமிக்கதாகவே தீகழ்கிறது.

மார்க்சிய அழகியலின்

அழப்படைகள்

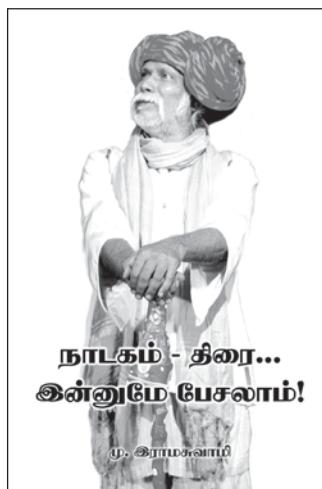
ஆவனர் ஸில்
தமிழில் - பொன்னீலன்
விலை: ரூ.285/-

மார்க்சிய அழகியலின்
அழப்படைகள்

ஆவனர் ஸில்

பொன்னீலன்

**நாடகம் - திரை...
இன்னுமே பேசலாம்!**

மு. இராமசவாமி

தமிழிலக்கிய நாடகவெளியில் பல காலமாகத் தொடர்ந்து செயலாற்றி
வரும் மு. இராமசவாமியின் இருபத்து ஒன்பதாவது நூல்.

ந. முத்துசாமி மற்றும் பேராசிரியர் சே. இராமானுஜம் ஆகியோர்

நாடக இயக்கம் பற்றிய கட்டுரைகளுடன் காக்காமுட்டை,
இறுதிச்சுற்று மற்றும் பாகுபவி ஆகிய திரைப்படங்களைப் பற்றிய
கட்டுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன.

நாடகம் மற்றும் திரைத்துறை குறித்த இக்கட்டுரைகள் கலை
நாடகம் - திரை... இக்கிய விமர்சனத் துறைக்கு மேலும் சிறப்பு சேர்ப்பவை.
இன்னுமே பேசலாம்

மு. இராமசவாமி

விலை: ரூ.70/-

எளிய நடையில் கச்சிதமான மொழியில் பல்வேறு தளங்களில்
இயங்கும் கவிதைகளை எழுதிய இந்நாலாசிரியர் தஞ்சை
மண்ணைச் சேர்ந்தவர். கல்லூரிப் பேராசிரியரான இவரின்
கவிதைகளில் அனுபவமும் ஆழமும் அழகுணர்ச்சியோடு
வெளிப்படுகிறது.

சமூகப் பொறுப்புணர்வோடு எழுதப்பட்டுள்ள உயிர்ப்புமிக்க
இக்கவிதைத் தொகுப்பை பொ. திராவிடமணி
வெளியிட்டுள்ளார்.

மடை தீறந்து
பொ. திராவிடமணி
விலை: ரூ.75/-

நியூ செஞ்சரியின்

நூல்கள் நூல்கள்

நம் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் பல காலமாக வழக்கத்திலிருந்து வந்த ‘தேவதாசி முறை’, ‘பெண்ணையைமைத்தனம்’ - போன்றவற்றுக்கு எதிராக எழுந்த கலகக்குரல்கள் மிகவும் குறைவு. இதை நாம், நம் கடந்தகால வரலாற்றைப் - புரட்டிப் பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். எங்கெங்கு காணினும் வியாபித்துக் கிடக்கும் இந்தக் கொடுமைக்கு எதிராக நாட்டில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக மெல்லிதாகக் கேட்ட சில கலகக்குரல்களைத் தவிர்த்தால் இவற்றுக்கு எதிராக நம் நாட்டில் பெரிய அளவில் எதுவும் நடைபெற வில்லை என்றே சொல்லலாம்!

இவற்றுக்கு மாறாக, ‘இவை நம் சமூகத்தில் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், இந்த வழக்கம் சமூகத்தில் காலம் காலமாக இருந்து வருவது இது, மேலும் தொடர வேண்டும்’ என்ற குரல்களும் கூட ஒங்கி ஒலிப்பதைக் (சமூகத்திலும், ஏன் கலை இலக்கியங்களிலும்கூட) கேட்க முடிகிறது.

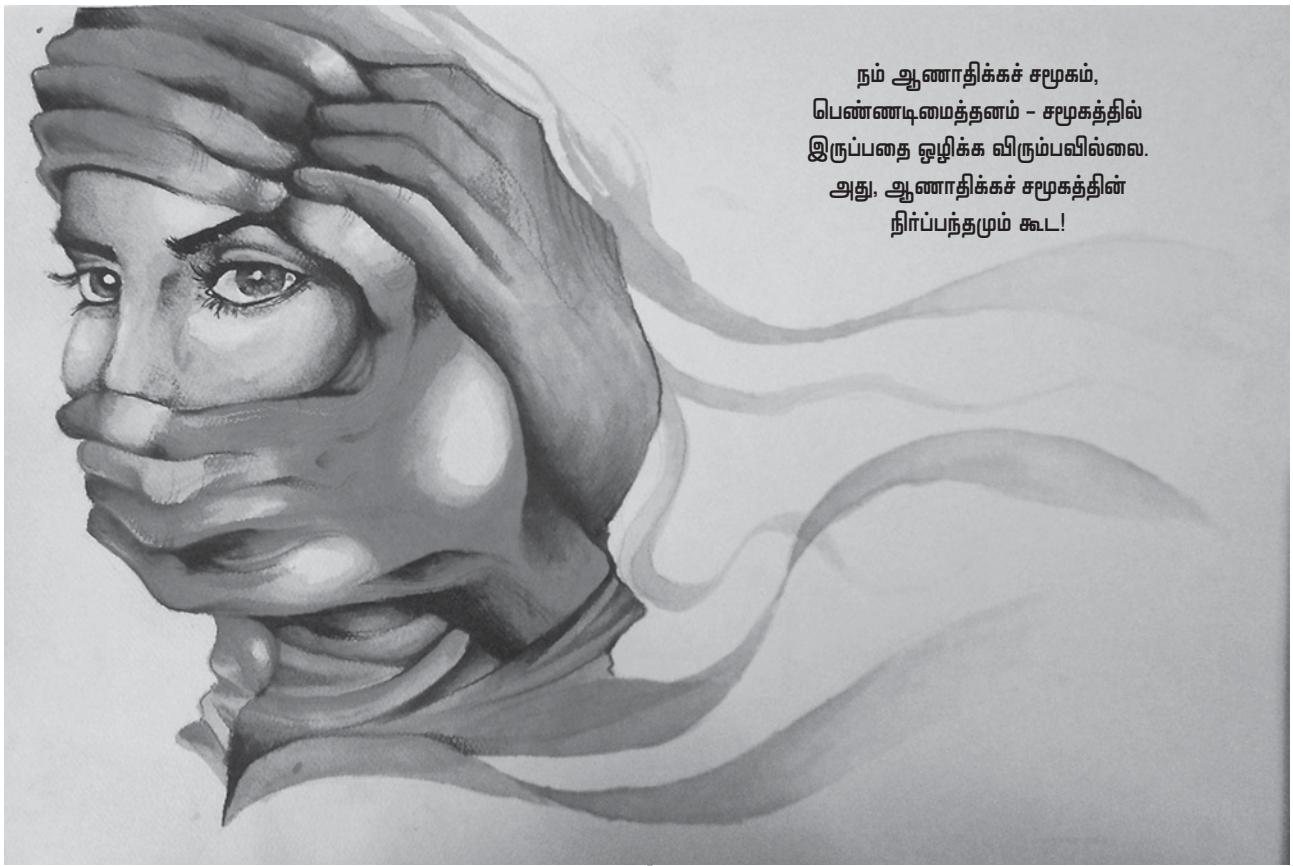
நடைமுறை வாழ்க்கையில் இன்றும் கூட இந்த வழக்கம் (பெண்களை அடிமைகளைப்) போல் நடத்துவது, பாலியல் வன்முறை, குடும்பத்திற்குள்ளே பெண்களுக்கு இரண்டாவது இடமளிப்பது, பாலியல் தொழில், உடன்கட்டை ஏறுதல், போன்றவை வெளிப்படையாகவும் நம் சமூகத்தில் காணப்படத்தான் செய்கிறது.

டாக்டர் அம்பேத்கரும் பெண் விடுதலைக் கருத்தும்

◆ ஏ.எம்.சாலன்

அன்றைய நிலவுடைமைக் காலத்தில் பெருங்கோயில்களில் ‘தேவதாசிமுறை’ இருந்துவர அரசு ஒப்புதல் வழங்கியிருந்தது. மன்னர்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான இளம் பெண்களை உடனிருக்க, அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துச் செல்லலாம்! அந்த விஷயத்தில் இன்றும் கூட நாம் ஒன்றும் மோசம் இல்லை. பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற மாநகரங்களில் விபச்சாரத்தை அரசு ஊக்கப்படுத்தி வருகிறது. இம்மாதிரி நடவடிக்கைக்கு எதிராக அரசு எந்தவித சட்ட நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்வதில்லை. எது, எப்படியே நம் ஆணாதிக்கச் சமூகம், பெண்ணையைத்தனம் - சமூகத்தில் இருப்பதை ஒழிக்க விரும்பவில்லை. அது, ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் நிரப்பந்தமும் கூட!

நம் ஆணாதிக்கச் சமூகம்,
பெண்ணடிமைத்தனம் - சமூகத்தில்
இருப்பதை ஓழிக்க விரும்பவில்லை.
அது, ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின்
நிர்ப்பந்தமும் கூட!

ஓரு காலகட்டத்தில் உயர்சாதி இந்துக்களில் கல்வியறிவு பெற்ற சமூக சீர்திருத்தவாதிகளில் சிலர் பெண்கள்வி, விதவை மறுமணம் போன்ற வற்றுக்கு ஆதரவாக எழுப்பிய கலகக் குரல்களும், இயக்கச் செயல்பாடுகளும் அவர்களுடைய மறைவுக்குப் பிறகு அடியோடு நின்று போனது. அப்படியே அவர்கள் தொடங்கி வைத்த இயக்கங்கள் இருந்தாலும் கூட அவை பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கு எதிராகக் கலகக்குரல்களை எழுப்புவது கிடையாது.

தலித் போராளியான டாக்டர் அம்பேத்கர் இவற்றுக்கு எதிராக உரக்கக் குரல் கொடுத்த தோடு, அவற்றிலிருந்து பெண்கள் விடுதலை பெற்று (குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள்), எவ்வாறு வாழுவேண்டும் என்றும் சுட்டிக் காட்டினார். அவர் வெறும் மேடைப் பிரசங்கத் துடன் நின்று விடாமல் நடைமுறை வாழ்க்கையில் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு இறங்கிச் சென்று, நேருக்கு நேர் சந்தித்து, பல சிறந்த கருத்துக்களையும் அவர் வழங்கினார்.

பெண்ணடிமைத்தனமும், பாலியல் தொழிலும் சமூகத்தில் ஒரே மாதிரியாக நிகழ்வதில்லை. உயர் சாதியினரில் ஒரு வகையாகவும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் இன்னொரு வகையாகவும் வழக்கத்தில் இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

சாதிய ரீதியாக இந்த இரண்டு பிரிவினரையும் தரம்பிரித்து, டாக்டர் அம்பேத்கர் ஆய்வில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

ஓரு இடத்தில் டாக்டர் அம்பேத்கர் கீழ்க் கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார். “இந்திய சமுதாயத்தைத் தவிர வேறு எந்த நாகரீக சமுதாயத்திலும், நாகரீகமற்ற பழங்காலத்திற்குரிய மிச்ச சொச்ச சின்னங்கள் நிலவி வருவதைக் காணமுடியாது,” (பாபாசாகேப். டாக்டர். அம்பேத்கர் நால் தொகுப்பு: தொகுதி-1, பக்கம்- 11)

ஆம்; அது நாற்றுக்கு நாறு உண்மைதான். அவருடைய இந்த வரையறையை நம் நாட்டுப் பெண்கள் விஷயத்தில் பொருத்திப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். திருமணமான ஒரு பெண்ணின் கணவன் இறந்ததும், அவளையும், அவனோடு வைத்து எரிக்கும் வழக்கம் உலகில் வேறு எங்கு காணமுடியும்? ‘சமூகத்தில் ஒரு ஆண் இறந்ததும், எண்ணிக்கையில் அதிகமாகக் காணப்படும் பெண்ணுக்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். இல்லையெனில் அவன், தன் இன ஒழுக்கத்தை மீறிக் கலப்புமணம் செய்துகொண்டு, அவளது குழுவின் அகமணப் பழக்கத்தைச் சீர்க்குலைத்து விடுவான்’.

நம் நாட்டில் கணவன் இறக்கும் போது பெண் களின் எண்ணிக்கை தேவைக்கு மிகுதியாகிறது.

அவர்களுக்கு இன்னும் வாழ்நாட்கள் மீதம் இருக்கின்றன. உணவைப் போன்று, மனித உயிர்களுக்கு உடல் தேவையும் இருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றிக் கொள்ள ஆணுக்குப் பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஆணும் தேவை. ஆனால், கணவன் இறந்து போனான்! நல்லதோர் வீணை. அதை என்ன செய்வது? நலங்கெடப் புழுதியில் ஏறிய முடியுமா? உயர்சாதி இந்துக்களின் வழக்கப்படி அதை ‘நலங்கெடப் புழுதியில் ஏறிய வேண்டும்’, என்பதே.

‘சாதியின் அகமண வழக்கத்தைக் காப்பாற்று வதற்காக அவளுக்கு இருவேறு வழிகளில் முடிவு கட்டலாம்!’

‘முதலாவது, இறந்துபோன அவளுடைய கணவனை எரிக்கும் ஈமச்சிதையிலேயே அவளையும் சேர்த்து எரித்து, இல்லாமல் செய்து விடுவது.’

‘இரண்டாவது வழி, எஞ்சியுள்ள வாழ்நாள் முழுவதும் அவளை விதவையாக்கி, வற்புறுத்தி வைப்பது. பிற விளைவுகளைக் கருதிப் பார்க்கும் போது, விதவையாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதை விட அவளை எரித்து விடுவதே நல்ல தீர்வாக அமையும்.’

‘இந்து சமூகம், ஒரு பெண்ணிடம் ஈவு, இரக்கம் இல்லாமல் ஏன் இப்படி நடந்து கொள்கிறது?’

அதற்குரிய விடையை டாக்டர் அம்பேத்கர் வழங்குகிறார்.

‘... இப்படிச் செய்வதால் (அப்பெண்) தன் சாதிக்கு உள்ளேயோ, வெளியேயோ மறுமணம் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய பிரச்சினை தீர்ந்து போகிறது. அதனால், அவளைக் கட்டாயப்படுத்தி விதவையாக வைத்திருப்பது, எரித்துவிடுவதை விட மேலானது’.

டாக்டர். அம்பேத்கர் மேலும் தொடர்கிறார்:

‘இந்து சமூக அமைப்பின் இயக்கம் குழப்பமாகத் தோன்றினாலும் அந்தச் சமூகம் மனைவிக்கென அமைந்த மூன்று தனித்தன்மைகள் கொண்ட வழக்காறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.’

1. ‘சதி அல்லது இறந்துபட்டக் கணவனின் உடலோடு அவன் மனைவியையும் சேர்த்து எரித்தல்.’

2. ‘விதவை மறுமணம் புரிந்து கொள்ள முடியாதவாறு தடுத்து, கட்டாயப்படுத்தி விதவைக் கோலம் பூண வைப்பது.’

3. ‘பேதை (சிறுபெண்) மணம் - ஆக, சாதிக்குச் சாதி, குலத்துக்குக்குலம் பெண்ணிடமைத் தனம் வேறுபட்ட நிலையில் காணப்படுகிறது,’

என்று டாக்டர் அம்பேத்கர் வரையறுத்துக் காட்டுகிறார்.

இனி, தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தைச் சேர்ந்த பெண்களின் நிலையினையும், அவர்கள் வாழ்க்கையையும் கூர்ந்து கவனித்த டாக்டர் அம்பேத்கர், அவர்களை விமர்சிப்பதோடு அவர்கள் முன்னேற சில கருத்துக்களையும் முன் வைக்கிறார்.

1936, ஜூன் மாதம் 16-ஆம் தேதி இரவில், ‘தேவதைகளுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமாகச் சேர்த்து போயா பாவாடியிலுள்ள தாமோதர் ஹாலில் வைத்து, ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடத்தப் பட்டது.

இந்தப் பகுதியில் அதிகமாக வசித்து வந்த வர்கள் முரளிகள், ஜோக்தினிகள், தேவதாசிகள் போன்ற சபிக்கப்பட்ட வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். அனைவரும் தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தைச் சேர்ந்த ஏழை- எளிய மக்கள். இப்பெண்கள் வேலை இல்லாததினால் தங்கள் குடும்பத்தை நடத்திக் கொண்டுபோவதற்காகவும், வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவும் வேண்டி பாலியல் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். அங்கே மஹர் சமுதாய மக்கள் நடத்திய மாநாட்டிற்குப் பிறகு, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்த மக்கள் தங்கள் நிலைமைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார்கள். பின்னர், அவர்களும் இந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்ட ஆண்களும் சுயமாகக் கூடிக் கலந்து பேசி, ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடத்தவும், அதில் கலந்து கொள்வதற்காக வேண்டி டாக்டர் அம்பேத்கரை அழைத்து, தங்கள் எதிர்காலம் பற்றி உபதேசம் கேட்கவும் தீர்மானித்தார்கள். இதன் அடிப்படையில் ஜூன் மாதம் 16-ஆம் தேதி பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அதில் ஏராளமான பெண்களும் (குறிப்பாக பாலியல் தொழிலாளிப் பெண்கள்), ஆண்களும் கலந்துகொண்டனர்.

அந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் டாக்டர் அம்பேத்கர் ஆற்றிய அந்த உரையை, அவர் மேடைகளில் ஆற்றிய உரைகளிலேயே மிகச்சிறந்த உரை என்றுகூடக் குறிப்பிடலாம். அதன் உள்ளடக்கம் பின்வருமாறு:

“நான் உங்களிடம் சொல்கிறேன், நீங்கள் பழைய மாதிரியே மஹர் சாதியினரைக் கேவலப் படுத்தும்படியான கீழ்த்தரமான தொழிலை விட்டுவிடவில்லையென்றால், நாங்கள் ஆயிரம் ‘சுயம் சேவகர்’ (டாக்டர். அம்பேத்கரின் ஆதாராளர்கள்) காமாடிப்புரைப் பகுதிக்கு வந்து, உங்களைத் துரத்தித் துரத்தி அடிப்போம்.

பெண்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் சமூகத்தில் அலங்காரம் என்று நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நம் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரும் பெண்களின் கற்புக்கு மிகப் பெரிய அளவில் மதிப்பளித்து வருகிறார்கள். தான், திருமணம் பண்ணிக் கொள்ளப் போகும் பெண், நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவளாக இருக்க வேண்டும் என்று நம் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் விரும்புகிறான். அந்தமாதிரிப் பெண் கிடைப்பதற்காக வேண்டி, அவன் படாதபாடு படுகிறான். காரணம் அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்களுடைய குழந்தைகள், குடும்பம், குலம்-கோத்திரம் போன்றவைகளின் பெருமை சமூகத்தில் பெண்களின் நடத்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டே கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று. பெண்களைப் பொறுத்த வரை இவ்வளவு பெருமைகள் உள்ளன.

ஆனால் ,
காமாடிப்புரையிலுள்ள வாழ்க்கையானது , தாழ்த்தப்பட்ட சாதி மக்களுக்கும் , பெண்கு வத்திற்கு மகளங்கம் ஏற்படுத்துவதாக உள்ளன . ஆகையினால் உங்களுடைய பெண்களுக்கு சமூகத்தில் என்ன மதிப்பு இருக்கிறது ? இதைப் புரிந்து கொண்டு இந்தநாற்றமடிக்கும் வாழ்க்கையை வேண்டும் . அசாதியின் அமீட்டுருவாக்கம் செ

ஒருவேளை நீங்கள் இவ்வாறு சிந்திக்கலாம்! ‘இது, நம்முடைய நிரந்தரமான வருமான மார்க்கம் அல்லவா, என்று. அது மட்டுமல்ல; இதனால் எவருடைய உதவியையும் எதிர்பார்க்காமல் வாழ்க்கையை சுகமாக முன்னோக்கி நடத்திக் கொண்டு போகவும் முடியும். நமக்கு வேலை செய்பவர்கள் உண்டு; சுகபோகங்கள் உண்டு. இந்த

சுக்போகங்கள் இருக்க, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்,
- இவ்வாறெல்லாம் நீங்கள் நினைக்கலாம்.

நான், உங்களிடம் இந்த வெட்கங்கெட்டத்
தொழிலை கைவிடச் சொல்லும் அதே வேளையில்,
இன்னொரு விஷயத்தையும் சுட்டிக் காட்ட
விரும்புகிறேன்.

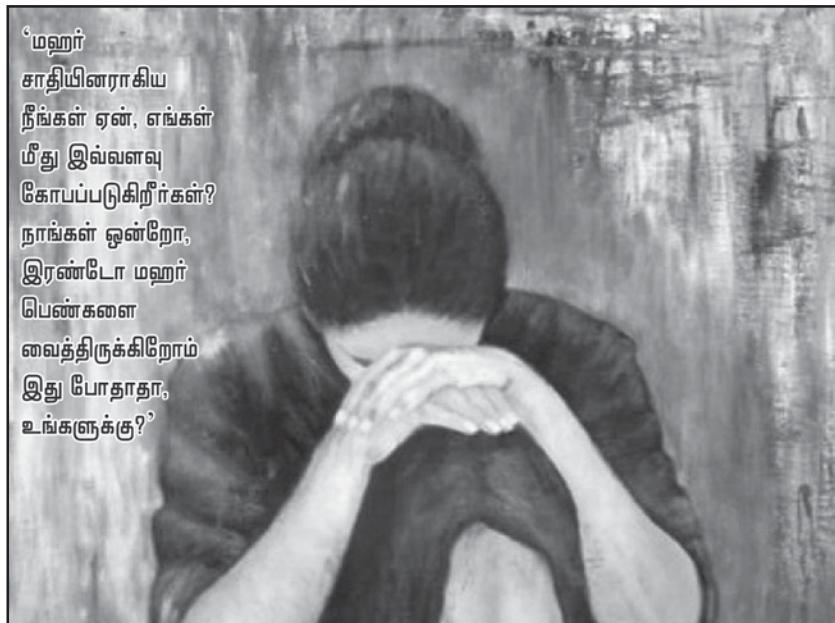
நீங்கள் பிழைப்பதற்கான வேறொரு தொழிலுக்
குரிய உத்தரவாதத்தை நான் ஏற்றெடுக்கப் போவ
தில்லை. இன்று ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள்
தரித்திரத்தில் வாழும் ஆண்களைக் கட்டிக்கொண்டு
சொல்லொண்ட வகையில் வறுமையில் வாழ்ந்து
கொண்டிருக்கிறார்கள். பசியைப் போகக் அவர்கள்
பல கஷ்டங்களை சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்.
ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் தொழிற்சாலை
களிலும், மில்களிலும் எல்லாக் கஷ்டங்களையும்
பொறுத்துக்கொண்டு வேலை செய்து தங்கள்
பிள்ளைகளின் அரைவயிற்றுப் பாட்டுடன் தங்கள்

காலத் தைத்
 த ள் வி க்
 கொண்டிருக்
 கிறார்கள்.
 ஆனால்,
 அப்பெண்
 களெல்லாம்
 உங்களைப்
 போன்று
 பாவியல்
 தொழிலில்
 இறங்குவது
 கிடையாது.
 அவர்களெல்
 லாம் ஏன்,
 அந்தத்
 தொழிலில்
 இரங்கவுகில்லை?

பிற தொழிலாளிப் பெண்கள் அப்படிக் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கக் காரணம் என்ன?

நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மகாபாரதத்திலுள்ள ஒரு கதையை நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். சுது விளையாட்டில் தோற்றுப்போன பாண்டவர்கள் மரவுரியும், மான் தோலும் அணிந்து கொண்டு வனவாசம் போனார்கள். அவர்களோடு அதே உடையில் திரெளபதியும் இருந்தார்கள். இதைக்கண்ட கௌரவத் தலைவனான துரியோதனன் அவளிடம் சொன்னான்.

‘நீ, என் இந்த முட்டாள்தனமான கணவர் கஞ்சன் சேர்ந்து உன் வாழ்க்கையைப் பாழ்க்கப்

போகிறாய்? உனது அழகான மேனியை நீ, ஏன் நோகடிக்கப் போகிறாய்? நீ, என்னோடு வா? நான், உன்னை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்கிறேன். உனக்கு ஒருபோதும் கவலை ஏற்படாது' என.

அந்த வேளையில் திரெளபதி துரியோதனனுக்கு அளித்த மறுபதிலை நீங்கள் கேட்க வேண்டும். அவள் சொன்னாள்: ‘எனக்கு நேர்மையான வழியில் வாழ்ந்து கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி போதும். சீர்கெட்ட முறையில் வாழ்ந்து கிடைக்கும் சுகம் எனக்குத் தேவையில்லை. அரண்மனை வாழ்வை விட என் கணவர்களுடன் சேர்ந்து வாழும் வனவாச வாழ்வே மேலானது’ என்று.

- இதே லட்சியத்தை நீங்களும் உங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஏன், கஷ்டப்படுவதற்குப் பயப்படுகிறீர்கள்? கிராமங்களுக்குச் சென்றோ, அல்லது வேலைவாய்ப்புள்ள வேறு பல இடங்களுக்குச் சென்றோ வேலை செய்து பிழைத்துவரும் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களைப் போல் உங்களால் உழைத்து வாழ முடியாதா? நீங்கள் ஏன், இப்படிப்பட்ட கேவலமான தொழில் செய்து சாதிக்கு களங்கம் ஏற்படுத்துகிறீர்கள்? இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு மஹர் சாதி மக்களுக்கு எவ்வளவு இழிவான கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று ஒரு வேளை உங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், உங்களால் நாங்கள் ஓவ்வொரு நிமிடமும் தலை குனிந்து நடக்க நேரிடுகிறது.

கொஞ்ச வருடத்திற்கு முன்னால் காமாடிப் புரைக்கு ஒரு கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக வேண்டி போயிருந்தேன். அங்கே கல்வியறிவைப் பற்றிப் பேசும் போது குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அரசு கல்வி விஷயத்தில் இசுலாமியர்களுக்கு அளித்துவரும் உதவியை நமக்குச் செய்வதில்லை என்று. அது, உண்மையுங்கூட!

அந்த இடத்திலிருந்த இசுலாமியர் ஒருவர் என்னிடம் கேட்டார்: ‘மஹர் சாதியினராகிய நீங்கள் ஏன், எங்கள் மீது இவ்வளவு கோபப்படுகிறீர்கள்? நாங்கள் ஒன்றோ, இரண்டோ மஹர் பெண்களை வைத்திருக்கிறோம் இது போதாதா, உங்களுக்கு?’ என்று.

அந்த குத்தல் மொழிக்கு நான் மறுபதில் சொல்லவில்லை. ஆனால், அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு நான், எந்த அளவுக்கு மனவேதனை அடைந்திருப்பேன் என்று கற்பனை பண்ணிப் பாருங்கள். உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரைக்கும் வேதனை படர்வதற்கான காரணம், உங்கள் காமாடிப்புரை வாழ்வதான்!

அதனால் நான், உங்களிடம் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நீங்கள் நல்ல மஹர் சாதி மக்களாக சமூகத்தில் வாழ வேண்டுமானால், நீங்கள் செய்து வரும் இந்த வெட்கங்கெட்டத் தொழிலை இப்போதே அடியோடு தூக்கி எறியுங்கள். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டார்கள் ஆனால் நீங்கள், எங்களோடு வரவேண்டாம்! நாங்கள் உங்களை அனுமதிக்கவும் மாட்டோம்!

இவ்வளவு சொன்னதுக்குப் பிறகும் கூட, நீங்கள் இந்தத் தொழிலை கைவிடவில்லை யென்றால், நான் உங்களை இங்கேயிருந்து தூத்தியடிக்காமல் விடமாட்டேன்.

எனவே நீங்கள் உடனே, ‘இந்த வாழ்வை விட்டுத் தொலையுங்கள்.’

- டாக்டர் அம்பேத்கர் தன் உரையை முடித்தும் அங்கே கூடியிருந்த பெண்கள் அனைவரும் அதைக் கேட்டு பூரித்துப் போனார்கள். அவரது உரையானது, அப்பெண்களுக்கிடையே ஆவேச உணர்வை கிளப்பிவிட்டிருந்தது. [‘ஜனதா’ நாளிதழ், ஜூலை, 1936].

ஆக, மேற்கண்ட விஷயங்களிலிருந்து சில கருத்துக்களைப் பெற முடிகிறது.

1. ஏற்றத்தாழ்வை தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சாதியமைப்பையும், இந்துமதத்தையும் மிகக் கடுமையாக விமர்சித்த டாக்டர் அம்பேத்கர் சாதி பேதம் பார்க்காமல் பெண் விடுதலைக் காகவும் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்.

2. பெண் விடுதலைக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதில் இந்திய சாதியமைப்பும், இந்து மதமும், முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

3. இனவிருத்திக்குக் காரணமாக இருக்கும் பெண்ணுக்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டதற்கான முக்கிய காரணம், நாகரீகமற்ற பழங்காலத்திற்குரிய பண்பாடு மிச்ச சொச்சங்களைப் பாதுகாத்து வரும் குலம் - கோத்திரங்கள் அழிந்து விடாமல் இருக்கவும், அவற்றின் ஒழுக்கம் சீர்குலைந்து சாதிக்கலப்பு ஏற்படாமல் இருக்கவே!

4. ஓவ்வொரு பெண்ணும் (பாலியல் தொழி லாளிப் பெண்கள் உட்பட) உழைப்பில் ஈடுபட்டு வாழ்வில் முன்னேற வேண்டும்.

5. ஆண்களும் பெண்களும் சமத்துவமாக வாழவேண்டும்.

இன்று பரவலாகப் பேசப்படும் அம்பேத்கரியத்தியலில் இவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்!

நூல்கள் அறிமுகம்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

2012 முதல் 2014 வரை மார்க்ஷிய ஆய்வறிஞர் எஸ்.வி.ஆர் பல்வேறு இதழ்களில் எழுதிவந்த கலை கையெழுத்துப் படிகள் குறித்த முக்கியமான உலகளவிய அரசியல் நிகழ்வுகளை ஓரர்டியும் கட்டுரைகளுடன் ஹிட்லர், மண்டேலா, டிராட்ஸ்கி பற்றிய கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சர்வதேச அளவில் கருத்து சுதந்திரத்துக்கு எதிரான குழல்களையும் அந்த காலகட்ட படைப்புகளையும், கருத்துநிலைகளையும் விரிவாகப் பேசுகிறது நூலின் தலைப்புக் கட்டுரை.

**எழுத்துகளை எளித்தல்
கருத்துகளை ஒடுக்குதல்**

எஸ்.வி.ராஜிதாரை

விலை: ரூ.300/-

**வேதியியல் மேதை முதல்
விஞ்ஞான வித்துக்கார வரை**

பி.தயாளன்

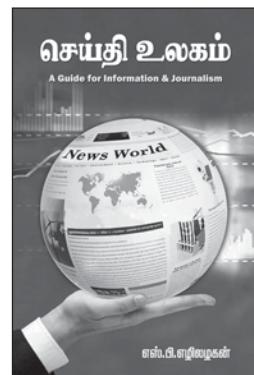
விலை: ரூ.120/-

அறிவியல் அறிஞர்களைப் பற்றியும் அவர்களது பல்வேறுவகையான அரிய கண்டுபிடிப்புகளையும் அறிமுகம் செய்யும் நூல்.

அறிவியல் புவியியல் கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞானத் துறைகளில் பல்வேறு சாதனைகளை நிகழ்த்திய 37 அறிஞர்களை அறிமுகம் செய்யும் இந்நால் எளியநடையில் அழகுதமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நாலை எழுத்தாளர் பி.தயாளன் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

ஊடகத்துறை குறித்த பல்வேறு விவரணைகளையும் தகவல்களையும் விரிவாகப் பதிவுசெய்துள்ள ஒவ்வொரு காத் தீகழும் இந்நாலை தமிழக அரசின் செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறையின் கூடுதல் இயக்குனராகப் பணியாற்றி வரும் எஸ்.பி.எழிலழகன் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

எளிய தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நால் ஊடகத்துறையை அறிந்துகொள்ள விரும்புவார்களுக்கு மிகச்சிறந்த கையேடாகும்.

செய்தி உலகம்

எஸ்.பி.எழிலழகன்

விலை: 190/-

சங்ககால திணைக்குடிகள்

(மூல்லைத் திணை
பற்றிய மானிடவியல் கருத்தாக்கம்)

◆ முனைவர் கோ.சதீஸ்

1. இலக்கிய மானிடவியல் Literary Anthropology

மனிதனோடு தொடர்புடைய அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கிய துறையாக மானிடவியல் விளங்குகிறது. இலக்கிய மானிடவியல் என்பது மானிடவியலில் தற்போது வளர்ந்து வரும் ஒரு புதுத் துறையாகும். இவ்வகையான ஆய்வுகள் மேலெநாடுகளில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கிவிட்டாலும், தமிழில் மிகச்சில ஆண்டுகளாக இவ்வகையான ஆய்வுப் போக்கு வளர்ந்துவருகிறது. குறிப்பாக பக்தவத்சலபாரதியின் பாணர் இனவரைவியலைக் குறிப்பிடலாம். மானிடவியல் ஆய்வுகளைச் சங்க இலக்கியங்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என நகர்த்தியவர் பேராசிரியர் இரா.கோதண்டராமன் அவர்கள். இதனை பக்தவத்சலபாரதி தன்னுடைய மானிடவியல் கோட்பாடுகள் என்னும் நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (ப. xi) இலக்கிய மானிடவியல் என்னும் பயில்துறையை ஆழமாகவும் விரிவாகவும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் (ப. xi) என்றும் அம்முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கியத்தின் வழி மானிடவியல், மானிடவியல் வழி இலக்கியம் என்னும் இருவழிப் போக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் இலக்கியத்திற்கும் சமூகம், பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கிடையிலான உறவுகளை விளக்கவும்

பல்புலம் சார்ந்த அறிவு இன்றியமையாதது. இதற்கு மானிடவியல் மிகவும் துணை புரியக்கூடியது. இலக்கியத்தின் வழி பண்பாட்டை அறிந்துகொள்ள இயலும் என்பது அண்மைக்காலக் கருத்தியலாகும். இலக்கியங்கள் தொல்லியல்சார் மானிடவியல் (வரலாற்று மானிடவியல்) தரவுகளாகக் கருதப் படுகின்றன. இந்தப் பின்புலத்தில் இலக்கிய மானிடவியல் என்னும் தனித்துறை தற்போது வளர்ந்து வருகிறது. தொல் சமூகப்பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய இத்துறை பயன்படுகிறது.

2. திணைச்சமூகம் / திணைப்பண்பாடுகள்

சங்ககாலச் சமூக அமைப்பு நிலப்பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைத் ‘திணைச் சமூகம்’ என்னும் சொல்லாடல் மூலம் குறிக்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலவரையறைக்கு உட்பட்ட பகுதியில் வாழும் மக்களைத் திணைச் சமூகம் என்றும் அம்மக்களின் வழக்கங்களைத் திணைப் பண்பாடு என்றும் அழைக்கிறோம். இதற்கு இலக்கியத் தரவே அடிப்படையாக அமைகிறது. இவை தவிர பிற சான்றுகளும் உள்ளன. நடுகற்கள், காசுகள் போன்ற சான்றுகள் இலக்கியத்திலும் கிடைக்கின்றன. இன்று வரை கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் திணைச் சமூகத்தின் பண்பாடுகளை ஓரளவு மீட்டுருவாக்கலாம்.

3. மூல்லைத் தினை தொடர்பான ஆய்வுகள்

மூல்லைத் தினை தொடர்பான ஆய்வுகளில், இரு வகையான ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடலாம். மு.வரதராசன் அவர்களுடைய மூல்லைத் தினை என்னும் இலக்கியக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அமைந்த ஆய்வும், கா.சிவத்தம்பியின் மூல்லைத் தினையின் பொருளாதார நடவடிக்கை குறித்த ஆய்வும் மிக இன்றியமையாதவை.

4. மூல்லைச் சூழல்களும் தினைக்குடியும்

மூல்லைக் காடுகளை ஒட்டியமைந்த மேய்ச்சல் நிலம் (pastoral land). பிடவும் முஸ்துர் (மூல்லைக்கலி 1) செங்காந்தன்டு காயாம்பு கோங்கின் முதிரா இளமுகை (மூல்கலி 17), கொன்றை, காயா, வெட்சி, பிடவும், மூல்லை, கஞ்சாங்குல்லை, குறுந்தம், கோடல், பாங்கர், பல மஸ்ரகளை மாலையாகச் (ஆண் / பெண்) குடுகின்றனர். கதிர் அறுக்கும் போது குறும்பூழப் பறவை கடம்பின் மலர் போன்று இருந்து தன் குஞ்சுகளைத் தழுவி எடுத்துக் கொண்டு காட்டில் சென்று தங்கும் மூல்லை நிலம்.

மானிடவியல் வலியுறுத்தும் மனிதவாழ்வின் படிநிலைகள் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்டுவிட்டன. (Ramachandra Ditshidar, 1936:176). உலகில் மனிதன் தோன்றிய நாள்தொட்டு தென்னிந்தியா இருந்து வந்துள்ளது. மனிதன் ஒரு நிலப்பகுதியிலிருந்து மற்றொரு நிலப்பகுதிக்கு ஒன்றான்பின் ஒன்றாக இடம் பெயர்ந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் சென்று அவ்வெற்றிற்குரிய பண்பாட்டுப் படிநிலைக் கட்டங்களைக் கடந்தனர். (Sirinivasa Iyankar 1925: 72). தென்னிந்திய மக்கள் தொடக்காலத்தில் மலைகளிலிருந்து, அடத்தியான வனங்களுக்கும் அதன்பின், வளமிக்க சமவெளிகளை நோக்கியும், கடல்சார் பகுதிகளை நோக்கியும் சென்ற வரலாற்றுப் புலப்பெயர்வுகளை (human migration) நானிலப் பிரிவு வகைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன எனக் கமில் சுவலபில் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் புதிய கற்கால வேடுவனாகத் தொடங்கி இடைப்பட்ட காலத்தில் கால்நடை பராமரிப்போனாக வாழ்ந்து நிலைத்த குடியிருப்புடைய குடியானவனாகவும் செம்படவனாகவும் மாறிய வளர்ச்சி இதைப் பிரதிபலிக்கிறது (Tamil Poetry 2000 year ago, Tamil Culture, Vol. 10, No.1 1960 by சிவத்தம்பி. 2003:161) எனக் கமில் சுவலபில் குறிப்பிடுவதை சிவத்தம்பி சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இவ்வகையான வரலாற்று இடப்பெயர்வு பற்றிய கோட்பாடு, சமூகப் படிநிலை வளர்ச்சி பற்றிய கருத்தாக்கங்களுடன் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கப் பட்டதினால் ஏற்பட்ட சூழப்பமாகும். 1750களில் இர்காட் The Historical progress of Human mind என்னும் நூலில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி உலகம் முழுவதும் மனித படிநிலை வளர்ச்சிகள் மூன்று நிலைகளில் பரிணமித்தன.

மனித வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம்

(Subsistence Economy)

1. வேட்டை வாழ்க்கை
2. ஆயர் வாழ்க்கை
3. வேளாண் வாழ்க்கை

வேட்டைச் சமூகம், மேய்ச்சல் சமூகமாக மாற்றம் பெற்றது. மேய்ச்சல் புலப்பெயர்வுகளின் மூலம் வேளாண் மையில் ஈடுபட்டனர். இவ்வகையில் வேளாண் சமுதாயம் வளர்ந்தது என்று குறிப்பிடுவது பொருந்தும்படி இல்லை. எவ்வகை நிலமாக இருந்தாலும் அதில் வாழ்ந்த மனிதன் தொடக்கத்தில் வேட்டையும் அதன்பின் காலப் பரிமாணத்தில் நிலம்சார் சூழல்களையும் பருவகால அறிவையும் பெற்று அந்தநிலத்தில் உள்ள மிகுதியான பொருள்களைக் கொண்டே தன்னுடைய (subsistence economic) பொருளாதார நடவடிக்கைகளை வளர்த்துக் கொண்டனர். நிலையான இடத்தில் வாழ்ந்து வேளாண்மை செய்து பின் நெய்தலுக்குப் பெயர்ந்தார்கள் என்றால் பொருளாதாரத்தில் நெய்தல் எவ்வகையில் உயர்ந்திருந்தது என்பது கேள்விக்குறியாகிறது. சங்கப் பாடல்களில் நெய்தல்பகுதி வாழ்குடிகள் உப்பினையும் மீனையும் கொடுத்துப் பண்டமாற்றாக நெல்லை வாங்கிச் சென்றுள்ளனர். உப்பினை எடுத்துக்கொண்டு, விற்று அதன் மூலம் பொருளாதாரத்தை உயர்த்திக் கொண்டு உள்ளனர். (பல் எருத்து உமணர் பதிபோகும் நெடு நெறி. பெரும். 65). நெய்தலைப் பொறுத்தவரை மீன் உணவினைவிட உப்பின் பயணபாட்டால் உலகம் உயர்ந்த பொருளாகப் பார்க்கும் வழக்கம் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் மலையிலிருந்து காட்டிட்டிர்கும், காட்டிலிருந்து சமவெளிக்கும், சமவெளியிலிருந்து கடலுக்கும் என்ற படிநிலை மனித இடப்பெயர்வு அடிப்படை உண்மைக்கு எதிராக அமைந்துள்ளதை உணரலாம். ஒவ்வொரு தினையிலும் உயர்ந்த பொருள்களை மக்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். கடல்வினை உப்பு மேட்டு நிலம் நோக்கி நகர்ந்துள்ளது. இந்த பொருளியல் நடவடிக்கை சமூகப் பண்பாட்டு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

4.1.பொருளாதார வளர்ச்சி

மலை	தென், கிழங்கு, தினை, மூங்கில் நெல், உணவு
காடு	பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், தீழுட்டல்
மருதம்	மீன்பயணபாடு, நெல் உற்பத்தி
நெய்தல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல்
இயற்கைப் பொருளிலிருந்து செயற்கையான புதிய	
பொருளினை உருவாக்கியதன் மூலம் அக்குழு பிற சமூக	
குழுக்களிலிருந்தும் மற்ற பகுதி குழுக்களிடமிருந்தும் மேன்மை அடைந்துள்ளனர். அதன் காரணமாகவே இப்பொருள்களின் இடப்பெயர்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன.	
அநேகமாய் எல்லா பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களிதும்	

முல்லை நிலம் குறித்துக் கருத்துகள் பதிவாகியுள்ளன. முல்லைப்பாட்டு ஒரு இறுக்கமான இலக்கிய மரபிற்கு உட்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. (சிவத்தம்பி.2003:161)

பத்துப்பாட்டில் குறிப்பாகப் பெரும்பாணாற்றுப் படை முல்லை நிலத்து ஆயர்களை, பிற வகைப்பட்ட பல மக்களோடு வாழ்ந்து மோர் போன்ற பால்படுபொருள்விற்று வாழ்க்கை நடத்தி வந்த குழுவினராகச் சித்திரிக்கிறது. பால் தரும் ஏருமை, நல்ல பசு, கரிய ஏருமைக்கன்று ஆகியவற்றை நெய்க்கு ஒப்பாகச் சொல்லி வாங்கும் குடி (பெரும்.164, 165) முல்லை நிலமும் மருத்துவமும் சங்கமிக்கும் இடம் காட்டப்பட்டுள்ளது. நெடுநல்வாடையில் ஆயர்களின் பருவகால வாழ்க்கை ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இயற்கைச் சீற்றத்தினால் இடப்பெயர்வு நடந்துள்ளது. இது பெரும் இடப்பெயர்வு அன்று. மிகச் சிறிய இடப்பெயர்வே. அதுவும் மேட்டு நிலத்தை நோக்கி நடந்துள்ளனர். ஆனால் அப்பாடலில் ஏறுடை இன்றிரை வேறுபலம் பரப்பி (நெடு.4) எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

4.2.பழக்கவழக்கம்

மூல்லைத் திணைக்குடிகள் இல்லத்தின் அருகில் கள்ளினை உண்டு மயங்கிக் கிடக்கும் வழக்கம் உடைய வர்கள் (நற்.59). ஆட்டினை மேய்க்கும் போது சீழ்க்கை ஒலி எழுப்புவர். இது ஆட்டினை மேய்க்க ஒழுங்கு படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மிடவாய் கோவலர் (பெரு.166) வீளை எனப்படுகிற அழைத்த லாகிய குறிப்பொலியை அறிந்து சிறிய தலையை உடைய ஆட்டின் தொகுதி பிற புலம் புகாது நிற்கும். தண்டுகால் வைத்த ஒடுங்குநிலைமடி விளி, சிறுதலைத் தொழுதி ஏமாற்ந்து அல்கும். (நற்.142.6-7). நெலிகோல் என்னும் நெருப்பை உருவாக்கும் தீக்கடைக்கோல் (பெரு.178, நற்.142.3, அகம்.169.5, புறம் 315.4.) கொண்டு நெருப்பினை உண்டாக்கும் திறன் பெற்றிருந்தனர். இதில் ஆண்கள் பயன்படுத்தியதாகவே குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன.

4.3.உணவு

மூல்லைத் திணைக்குடிகளின் உணவாக வரகும் பால் சோறும் காணப்படுகின்றன. தீக்கடைக் கோல்கலப்பை (தீ உண்டாக்கும் கருவிகள்) சிறிய தோல்பையில் இடையர்கள் வைத்திருந்தனர் (நற்.142). பிற திணைக்குடியான உமணர்கள் யானை ஊனினை உண்ணப்பட்டுள்ளனர். ஓலிதிரைக் கடல்வினை அமிழ்தின் கணஞ்சால் உமணர் நெலிகோல் சிறு தீ மாட்டி (வதக்கி), சோற்று உலையில் புலியால் கொல்லப்பட்ட யானையின் மீதம் உள்ள ஊனினைக் கூட்டி ஆக்கி உண்டுள்ளனர் (அகம்.169), உமணர்கரும் நெருப்பினை உண்டாக்கும் நெலிகோல் பயன்படுத்தி யுள்ளனர்.

மோரின் மூலமாகப் பெற்ற பொருளைத் தன் சுற்றுத்துடன் உண்ணும் முறை இருந்துள்ளது. (கிளை உடன் அருந்தி. (பெரும்.160-163) “மிடவாய் கோவலர் குடிவயின் சேப்பின், இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப்பு அன்ன, பசுந்தினை மூரல் பாலோடும் பெறுகுவீர்” (பெரும்.166-168). (மூரல் -சோறு), நண்டுகளின் சிறிய குஞ்சினைப் போன்ற சோற்றினை பாலுடன் பெறலாம். உணவு ஆக்குவதற்கு அமைந்த நல்ல உணவு சமைக்கும் சமையல் பாத்திரங்கள் வைத்திருந்தனர். (அடிசில் ஆக்குதற்கு அமைந்த நற்கலங்கள் சிலம்பு.13.20). எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு போன்ற தரவுகளில் பதிவாகாத உணவு பற்றிய விரிவான குறிப்பும் வளர்ச்சியும் சிலப்பதிகார கால முல்லைத்தினைக் குடிகளிடம் காணப்படுகின்றன. (ஆய்ச்சியர் வாழும் பகுதியில் கிடைக்கும் உணவிற்குப் பயன்பட்ட பொருள்கள் பலாக்காய், வெள்ளரிக்காய், கொம்மட்டி, மாதுளை, மாங்கனி, வாழைக்கனி சாலிஅரிசி, பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய்) காய்கறிகளை அரிய அரிவாள்மனை பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

ஆடு மேய்க்கும் இடையர்கள் நெருப்பினை உண்டாக்கும் திறம் பெற்றிருந்தது போலவே, உணவு ஆக்குவதற்கு ஆயர்குடிப் பெண்கள் வைக்கோலால் நெருப்பினை உண்டாக்கத் தெரிந்திருந்தனர். இது சிலப்பதிகார காலத்தில் பதிவாகியுள்ளது. உணவு உண்ண அமர்வதற்குப் பனை ஓலையால் ஆன தடுக்கு பயன்படுத்தியுள்ளனர். அது கலைநயத்துடன் பின்னப் பட்டு இருந்தது. அதனை நேர்த்தியாகச் செய்வதற்கு ஆயர்குலப் பெண்கள் இருந்துள்ளனர். கைகழுவுவதற்குச் சுட்டமண்ணால் செய்த தட்டினையும், உணவு வாழை இலையில் உண்ணும் பழக்கமும், உணவு உண்ட பின் வெற்றிலைப்பாக்கு போட்டுக் கொள்ளும் பழக்கமும் அவர்களிடம் இருந்துள்ளன.

4.4. திருமணம்

திருமணத்தின் போது வீட்டை அழகுபடுத்துவர். புதுமணல் பரப்பி, செம்மண்ணால் பூசியுள்ளனர் (கலி.114). பிற திணைகளில் காணப்படாத சில தனிப் பழக்க வழக்கங்கள் முல்லைத்தினையில் காணப்படுகின்றன. ஏறு தழுவினார்க்கு கொடுத்தற்கு நல்ல பெண்கள் திரண்டனர். ‘மகட்கொடை’ என அழைக்கப்படுகிறது. (கலி.101) குறிப்பாக முல்லைக் கலியில்

எல்லா இஃ:தொன்று கூறிக்குறும்பிவர்
புல்வினத்தார்க்கும் குடஞ்சுட்டவர்க்கு மெங்
கொல்லேறு கோடல் குறையெனக் கோவினத்தார்
பல்லேறு பெய்தார் தொழு கலி.107)

ஆட்டிடையர், பால் கொடுக்கும் பசுவினத்தார்,
கோவினத்தார் (கோவினத்தார் அனைத்தையும்

குறிக்கின்ற அதிகாரம் பெற்றோராக இருக்கலாம்) என்னும் முப்பிரிவு உடையவர் மணநிலை தடை இல்லை. இது அகமண உறவுத்திலை பெற்று இருந்துள்ளது. முன்பழந்தமிழ் பாடல்களில் பிறதிணையி லிருந்து வரும் ஆடவர் களும் மணம் மேற்கொண்ட சான்றுகள் நிறையக் கிடைக்கின்றன. குறுந்தொகைப் பாடலான யாயும் ஞாயும் (குறுந்.40) என்னும் பாடலும், முளிதயிர் பிசைந்த (குறுந்.167) எனத் தொடங்கும் பாடலும் பிற திணையிலிருந்து வேறோர் திணையைச் சார்ந்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இது ஒருவகையில் புறமண உறவைக் குறித்திற்கிறது. கலித்தொகையில் தன்னிலம் சார்ந்த பழக்க வழக்கம் உடைய, மணமகனை ஒரு சடங்கின் மூலம் அடையாளம் காணுகின்றனர். ஏறுதழுவுதல் ஏதோ ஒரு வீரவிளையாட்டுபோலத் தோன்றினாலும் அது புறமண உறவைத் தடைசெய்யும் வகையில் அமைந்துள்ளன. அதே வேளையில் தகுதி காண் திருமணம் (Probationary Marriage) என்னும் திருமணமுறை இவர்களிடம் காணப்படுகின்றன. சான்றாக:

ஆயர்மகனாயின், ஆயமகள்நீயாயின்

**நின்வெய்ய னாயின், அவன் வெய்யை நீ ஆயின்
அன்னை நோதக்கதோ இல்லைமன் நின் நெஞ்சம்
அன்னை நெஞ்சாகப் பெறின் (கவி.107)**

அவனோர் ஆயர்மகன் நீயோர் ஆயர்மகள் அவன் உன்னை விரும்புகிறான் நீயும் அவனை விரும்புகின்றாய்; அன்னை நொந்து கொள்வதற்கு இதில் எதுவும் இல்லை.

**ஆயர் எமரானால் ஆய்த்தியேம் யாம் மிகக்
காயாம்பூங் கண்ணிக் கருந்துவர் ஆடையை
மேயும்நிரை முன்னர்க் கோல் ஊன்றி நின்றாய் ஓர்
ஆயனை அல்லை பிறவோ (மூல்லைக்கவி 108)**

எங்களாவர்கள் ஆயர், நாங்கள் ஆய்த்தியர், இது எங்கள் மரபு, காயாம்பூ கண்ணியும் கருந்துவர் ஆடையை உடையவனாக மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆநிரை முன்னர் கோலான்றி நிற்கின்றாயே நீயோர் ஆயன்றி வேறு யாரோ? இடையர்கள் உள்ளும் சமூகப் படி நிலைகள் இருந்துள்ளன என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. முதுகுடி மன்னர் சமுதாயத்தில் மகட்கொடை வழங்கும் உரிமை ஆண்களிடம் இருந்துள்ளது. இக் குடியில் திருமண உறவு ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத் துடன் மட்டுமே இருந்துள்ளது. (மாதையன் 2004:67) பகை அஞ்சாத புல்லினத்து ஆயர் மகனை நீ ஆயின் குடம் சுட்டும் நல்லினத்து ஆயர் எமர் (கவி.113) என்னும் பதிவுகள் ஆடு மேய்ப்பவர்களுக்கும் மாடு மேய்ப்பவர்களுக்கும் இடையிலான வர்க்க வேறு பாட்டைக் காட்டுகிறது. காளை மாட்டை அடக்கு பவரையே இப்பெண் மணப்பாள் என்றால் பிற திணைக்குடிகளில் இருந்து வரும் ஆண்கள் இதனை

அடக்க இயலாது. ஆடு மாடுகளுடன் வளர்ந்து வரும் இவர்கள் காளையை அடக்குவதில் பிற திணைக்குடிகளைக் காட்டிலும் திறன்பெற்றவர்களாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது. மருதம், நெய்தல் போன்ற திணைக்குடிகளிடமும் காளை மாடுகள் இருந்துள்ளன. சான்றாக, ‘பல் எருது உமணர்’ என நெய்தல் மக்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இது மேலும் ஆய்வுக்கு உரியதாகும்.

பாணன் (திருமணத்திற்குப் பின்னும் கணவன் மனைவி இடையே தூதாகச் செல்ல ஒரு நபர் செயல் பட்டுள்ளார். பாணர் / பாணன் எனச் சங்கப்பாடல்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. போருக்குச் சென்றுள்ள கணவனிடம் தூதாக மனைவி சில செய்திகளைச் சொல்லி அனுப்பியுள்ளாள்) நின்க்கு யாம் பாணரும் அல்லேம் (ஜங்.480) என்னும் சான்றுகளால் அறியமுடிகிறது. மூல்லைத் திணையில் காணப்படும் திருமணம் குடும்ப அமைப்பை விரிவாக ஆராயவேண்டியுள்ளது. மூல்லைப் பகுதியில் நடக்கும் திருமண அமைப்பினை அகநானுறு பாடல் 394 விவரிக்கிறது. திருமண நாள் அன்று செம்மறி ஆட்டின் பாலில் விளைந்த தயிர், வரசு அரிசி, ஈசல் ஆகியவற்றைச் சமைத்து இனிய புளிப்பையுடைய சூடான சோற்றை பசுவெண்ணைய் மேல் இருந்து உருக உண்டனர். மணமகன் உண்பதற்குப் பால்சோறு மணமகள் தொட்டு தொடுப்பது வழக்கம். புதிய உண்கலம் கொண்டு வருதல் மூலம் மணமகன் வீட்டில் சமைக்கும் உரிமை பெறுகிறாள். திருமணச் சடங்கின் மூலம் வீட்டுப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட அறிகுறியாக மணமகனுக்கு உணவு சமைத்துத் தருகின்றாள்.

4.5. மேய்ச்சலும் வேளாண்மையும்

குறுந்தொகை, நற்றினை, அகநானுறு ஆகிய எட்டுத்தொகை நூல்களில் காணப்படும் மூல்லை நில மக்களின் விவரணம் அதன்பின் தோன்றிய பத்துப் பாட்டில் சில மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. மேய்ச்சல் மற்றும் ஆடுமாடுகளைப் பராமரித்தல் என்னும் நிலையி லிருந்து வேளாண்மைத் தொழிலினை மேற்கொண்டு உள்ளமையை அறியமுடிகிறது. அதன்பின் தோன்றிய கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்களில் சில மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. காடுகளை அழித்து உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றப் பகுதியாகவே மூல்லை குறிப்பிடப்படுகின்றது (நற்.59), வன்புலக் காட்டுநாடு ஏரிடம் படுத்த இருமறுப் பூழி / புறமாறு பெற்ற பூவல் ஈரத்து (அகம்.194), ஏரால் உழப்பட்ட பெரிய வடுவினையுடைய கீழ்மேலாகப் புரண்ட புழுதியை உடைய செம்மன் நிலம் (அகம்.194), “மூல்லையில் குறிப்பிடப்படும் வேளாண்மை, வெட்டி எறிந்து பின் பயிரிடும் வேளாண்மையே ஆயினும் சில குறிப்புகள் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே இடத்தில் பயிரிடப்பட்ட மையைச் சுட்டுகின்றன. நற். 121 பாடலில் வரும் விதையர் மற்றும் முதையல் என்ற சொற்கள் மேய்ச்சல்

காரர்களே உழவர்களாக விளங்கினார்கள் என்பதையும், முன்னரே பயிரிட்ட நிலங்களில் பயிரிட்டனர் என்பதையும் தெரிவிக்கின்றன (சிவத்தம்பி 2003: 165). உரைப்பகுதியும் இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. விதைவிதைக்கும் ஆயர் பலபடியாக உழுது புரட்டிய பழங்கொல்லைப் புழுதியில் நிறைவற முறையே விதைக்கப்பட்டுள்ள ஈரிய இலை நிரம்பிய வரகின், முதையல் - பழங்கொல்லை. எனப் பின்னத்துரர் நாராயண சாமி ஐயர் (1915) உரையும், விதைகளை உடைய வராகிய மூல்லைநிலத்தவர் பன்முறையும் உழுதுவைத்த பழமையான புழுதியில் விதைத்தற்கெனப் பக்குவப் படுத்தி வித்திய விதையிடத்துத் தோன்றிய குளிர்ந்த இலையை உடைய வரகு என ஒளவை துரைசாமிப் பின்னை உரையும் (1966: 469) குறிப்பிடுகின்றன. தோட்ட உழவினைக் காக்கும் மேய்ச்சல்காரர்களைக் கொல்லைக் கோவலர் (நற்.266) என அழைத்துள்ளனர்.

1. கருவிகள்	நெலிகோல் (-)
	உழவுக்கருவி
2. உணவுகள்	பால்சோறு, திணை, வரகு (-)
	வெண்ணெய் எடுக்கும் மத்து
3. தொழில்கள்	ஆடு, மாடு, மேய்ச்சல் (-)
	வேளாண்மை
4. நம்பிக்கைகள்	விரிச்சிக் கேட்டல், நீர் துறையிலும் ஆல மரத்திலும் தெய்வம் உறைவதாக நம்பினர் (-) காளை மாடு முட்டுவது, வெண்ணெய் உருகாமல் இருப்பது, மாடு மணி அறுந்து விழுவது, தீய சமுணம்
5. சமயவழிபாடு	இயற்கை வழிபாடு, கொற்றவை (-) திருமால் வழிபாடு + தொன்மம்

இளம்பூரனர், நச்சினார்க்கினியர் தரும் தகவல்கள் கால்நடைப் பராமரிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரத்தில் வேளாண்மை மிக விரைவாக வளர்ச்சி பெறுகின்றமையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. “மூல்லைப் பொருளாதாரத்தைக் குறித்த சிவத்தம்பியின் கருத்து அது முற்றிலும் மேய்ச்சலைச் சார்ந்து இருக்க வில்லை. தமிழ்நாட்டின் பூகோள அமைப்பு அப்பகுதி மக்களை நாடோடிகளாக ஆக்கும் இயல்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அந்தப் பகுதியில் வேட்டையாடுவோர் நிலையிலிருந்து நிலைத்த குடியிருப்புடைய குடியானவன் நிலைக்குமரிட குறுகிய காலமே பிடித்திருக்கும்” (சிவத்தம்பி 2003:160) எனச் சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

பயிர் செய்கைப் பொருளாதாரத்தைக் காட்டிலும், கால்நடை மேய்ச்சல் பொருளாதாரம் தனது மேம்பட்ட

வடிவத்தில் ஒரே இடத்தில் குடியிருக்கும் (நிலைத்த குடியிருப்பு) மக்கள்வாழ் பகுதிகளின் எல்லைப் புறங்களில் மூல்லை நிலப் பொருளாதார நடவடிக்கை அமைந்திருந்தது. கால்நடைச் சமூகங்களில் வேளாண்மை கூடுதல் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. மேய்ச்சல் வேளாண்மை அல்லது கூட்டு, கலப்பு வேளாண்மை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் காரணமாகவே வேளாண்மையில் மிகுதியான பங்களிப்பை மேய்ச்சல் கால்நடைகள் செய்து வந்துள்ளன. சங்க காலத்தில் வேளாண்மைக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டாலும் அதனைத் தொடர்ந்து உழவிற்குத் துணைநின்ற கால்நடைகளுக்குச் சடங்கு களோடு இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மருத நிலமும் மூல்லை நிலமும் சார்ந்த இடமாக உள்ள எல்லைப் புறத்தில் மேய்ச்சலும் உழுவுக்கொழிலும் சேர்ந்து கூட்டுத் தொழிலாக நிலவியுள்ளது. வீடு முழுவதும் அரிசில் நிறைந்திருக்கும், உழவர்கள் வயலை பலமுறை உழுவது செஞ்சால் என்று வழங்கப்பட்டு உள்ளது. இது வேளாண்மையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகத் திகழ்கிறது. நன்கு பயின்ற மாடுகளை உழுவுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். (புறவு என்பது மூல்லை நிலத்தையும், புதலில் பூட்டி என்பது ஏரின் நுகத்தடியைக் குறிக்கிறது.) பெண்யானையின் வாய் போல் அமைந்த கலப்பையையும், அதில் உடும்பு போன்ற வடிவில் அமைந்த கொழுவையும் பயன்படுத்தி யுள்ளனர். விதைக்க வேண்டிய இடத்தில் விதைத்தும் இடைஇடையே களை இருந்தால் அதனை நீக்கியுள்ளனர். மூல்லைநிலம் வன்புலம் என வழங்கப்பட்டுள்ளது. நெல் சாகுபடி குறித்த எவ்வித குறிப்பும் கிடைக்கவில்லை (சிவத்தம்பி 2003: 165), மூல்லை நிலப்பகுதியில் நெல் சாகுபடி குறித்த குறிப்பு இல்லை எனினும் நெல் வழிபாட்டுத்தளத்தில் முதன்மையாக இத்தினையில் கருதப்படுகிறது. புன்செய் வேளாண்மை மூலம் கிடைத்த வரகு, திணை, அவரை, கொள் என்பன இந்தில் உணவுப் பொருள்கள் (மாதையன் 2004:56).

4.6. வழிபாடும் பழக்கவழக்கமும்

இலைகள் நீங்கி மரங்களில் வலை போன்ற நிழவில் தங்கினர். காட்டில் உறையும் தெய்வத்தை வழிபாட்டுத் தம் கடன்களைச் செலுத்தினர். நீர் துறையிலும் ஆலமரத்தின் கீழும் பழைய வலியினையுடைய மரா மரத்தின் கீழும் உறையும் தெய்வத்தை வணங்கினர் (மாடு அடக்கும் முன் சடங்கும் செய்கின்றனர்) (மூல்லைக் கலி.101). காட்டில் உறைகின்ற தெய்வமாகிய கொற்றவை. மாயோன் மேய காடுறை உலகம் (தொல் பொருள்.) இங்கு முரண்பாடாகத் தோன்றினாலும் இதில் அடிப்படை மனித பரிமாற்றம் பற்றிய கருத்து வெளிப்படுவதாக அமைந்துள்ளது. காவடி எடுக்கும் பழக்கம் மூல்லை நிலமக்களிடம் இருந்துள்ளது. (உறிக்கா - காமரம், காவடி), நெல்லைாடு நாழிகொண்ட-

நறு வீ மூல்லை அரும்பு அவிழ் அலரி தூஉய் கைதொழுது பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப (மூல்லை.8-11), மடவரல் மகளிர் பிடகைப் பெய்த செவ்வி அரும்பின் பைங்கால் பித்திகத்து அவ்இதழ் அவிழ் பதம் கமழு பொழுது அறிந்து இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்ந்திரிக் கொள்ளி நெல்லும் மலரும் தூஉய் கைதொழுது. இவ்வாறு திருமாலினை வழிபட்டாலும் பெண் ஏருமையின் கொம்பை வீட்டினுள் நட்டு அதனைத் தெய்வமாக வணங்கும் வழக்கம் திருமணத்தின் போது ஆயர்குல வழக்கமாக இருந்தனர்து. இதனை வளமை வழிபாட்டின் (fertility worship) அடையாளமாகக் கருத வாய்ப்புள்ளது.

தலையில் பால் தேய்க்கும் வழக்கமும் பல் வகை பூக்களைத் தலையில் சூடும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது. இளம் பாண்டில் தேர் ஊர் (கலி.109) இளம் எருதுகளைப் பூட்டிய கொல்லர் வண்டி பற்றிய குறிப்பும் உள்ளது. கானவர், சூன்றுகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் ‘கள்’ குடித்து, மகிழ்ந்து தொண்டகச் சிறுபறை முழக்கி, சூரவை ஆடியுள்ளனர். (முருக.194, மலை-318-27), தேறல் அருந்தி, வேங்கை மரநிழலில் சூரவையாடினர் (புறம்.129). ஏறுதழுவிய பின் மகளிரும் மைந்தரும் ஆடும் சூரவை பழங்குடி மக்களின் சடங்கு எனலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் காணும் ஆய்ச்சியக் சூரவை சமயத் துடன் தொடர்பு கொண்டு மாறுதல் பெற்றுள்ளது. (சுப்பிரமணியன் 1993:30).

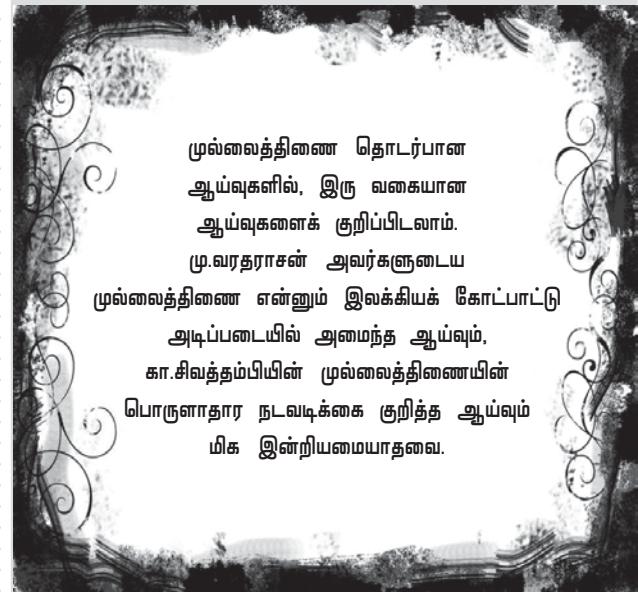
4.7. தொழில், பகிர்வுமுறை

பசுக் கூட்டங்களையும் கண்றுகளையும் காட்டில் மேய்க்கும் வழக்கமும் ஆண்கள் பால் விற்கும் (பால் நொடை இடையன், நற்.142) வழக்கமும் இடையர் களிடம் இருந்தனர்து. இடையர் குலப்பெண்கள் விடியற் காலை பறவைகளின் ஒலிகேட்டு மத்தால் தயிரைக் கடைதலை மேற்கொள்வார்கள். அப்படி எடுக்கப்பட்ட வெண்ணெய் தனியாகவும் மோர் தனியாகவும் பிரிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தனர். நாள்மோர் என்னும் புதியதாக உருவாக்கப்பட்ட மோரினைப் பெண்கள் சுமந்து சென்று விற்றுள்ளனர். மோர் விற்று வரும் ஆய்ச்சியர் கரிய மேனியைப் பெற்றிருந்தனர். காதில் குழை அணிந்திருந்தனர். பணத்தோள் எனப்படும் வர்ணிக்கப்படும் உடல் வலிமையாகவும், கூந்தல் நீளமாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆயர் மகள் மோரினை விலைக்கு விற்கச் செல்பவர்கள் (அவளை விலை உணவின் ஆய்ச்சியர். சிலம்பு.13. 3-4, ஆய்மகள் அவளை விலை உணவின் - பெரும்.162-163). செறி வளை ஆய்ச்சியர் (சிலம்பு.13.7) நெருக்கமாக வளையல் அணிந்திருந்தனர். தலையில் சும்மாடு வைத்திருந்தனர், நெல் வைக்கும் அழகான வட்டி வைத்திருந்தனர், மோர் விற்பதோடு மாங்காய் ஊறுகாயும் வைத்திருந்தனர் (கலி.109). மோரின் மூலமாகப் பெற்ற பொருளைத் தன் சுற்றத்

துடன் உண்ணும்முறை இருந்துள்ளது. (கிளை உடன் அருந்தி.பெரும்.) இடையர்கள் வீட்டில் பசுந்தினை யோடு பாலும் கிடைக்கும் (பெரும்.166-169). பால் விற்கப்பட்டது (நற்.142), மலர்கள் விற்கப்பட்டுள்ளது (நற்.97), முங்கிலில் தீக்கடைக்கோலால் தீ உண்டாக்கி அம்முங்கிலில் துளைபோட்டு குழல் ஊதும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. ஆயர்கள் குழலின் மூலமாகப் பாலைப் பண்ணும், யாழின் மூலமாகக் குறிஞ்சிப்பண்ணும் இசைக்கத் தெரிந்திருந்தனர்.

4.8. பொருள்கள்

மூல்லை நிலத்தில் கிடைக்கும் பொருள்களைப் பட்டியலிட்டு அவர்களின் பொருள்சார் பண்பாட்டினை (material culture) அறிய முடியும். வீட்டின் குதிரில் வரகு போட்டு வைத்திருப்பர். வரகு கதிரைத் திரிப்பதற்கு யானையின் கால்கள் போன்ற திரிமரங்கள் பயன்படுத்தி

மூல்லைத்தினை தொடர்பான ஆய்வுகளில், இரு வகையான ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடலாம். மூவரதராசன் அவர்களுடைய மூல்லைத்தினை என்னும் இலக்கியக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அமைந்த ஆய்வும், கா.சிவத்தம்பியின் மூல்லைத்தினையின் பொருளாதார நடவடிக்கை குறித்த ஆய்வும் மிக இன்றியமையாதலை.

4.9.அரசு உருவாக்கம்

கால்நடை கவர்ந்து செல்வதற்கும் பரிமாற்றத் திற்கும் எளிமையானது. அதன் காரணமாகவே தொல்

காப்பியரின் புறத்திணையில் ஆநிரை கவர்தல் என்றும் துறை பேசப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பின்புலத்தில் அனுகினால் வேளாண்மைக்கும் அரசு உருவாக்கத்திற்கும் அடிப்படையாக இம்மேம்ச்சல் நிலம் அமைந்திருத்தலை உணரலாம். பசு கோ என்று அழைக்கப்பட்டது, அந்தப் பசுக் கூட்டத்தின் தலைவன் கோன் என அழைக்கப் பட்டுள்ளான், அவனே குறுநில மன்னாக மாற்றம் பெறுகின்றான். இவ்வகையான மூல்லைத்திணைக் குடியிலிருந்தே அரசருவாக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதற்கான சான்றுகளாக பாண்டியன் அரசனின் முன்னோர்கள் நல்லினத்து ஆயர்குடியில் தோன்றியவன் என்பதை, “தென்னவன், தொல்லிசைநட்டகுடியோடு தோன்றிய நல்லினத்தாயர் (மூல்லைக்கலி 104:4-6), வீவில் குடிப்பின் இருங்குடியாயரும் (மூல்லைக்கலி 105) ஆகிய உதாரணங்களைக் கொண்டு இராமச்சந்திர தீட்சிதர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்¹. மேலும் சீரூர் மன்னரின் மூல்லைநிலச் சமுதாயம் இனக்குமுச் சமுதாய எச்சங்கள் நிலவிய சமுதாயம் என மாதையன் (2004:56) குறிப்பிடுவது என்னத்தக்கது.

4.10. கோவலர்கள் குடியிருப்பு

மூல்லைத்திணைக் குடிகளாகிய இடையர்கள் வசிக்கும் ஊர்களில் சிறு, சிறு குடிகள் காணப்பெற்றன. ஆட்டுத்தோலில் படுக்கையில் ஆட்டைப் பாது காப்பவர் படுத்திருந்தனர். பசுக்களைப் பராமரிப்பவர்கள் கோவின்த்தார் என்றும் ஆடுகளைப் பராமரிப்பவர்கள் புல்லினத்தார் என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். வளைந்த முகமுடைய செம்மறி ஆடுகளுடன், வெள்ளாடுகளும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. சிறுகுடிகள் சுற்றி மூன்வெலி அமைந்திருந்தன. குடிலைச் சுற்றி ஆடுமாடுகளின் ஏரு மிகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. (பெரும்.148-168). சிலப்பதிகார காலகட்டத்தில் வீடுகள் கலை நேர்த்தியோடு வைத்திருந்தனர். வீடுகளில் செம்மண்ணால் பூசி மெழுகப்பட்டிருந்தது. (பூவல் ஊட்டிய புனைமாண் பந்தர். சிலம்பு 13.5). மூல்லைநில இடையர்கள் காலில் செருப்பு அணிந்திருப்பர். அதனோடு அச்செருப்பு அணிவதால் கால்களில் அடையாளம் பதிந்திருக்கும். மழு / கோடரி கையில் வைத்திருப்பர்.

5. தொகுப்புரை

இலக்கியப் படைப்பிற்குள் பதிவு செய்யப்பட்ட மனித நடவடிக்கைகள் புனைவியல் சார்ந்தது என்றாலும் அடிப்படை உண்மையில் இருந்தே புனைவுகள் தோன்ற முடியும். கவிதை, குறியீடு போன்ற தன்மைகளை விடுத்து பொருள்கள் திணைசார்ந்த உண்மையான வாழ்க்கை முறையை இந்த ஆய்வு எடுத்துரைக்க முயல்கிறது. சான்றாக மூல்லைத் திணைப் பாடல்கள் தலைவன், தேரில் வருவதும் தலைவி தலைவனை

நினைத்துப் புறச்சூழல்களைக் கண்டு எதிர்பார்த்து வருந்துவது, புனைவியல் சார்ந்த நாடகக்கூறு ஆயினும் இதுவும் மனித நடவடிக்கைகளோ. அதனையும் கடந்து மூல்லைத்திணை சார்ந்த பொருளாதார நடவடிக்கை சார்ந்த மனித நடவடிக்கையும் ஆவணப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஆயர் ஆனிரை மேய்க்கும் இடையர்கள் நெருப்பை மூட்டும் இடையர்கள் போன்றவைகளும் அந்திலம் சார்ந்த புறச்சூழல்களும் காலச் சூழல்களும் மிக நனுஷ்கமாக மாணிடவியல் நோக்கில் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்த வேண்டும். சங்கப்பாடல்கள் பல விதமான அனுகுமுறைகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு அல்லாமல் மனித நடவடிக்கைகளை மாணிடவியல் அனுகுமுறைகளில் ஆராய்வது பொருத்தமான தாகும்.

தமிழ் இலக்கியத் தரவுகளைத் தமிழ்ப் புலமையாளர்களும், அதன்பின் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியதின் வழி மேலும் கூட்டு முயற்சியுடன் மாணிடவியல் ஆய்வுகளின் வழி விளக்க முற்படும் போது மேலும் புதிய அடையாளங்களைக் கண்டுகொள்ளலாம் என நம்புவோம்.

நன்றி

மாணிடவியல் துறையில் என்னை ஈடுபடவைத்த பேராசிரியர் கி.நாச்சிமுத்து அவர்களுக்கும், தொடர்ந்து எழுதும்படி ஊக்குவிக்கும் பேராசிரியர்கள் கி.இரா.சங்கரன், இரா.அறவேந்தன், பக்தவத்சலபாரதி ஆகியோர்களுக்கு, என் நன்றி.

அடிக்குறிப்பு

1. The evolution of the status of the tribal chief to the head of the kingdom is then clearly seen in the regions of the mullai and the marudam. The king is designated among other names by ko or kon meaning a cowherd. To the latter cattle was wealth, and the division of property among the sons was the division of the heads of cattle belonging to the family. We know that one from of wealth in earliest time was cattle. Therefore, by the term kon is meant chief, whose wealth was cattle. Wherein the origin of the dynasty of the pandya kings can probably be traced to the headship of the ayar tribe. The same circumstances favored the evolution of the institution of monarchy in the agricultural region. (Ramachandra Dikshitar, 1930 :178-179)

சான்றாதாரங்கள்

கார்த்திகேசுவிவத்தம்பி, 2003, பண்டைத் தமிழ்ச் சமுகம் வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி, மக்கள் வெளியீடு சாமிநாதையர், உ.வே. 1918, பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கிளியர் உரையும், கமர்ஷியல் அச்சக்கூடம் சென்னை. சாமிநாதையர் உ.வே.,1935 (3ஆம்பதிப்பு), புறநானாறு, சென்னை, வாஜூர்னல்அச்சக்கூடம். சாமிநாதையர், உ.வே.,1947, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு கபீர் அச்சக்கூடம்

சுப்பிரமணியலையர், ஏ.வி. 2008, தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

சுப்பிரமணியன், க. 1993, சங்ககாலச் சமுதாயம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை

பக்தவத்சலபாரதி, 2011, பண்பாட்டியல் நோக்கில் பண்டைத் தமிழர் சமய மரபுகள், புதுச்சேரிமொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.

மறைமலையடிகள், 1919(3 பதி.), முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, டி.எம். அச்சுக்கூடம், பல்லாவாரம்.

மாணிக்கம், வ.சுப. 2002, தமிழ்க்காதல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம் சிதம்பரம்.

மாதையன், பெ. 2004, சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமூகம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை

மாதையன், பெ. 2004, சங்ககால இனக்குழு சமூகமும் அரசு உருவாக்கமும், பாவை பப்ளிகேஷன், சென்னை

வேங்கடசாமிநாட்டார் ந.மு., கவியரசரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை 1943 அக்நானுறுகளிற்றியானநிறை,

(ந.மு.வே., ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகியவர்களின் புதவுரை) சென்னை சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு., கவியரசரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை 1944 அக்நானுறு மனிமிடைப் பவளம்,

(ந.மு.வே., ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகியவர்களின் புதவுரை) சென்னை சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

- வேங்கடசாமிநாட்டார் ந.மு., கவியரசரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை 1944 அக்நானுறு நித்திலக் கோவை,
- (ந.மு.வே., ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகியவர்களின் புதவுரை) சென்னை சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
- வேங்கடசாமிநாட்டார் ந.மு., 1942, சிலப்பதிகாரம், (ந.மு.வே. உரை) பாகனேரி. தனவைசிய சங்க வெளியீடு, மறுபதிப்பு 1953
- காசி விசுவநாதன் செட்டியார், வெ.பெரி.பழ.மு., 1949
- கலித்தொகை நச்சினார்க்கிளியர் உரை, சென்னை, சைவ சித்தாந்தநூற்பதிப்புக்கழகம்.
- Meenakshi Sundaran T.P., 1958, Mullai-p-pattu, Orient Longmans, Madras
- Meenakshisundaran, T.P. 1965, History of Tamil Literature, Deccan college, Poona.
- Ramachandra Dikshitar, V.R.1930, London Luzac & co. 46 Great Russell street, W.C.1.
- Sirinivasa Iyankar P.T. 1925, Environment and culture, Triveni, Vol.1, No.3, P.72
- Thaninayagam, X.S. 1997, Landscape and Poetry, International Institute of Tamil Studies, Chennai.
- Thirunavukkarasu, K.D, 1994, Chieftains of the Sangam Age, International Institute of Tamil Studies, Chennai.
- Vaiyapuripillai, S. 1956, History of Tamil Language and Literature, N.C.B.H. Madras.

12-4-2016 அன்று கோயம்புத்தூர் கொங்கு நாடு கலை அறிவியல் கல்லூரியின் நூலகம் மற்றும் தகவல் மையம் சார்பில் நூலக வளங்களைப் பற்றிய தேர்வு நடைபெற்றது.

பள்ளிப் பருவ நாளில், எனக்குத் தாத்தா உறவு முறையுள்ள,
எங்கள் ஊர் நாட்டாண்மை
பொறுப்பிலிருந்த பச்சையப்பன்
என்பவரிடம் (101 வயது
வரை வாழ்ந்தவர்). ‘ஏன் தாத்தா
நம்ம ஊருக்குக் ‘கோட்டாங்கல்’
என்று பெயர் வந்தது என,
எங்கள் ஊரின் பெயர்க்
காரணத்தைக் கேட்டேன்
எங்கள் ஊர்ப் பெயரின்
காரணத்தைச் சுவையாகச்
சொல்லி முடித்தார்.
ஏட்டில் எழுதிவைக்கும் பழக்கம்
என்னிடம் அப்போது இல்லை
என்றாலும் இன்றைக்கும் அவர்
சொல்லிய காரணம் என்னுள்
நன்றாக நினைவில் இருக்கின்றது.
இன்றைய பெயர், எங்கள் ஊரின்
பூர்வீகப் பெயராக இல்லாமல்,
மருவிய பெயராக இருப்பதை

- அன்று என்னால் உணரமுடிந்தது.
- அது குறித்து மேலும் சிந்திக்கும்
- ஆற்றல் அப்போது எனக்கு
- இல்லை. மருவியது குறித்து
- இப்போது வேறுவகையில்
- புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.
- என்னுடைய வாழ்க்கை நிலை
- மேல் படிப்பு, வேலை,
- இடப்பெயர்வு, திருமணம்,
- குழந்தை எனும் நிகழ்வுகளில்
- ஆண்டுகள் பல கடந்து
- வந்தபோதிலும் எங்கள் ஊர்ப்
- பெயர் மருவிய காரணம் குறித்த
- மனவோட்டம் அவ்வப்போது
- வந்து வந்து போகும்.
- அதைப் பற்றி எழுத வேண்டும்
- என்ற எண்ணமும் என்னுள்
- அவ்வப்பொழுது
- எழுந்துகொண்டேயிருக்கும்.
- இப்பொழுது எழுதும் குழல்
- வாய்த்திருக்கிறது.
- சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில்
- ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டப்
(M.Phil) படிப்பை
- மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில்,
- பல்கலைக்கழக முதுகலை
- மாணவர் விடுதியில்
- தங்கியிருந்தேன்.
- அந்த விடுதி மெரினா கடற்கரைச்
- சாலையில் கண்ணகி சிலைக்கும்
- ஐஸ் ஹவுஸ் கட்டடத்திற்கும்
- இடையில் அமைந்திருக்கும்.
- கண் விழித்ததும் கடலைப்
- பார்க்கின்ற அழகான சூழலுள்ள
- அந்த விடுதியில் தங்கிப்
- படிந்துவந்த காலத்தில்,
- ஊருக்குச் (திருவண்ணாமலை)
- செல்வதென்றால் மாநகரப்
- பேருந்தில் தாம்பரம் சென்று,
- அங்கிருந்து எங்கள் ஊருக்குச்
- செல்லும் பேருந்தில் பயணம்
- செல்வேன். எங்கள் ஊருக்குச்

செல்வதென்றால் ஒரேவழி பேருந்துப் பயணம் மட்டும்தான். நான் தங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து (மெரினா கடற்கரை) கோயம்பேடு பேருந்து நிலையம் சென்று அங்கிருந்து தாம்பரம் செல்வதற்குள் பேருந்துப் பயணத்தில் இரண்டு மணி நேரம் கால அளவு ஆகும்.

நான் தங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து தாம்பரம் சென்று பயணித்தால் அந்த இரண்டு மணி நேர கால அளவில் திண்டிவனம் வரை பயணம் செய்துவிடலாம். அதனால் விடுதியிலிருந்து தாம்பரம் சென்று அங்கிருந்து ஊருக்குச் செல்வது எனது பயண வழக்கமாக இருந்தது.

மெரினா கடற்கரையில்

கண்ணகி சிலைப் பேருந்து நிறுத்தத்திலிருந்து 21 G எண் கொண்ட மாநகரப் பேருந்தில் சென்றால் தாம்பரம் சென்றைத்துவிடலாம். அந்த எண் கொண்ட பேருந்தில் மட்டுமே நான் பெரும்பாலும் பயணம் செய்வேன்.

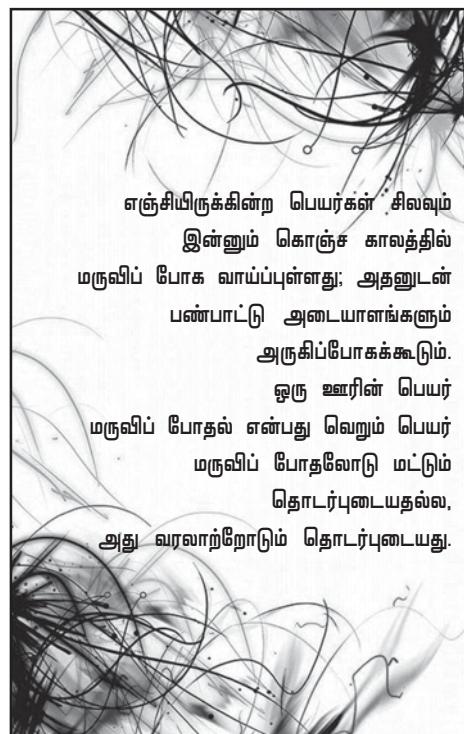
அந்தப் பேருந்தில் பயணம் செய்யும் போதெல்லாம் பயணிகள் சிலர் ஒரு பேருந்து நிறுத்தத்தின் பெயரைச் சொல்லி பயணச் சீட்டைக் கேட்பார்கள். பயணிகள் அந்தக் குறிப்பிட்ட நிறுத்தத்தின் பெயரைச் சொல்லிப் பயணச் சீட்டைக் கேட்கும் போதும், அந்தக் குறிப்பிட்ட நிறுத்தம் வந்தடைந்ததும் நடத்துநர் அந்த நிறுத்தத்தின் பெயரைச் சொல்லி அழைக்கும் போதும் அந்த இடத்தின் பெயர் என சிந்தனையைக் கிளப்பும் விதமாக இருக்கும். பயணிகளும், நடத்துநரும் சொல்லும் அந்த நிறுத்தத்தின் பெயர் ‘ஆரிய புரம்’ (பேச்சு வழக்கில்) என்பதாகும்.

‘ஆரிய புரம்’ என்பது ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் Raja Annamalai Puram என்பதன் சுருங்கிய வடிவமான ‘R.A. புரம்’ என்பதன் பேச்சு வழக்கு வடிவமாகும். Raja Annamalai Puram எனும் பெயர் R.A. புரம் எனச் சுருங்கி, பேச்சு வழக்கில் ‘ஆர். ஏ. புரமாக’ வழங்கி அது விரைவின் காரணமாக ‘ஆரிய புரமாக’ உச்சரிக்கப்படுகின்றது.

காலப்போக்கில் Raja Annamalai Puram எனும் பெயர் மருவி மறைந்து ‘ஆரியர் புரமாக’ நிலைபெறும் சூழல் ஏற்படவும் கூடும். அப்பொழுது ‘ஆரியர்கள்’ இங்கு வாழ்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு என்று ஆய்வாளர்கள் ஆருடம் சொல்லக்கூடும். ஒரு இடப்பெயரின் மருவல் வரலாற்றைக் கட்டமைக்கக்கூடியது. இப்பொழுது எங்கள் ஊர்ப் பெயர் மருவியது குறித்துப் பார்ப்போம்.

எங்கள் ஊர், முன்காலத்தில் மரங்கள் நிறைந்த பெரும் காட்டுப் பகுதியாகவும் ஆங்காங்கு

- மட்டுமே குறிப்பிட்ட அளவு விளை நிலங்களுமாக இருந்துள்ளது.
- அப்பொழுது சில குடியிருப்புகள் மட்டுமே இருந்துள்ளன.
- அப்பொழுது அங்கிருந்த எல்லா குடியானவர் வீட்டிலும் பசுமாடுகள் இருந்திருக்கின்றன.
- அப் பசு மாடுகள் வழி கிடைக்கும் பாலை விற்பதும் எஞ்சியதைத் தயிராக்கி, தயிரைக் கடைந்து மோராக்கி மோரை அருகில் இருந்த நகரப் பகுதிக்குக் (திருவண்ணாமலை நகரத்திற்கும் எங்கள் ஊருக்கும் ஐந்து கிலோமீட்டர் தூர இடைவெளி) கொண்டு சென்று விற்பனை செய்து வந்துள்ளனர். விற்பனைக்கு எடுத்துச்

எஞ்சியிருக்கின்ற பெயர்கள் சிலவும் இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் மருவிப் போக வாய்ப்புள்ளது; அதனுடன் பண்பாட்டு அடையாளங்களும் அருகிப்போகக்கூடும். ஒரு ஊரின் பெயர் மருவிப் போதல் என்பது வெறும் பெயர் மருவிப் போதலோடு மட்டும் தொடர்புடையதல்ல, அது வரலாற்றோடும் தொடர்புடையது.

- செல்லப்படும் மோரில் ‘மோர் கொத்தான்’ கொடியின் சாற்றை இடித்துக் கசக்கிவிடும் வழக்கம் அப்பொழுது இருந்திருக்கிறது. மோர் நன்றாகப் பொங்கியும் வாசனையோடும் இருக்கும் என்பதால் அப்படிச் செய்துள்ளனர். கொடியிலிருந்து சாற்றைக் கொத்தி (இடித்து) எடுப்பதற்கு இரண்டு கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- அக்கற்களே வளர்ந்து மிகப் பெரிதாகக் காணப்படுகிறது என்பது எங்கள் ஊரார் சொல்லும் செய்தியாகும் (படத்தைக் காணக). கொடியின் சாற்றைக் கொத்தி எடுப்பதற்குப் பயன்பட்ட கற்களைக் ‘கொத்தாங்கல்’ என்று அழைத்துள்ளனர்.

அந்தக் கொத்தாங்கல்தான் காலப்போக்கில் மருவி இப்போது வழங்கும் 'கோட்டாங்கல்' ஆனது என்று பச்சையப்பன் தாத்தா சொன்னார். ஒரு அழகான காரணப் பெயர் இன்று அர்த்தமற்ற ஒரு பெயராக எங்கள் ஊர்ப்பெயர் மருவி வழங்கிவருகிறது. இது பேச்சு வழக்கில் நிகழ்ந்த விந்தையான மாறுதலாகும். இன்றைக்கு வழங்கும் பெயரைக் கொண்டு சிந்திப்போருக்குக் 'கோட்டான்' எனும் பறவைகள் அதிகமாக வாழும் ஊராக இருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வரவே வாய்ப்புள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் பல ஊர்ப் பெயர்கள் இப்படித்தான் தன் மரபான பெயரிலிருந்து மருவி பொருள்று வழங்கி வருகின்றன. பதிப்பு வரலாற்று ஆய்வு களுக்காகப் பல பழைய அச்சுப் பதிப்புகளைப் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் வியப்பாக இருக்கும். அவற்றில் பதிவாகியுள்ள ஊர்ப்பெயர்கள் இப்பொழுது எப்படி மருவிக் காணப்படு கின்றன என்பதைச் சிந்திக்கும்போது எங்கள் ஊரின் பெயரே நினைவில் வந்துபோகும். சென்னையில் பல இடப்பெயர்கள் இன்றைக்கு மருவி வழங்குகின்றன. அந்தக் கால அச்சு நூல்களின் முகப்பில் இந்த ஊரைச் சார்ந்த இவர் கேட்டுக்கொண்டபடி, இந்த ஊரார் செய்த பொருளுதவியுடன், இந்த ஊரார் பிழையற ஆராய்ந்து கொடுக்க, இந்த ஊராரின் அச்சகத்தில், இன்ன இடத்தில் அச்சடிக்கப் பட்டது என்ற தகவல்கள் தரப்பட்டன. அவற்றுள் தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்கள் பல அக்கால வழக்குடன் பதிவாகின. சென்னையில் உள்ள பல பகுதிகளின் பெயர்கள் அத்தரவுகளில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் காணப்படும் சென்னையின் பல இடப்பெயர்கள் மருவி வழங்குவதை இன்றைய பெயருடன் ஒப்பிட்டுக் காணும்போது வெளிப்படுகின்றது. இன்றைக்கு வழங்கும் 'சென்னை' என்ற நகரின் பெயரே பலவாறு வழங்கியிருப்பது பழைய அச்சு நூல்களின் வழியாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அது, சென்னப்பட்டனம் - சென்னை நகர் - மதராஸ் பட்டினம் - மதராஸ் - மெட்ராஸ் - சென்னை என வழங்கியிருப்பது தெரிகின்றது. முந்தைய பெயர்களும் மருவி வழங்கும் இன்றைய பெயர்கள் குறித்த விவரங்கள் சில இங்குத் தரப்படுகின்றன.

புரசைப்பாக்கம் - புரசபாக்கம் - புரசைவாக்கம் பிரம்பூர் - பெரம்பூர் சிந்தாதிரிப்பேட்டை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை புவிருந்தவல்லி - பூந்தமல்லி

- திருநின்றையூர் - திருநின்றஹூர்
- மயிலாப்பூர் - மயிலை - திருமயிலை - மைலாப்பூர்
- மோப்பேர் - முகப்பேர்
- திருவொற்றியூர் - திருவெற்றியூர்
- எழுமூர் - எழும்பூர்
- குயப்பேட்டை - கொசப்பேட்டை
- அல்லிக்கேணி - திருவல்லிக்கேணி
- மலைச்சாலை - Mound Road - அன்னாசாலை
- சென்னையில் வழங்கும் பெயர்கள் மட்டுமின்றி, பிற பகுதிகளில் வழங்கும் பெயர்களும் மருவி காணப் படுவது குறித்த தரவுகள் பழைய அச்சு நூல்களின் வழியாகக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.
- அவற்றுள் சிந்தனையைக் கிளப்பும் சில பெயர்கள் மட்டும் இங்குத் தரப்படுகின்றன.
- ஆறுகாடு - ஆர்க்காடு - ஆற்காடு
- சேதனப்பட்டு - சேத்துப்பட்டு
- கயப்பாக்கம் - கல்பாக்கம்
- திருத்தணிகை - திருத்தணி
- மாவண்டுர் - மாமண்டுர்
- திரிசிராப்பள்ளி - திருச்சினாப்பள்ளி -
- திருச்சிராப்பள்ளி - திருச்சி
- பண்ணுருட்டி - பண்ருட்டி
- கல்லடைக்குறிச்சி - கல்லிடைக்குறிச்சி
- ஊற்றங்கரை - ஊத்தங்கரை
- அரியூர் - அரூர்
- தமிழக ஊர்ப் பெயர் ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர்கள் பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் அச்சுருவான அச்சு நூல்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்பதை அச்சு நூல்களின் முகப்புப் பக்கத் தரவுகள் உணர்த்துகின்றன.
- பண்பாட்டு அடையாளத்துடன் வழங்கிய தமிழக ஊர்ப்பெயர்கள் பல இப்பொழுது பன்னாட்டு உறவுகளால் மருவி வழங்கி வருகின்றன. எஞ்சியிருக்கின்ற பெயர்கள் சிலவும் இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் மருவிப் போக வாய்ப்புள்ளது; அதனுடன் பண்பாட்டு அடையாளங்களும் அருகிப்போகக்கூடும். ஒரு ஊரின் பெயர் மருவிப் போதலோடு மட்டும் தொடர்புடையதல்ல, அது வரலாற்றோடும் தொடர்புடையது.
- இதற்கு வரலாற்றில் சான்றுகள் பல இருக்கின்றன. மருவிப்போதலை தடுத்து நிறுத்தும் சாத்தியம் நமக்கு இல்லை. ஆனால் மருவிப்போன வரலாறுகளை எழுதுதல் நம்மால் முடியும். அதை முறையாகச் செய்வோம். அடையாளத்தைக் காப்போம்.